

ననంబరు, ౧౯౩౩

- ౧౧:—రామచంద్రపురం తాలూకా మల్లవరం. ఇంటి మారులో బాంబువంటిది దొరికినదని చిట్టూరి ప్రకాశరావుగారి అంధుని.
- 12:—మదరాసు. కవుతా సీతారామశాస్త్రిగారి సరస్వతీనికేతనప్రారంభోత్సవము శ్రీ నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు జరిపిరి.
- ౧౩:—బెంగుళూరు. సుప్రసిద్ధ ఆంధ్రనటి మాడసాటి సరోజినీదేవిగారు మరణించిరి.
- ౧౪:—భీమవరము. 12-వ ఆంధ్ర ఆయుర్వేద వైద్య సమ్మేళనము. వైద్యవంశాన కృష్ణశాస్త్రి కావడెగారి అధ్యక్షత.
- ౧౫:—నిజాంపట్నము. గుంటూరుజిల్లా రైతుశ్రీల సభ. శ్రీ గోగి నేని భారతీదేవిగారి అధ్యక్షత.
- 16:—బేస్తవారపుపేట. కర్నూలు మండల ప్రథమ గ్రంథాలయ మహాసభ. శ్రీ గాడిచిర్ల హరిసర్వోత్తమరావుగారు అధ్యక్షులు.
- 17:—ఈడుపుగట్ల. కమ్మప్రముఖులు పర్యవేని పెద కామయ్యగారి మరణము.

డిసెంబరు, ౧౯౩౩

- ౧:—మోతేన్. ఆంధ్రమహాజనసంఘవార్షికోత్సవము.
- 2:—రామచంద్రపురం. చిట్టూరి ప్రకాశరావుగారి విడుదల.
- 3:—కడప. ముద్దూరు బాంబుకేసులో ముద్దూరు విడుదల.
- 4:—బళ్ళారిజయ్యులునుండి విడుదలనొంది శ్రీ కొడాలి అంజనేయులుగారు బందరు చేరిరి.
- 5:—నూజివీడు. శ్రీకాళేశ్వరంపు, కమలాదేవి గార్లను సంవత్సరము విడిచిపెట్టెను.

- ౬:—రంగూనులో నాటకప్రదర్శనములు గావించి శ్రీస్థానం నరసింహారావుగారు నటబృందముతో తెనాలి వచ్చిరి.
- 7:—దివాన్ బహదూరు బాలసుందరమునాయుడుగారు మదరాసు షెరిఫుగ నియమింపబడిరి.
- 8:—విశాఖపట్టణము. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము ఏడవ పట్టప్రదానోత్సవము. న్యాయమూర్తి ముత్తరాజు వెంకటసుబ్బారావుగారి కాన్వేక్షను ఉపన్యాసము.
- 9:—విశాఖపట్టణము. విక్రమదేవవర్మ శాస్త్రకళాశాల భవనప్రవేశోత్సవము గవర్నరు గారు జరుపుట.
- 10:—విశాఖపట్టణము. ఆంధ్రవిశ్వ విద్యాలయ సభా సుందిరమున శ్రీ శ్రీచంద్రనాథ తాకూరుగారి 'మానవుడు' అను విషయమును గూర్చిన ప్రథమోపన్యాసము.
- 11:—సామర్లకోట. ప్రపంచాచార్యులను సలిపివచ్చిన కిర్లంపూడిరాజా రావు రామకృష్ణరంగారావు బహదూరు ఎం. ఎల్. సి గారికి స్వాగతము.
- 12:—విశాఖపట్టణము. కవితాసమితివారు శ్రీరవీంద్ర నాథరాకూరుగారికి స్వాగతప్రసక్తినిచ్చుట.
- 13:—అమలాపురము. వాడేవు జగ్గరాజుగారి ఎర్రు. రాజప్రతినిధి రాక సందర్భమున అయి ఉండునని 20-వ తేదీవఱకు రిమండు, అనంతరము విడుదల.
- 14:—మహాత్ముని ఆంధ్రరాష్ట్ర పర్యటనము. బెజవాడ చేరుట.
- 15:—బొన్నమండ. మహాత్ముని సంచారకార్యక్రమమున బొన్నమండ చేర్పలేదని శ్రీబారిజనాశ్రమ మా నేజరుగారైన శ్రీ ఉండ్రు సుబ్బారావుగారు విశేషవ్రతము ప్రారంభించుట.
- 16:—విశాఖపట్టణము. వైసాయిగారు హాస్పిటలు దర్శించుట.

“ ఆంధ్రభూమి ”

“ హాలము కాపరి బోటి ”

[శ్రీయుత వరదా వేంకటరత్నముగారి త్రివర్ణచిత్రమునుండి ఎత్తిన ఛాయాపట చిత్రము.]

ఆ మె చూపులు

కలువకన్నెల మొలకనవుల
పిలుపులకు మేనెల్లఁ గ్రమ్మి
పులకలకు తెగిపడ్డ చుక్కల
వలపు తేజస్సో,—

సంజకెంపుల మనకచీకటి
చాయలఁ జిగురాకుచాటున
సన్నపటలఁ బాడు కోయిల
కన్నెవిరహంబో,—

విరిసి విరియని తేకురేకున
మెరుఁగురంగులదోఁచు జీరల
మురువు గులికెడి పూపపువ్వుల
జవ్వనపుడలఁపో,—

కలసి యామెవిశాలనీలా
కాశనదృశమనోఙ్ఘదృష్టుల
నలుపుదారులవెంటఁ జక్కని
కళలతో జారెఁ.

ఆమెచూపులఁ బగులకెవ్వరి
కర్ణమేకానట్టి వెన్నియొ
యప్పుతమోహన నీరవ చ్చా
యలు మెలంగినవి.

ఆమె చూపులనైల్యగులఁబ్రణ
యాంబరంబులె వ్రాలిపోయెనో !
ఆమె చూపులె జారిపోవుట
నభ్యసించినవో !!

—ప ఙ్ఘ ల కా లి దా ను.

పెంపుడు కుక్కలు

(వి నో ద వ్యా సము)

నాడు కాలేజీకి సెలవుదినంకదా అని నారాయణ రావు, నేను ఇంతుప్రదర్శనకాల మాడడానికి బయలు దేరినాము. అక్కడ కలసి నాడు మాకు ప్రకాశం. పరిశ్రమలో వాడి తెలివితేటలు అట్టే ఉపచరించేవి కావు గాని, నిజంగా ప్రకాశం చాలా చురుకైనవాడు. వాడితో కూచుంటే మా వర్గస్థుల్లో ఎవడికీ చదువు, సంస్కృతలపెట్టడానికి మనసు ఉండేదికాదు. తమాషా అయిన కబుర్లు చెప్పి, నవ్వించి, అందరినీ రంజింప జేసేవాడు.

కులాసాగా ముగ్ధురం కొంతనేపులిరిగి, కబుర్లు చెప్పుకుంటూ, ప్రొద్దుగుంకే సమయానికి సముద్రతీరం చేరుకుని, యిసుకలో కూచున్నాం విశ్రాంతికి. మా వలెనే అనేకులు తెల్లవాళ్ళు, నల్లవాళ్ళు, యువకులు, వృద్ధులు, స్త్రీలు, చిన్నపిల్లలు, అందరూ 'బీచి' వద్ద చల్లగాలికీ విహించడానికి వచ్చారు. మాకు కొంచెం దూరంలో హాయిగా మాట్లాడుకుంటూ, కిలకిల నవ్వు కుంటూ ఒక దొర, దొరసాని నిల్చున్నారు కెరటూల వేపు చూస్తూ. ఆమె ఒక తెల్లని జులుసుకక్క నెత్తు కొని, దానిని రొమ్ముకడుముకుంటూ, దానిలో ఏవో కబుర్లుచెబుతూ, దాని కళ్ళలోకి చూస్తూ, ఎంతో ముద్దుగా దాని చెంపను తన చెక్కిలిచేర్చి, ఓరచూపు లతో మధ్యమధ్య దొరగారివైపుచూసి నవ్వుతూ ఉంది. ఆదొరసానివైపు రెప్పవాల్యకుండా అట్టే చూస్తూ, మాటామంతీ లేక కూచున్నాడు ప్రకాశం. వాడివైఖరి కనిపెట్టి నారాయణరావు, నేను, ముని మునిగా నవ్వుకున్నాం.

“నవ్వుడ మెందుకు?...నిజం చెప్పండి, ఆమె చక్కదనం మిమ్మల్నిమాత్రం ముగ్ధులను చెయ్యడం లేదా?” అన్నాడు ప్రకాశం.

“...అదొరగారు ఆమెపైరుడు కాబోలు,— అదృష్టవంతుడు!” అన్నాడు నారాయణరావు.

“నే నాలోచిస్తున్నది అతగాడిగూర్చి కాదు,...” అని యేమో చెప్పబోయినాడు ప్రకాశం.

“ఆమెనుగూర్చే! నీమాపులే చాటుతున్నాయి ఆసంగతి.” అన్నాను నేను వేళాళానికీ.

“అదికాదోయి! నే నాలోచిస్తున్న దీమంటే, ఆ దొర ఆమెకు ప్రియుడైనా, భర్త అయినా, అతనికంటే వెయ్యిరెట్లు ఆకుక్క అశృష్టవంతురాలుకాదా?” అని, నా ఊహలన్నీ యిప్పుడు కుక్కలమీదికి పోతున్నాయి అంటేకాని,—” అన్నాడు ప్రకాశం నవ్వుతూ.

“ప్రకాశం! జ్ఞాపకంఉందీ నీకు, మనం లోగడ చదివిన టెన్నిసన్ పద్యం? ఎవతెనోగూర్చి వ్రాస్తూ, ‘ఆమె రవికనైఉంటే గుండె తాకుతూ ఉండునుకదా; ఆమె కాలిబోడునైఉంటే పాదాలు ఒత్తుతూ ఉండును కదా; ఆమె జుట్టునైఉంటే చెంకలు ముద్దాడుతూ ఉండును కదా!’ అని విలసిస్తాడు కవి? అట్లా ఉంది కాబోలు నీహృదయారాలు మిప్పుడు! నేవుడు నిన్ను మగిషిగా పుట్టించినాడు కాని, ఆకుక్కగా పుట్టించి ఉంటే, ఎంతో సంతోషించి ఉండునుకుంటూ! ఏం?—” అన్నాడు నారాయణరావు.

“నిస్సంశేహంగా!” అన్నాడు ప్రకాశం.

ఆమాటకు మేమిద్దరం ఉప్పెనగా నవ్వుకున్నాం. అందుమీద ప్రకాశం మావేపుతిరిగి ముఖం గంభీరంగా పెట్టి కుక్కలమీద చిన్నఉపన్యాసం ప్రారంభించాడు:

“స్పృష్టిలోకల్లా మానవుడిది ఉత్తమజన్మ అని చెప్తారు పెద్దలు. నిజమే కావచ్చును; నిలవదీసి అడిగితే మాత్రం దుజువుచెయ్యడానికి తలపటాయించ వలసి వస్తుంది. కాని జంతువులలోకల్లా అదృష్టజీవులు కెంపు డుకుక్కలే అన్న సంగతి సుఖులుగా రూఢిపరచ వచ్చును. ఎద్దు, గాడిద, మేక మొదలైనవి ఎంత దురదృష్టజంతువులో ఆవు, పిల్లి, కుక్క మొదలైనవి అంత అదృష్టజంతువులు. అదృష్టజంతువులలో కల్లా

అద్భుత జంతువులు పెంపుడు కుక్కలు!

“మానవు డేజంతువునీ ఫలాపేక్షలేక మచ్చిక చెయ్యడు. ఆనని పాలకోసం, గుర్రాన్ని స్వారినిమిత్తం, ఎద్దుని నాగలి దున్నడానికి పెంపుకుంటాడు. అట్టే గాడిదచేత బరువులు మోయించజేస్తాడు. మేకని, గొర్రెని, కోడిని, మాంసంకోసం పెంచి మేపుతాడు. అందుకూ పనికిని జంతువును తోలుకోసమో, బొచ్చు కోసమో, ఎముకలకోసమో పెంచి సంహరిస్తాడు. ఇక ఏలాభమూ తలపెట్టక పెంచే జంతువు లొక్క కుక్కలే! అవి పనిచెయ్య నక్కరలేదు. గ్రుడ్లు పెట్ట నక్కరలేదు. బలిపనువులుగా ఉపయోగపడ నక్కర లేదు. హాయిగా తింటూ, పరుగుతూ, మహారాజ భోగంలో ప్రతకడానికి నోచుకున్న సునృజీవు అవి!

“ఇది కలియగమన్నమాట మరచిపోయి, సామ్యతీ పరపేశ్వరు లెప్పడైనా భూసంచారానికి బయలుదేరి గ్రహచారవశాత్తూ నాకంటే బడదమే తలపిస్తే, రా బోవు జన్మలో నన్ను పెంపుడుకుక్కగా పుట్టించమంటాను. ఇట్లాంటి విషయాలలో ‘స్వదేశీ’ అభిమానాలు పెట్టుకుంటే లాభంలేదు. ఇంగ్లీషుకుక్కగా పుడితే నిజంగా జన్మసార్థక మవుతుంది. నరజన్మలో తీరని హృదయబాధకమైన వాంఛలు కొన్ని అప్పుడు తీర్చుకోవచ్చును. కొందరు దొరసానలకు తమ ఆప్త బంధువులమీదకంటే పెంపుడుకుక్కలమీద యెక్కువ అభిమానమట! యజమానురాలివోడమీద కూర్చుని, ప్రేమతో ఒడలంతా తాకుతూ, నిర్భయంగా నలుగు రిలో మూతిముద్దులాడగల మహాభాగ్యం సీమకుక్కలకుగాక ఎవరికి లభ్యమాతుంది? ఆమె యెడల కన్న బిడ్డలకులేని చనువు, గృహాయజమానికి లేని అధికారం చెలాయించగలవు అవి.

“సీమకుక్కలది నిజంగా దేశేంద్రభోగం. వాటి మీద గృహాయజమానికి, యజమానురాలికి, పిల్లలకు, బంధువులకు, నౌకర్లకు, అందరికీ గారాబమే! వాటికి దుస్తులు, పరుపులు, కుర్చీలు, సోఫాలు, మిఠాయిలు, నౌకర్లు, వైద్యులు, మోటారుకార్లమీద షికార్లు, ఉత్తమజాతి కుక్కలలో సంబంధబాంధవ్యాలు యే

ర్వరచుకుందుకు తగిన అవకాశాలు, ఒకటేమిటి?— భూలోకంలో అనుభవించతగిన భోగాలన్నీ వాటివే!

“ఈ తెల్లగాళ్ళు కుక్కలమీద ఖర్చుపెట్టే డబ్బు యింత, అంత కాదు. వేలకువేలు పోసి కొంటారు కుక్కల్ని. మన హరిశ్చంద్రుడే తెల్లదొర అయిఉంటే అడవిలో ఉన్నప్పుడు ఓ చెండు కుక్కల్ని సంపాదించి, వాటిని అమ్మేసి విశ్వామిత్రుడి అప్పు సుభువుగా తీర్చుగలిగి ఉండును—వెళ్ళొచ్చి అమ్ముకోవలసిన ఆవ సరమే లేకపోవును!

“అయితే, పులినిమాసి నక్క వాతలుపెట్టుకు న్నట్లు, మననాళ్ళుకూడా యిప్పుడిప్పుడు కుక్కలమీద మోజుపడడం నేర్చుకుంటున్నారు. మన జమీందార్లకు, ఉన్నతోద్యోగిస్తులకు తమ కుక్కలమీద ఉండే అభి మానంలో నూరోవంతు తమ ప్రజలమీద, నేవకులమీద ఉంటే, దేశంలో యింత ఆశాంతికి కారణమే లేక పోవును. ప్రపంచంలో కుక్కలనిమిత్తం వ్యయమయ్యే ధనం మనుష్యులనిమిత్తం వినియోగపడితే, ఏదేశం లోనూ దరిద్రమనేది ఉండకనేపోవును!

“కుక్కలమీద మానవుడికి యింతమమత ఉండడానికి నిజమైన కారణంకూడా ఏదీకనబడదు. కుక్కలు అందమైన జంతువులనీ; నేర్పితే సర్కస్ వాళ్ళవలె మొగ్గులువేసి మాపరులను రంజింపజేస్తాయనీ; దొంగలను రానీయకుండా యజమానుడియిల్లు కాపాడతాయనీ; వేటకు ఉపయోగపడతాయనీ; ఇంటో పిల్లలను, ఎలకలను చేరనియ్యకుండా చేయగలవనీ; సమయంవస్తే పాయుల్నిగాని, పెద్దపులినిగాని ఎదిరించి, చంపి యజమానిని రక్షిస్తాయనీ; మనుష్యులవలెనే వాటికి బుద్ధిజ్ఞానాలు మెండుగా ఉన్నాయనీ; ధైర్యం, భక్తి, విశ్వాసం, స్నేహం మొదలైన గొప్పగొప్ప గుణాలగల ఉత్తమజాతి జంతువులనీ, ఏవేవో అసం దర్భమైన కారణాలు చెప్పడం తెలివీమానం! కుక్కల కంటే అందమైనవి, చురుకైనవి, విశ్వాసంగలవి, ధైర్యంగలవి ఆనేకజంతువులున్నాయి. కాని సమస్త జీవరాసులలోను కుక్కలే నరుడికి ప్రాణస్నేహితులై ఉంటూఉండడం కేవలం భగవంతుడి చిద్విలాసం!

“మనవాళ్ళకంటె తెల్లవాళ్ళకు కుక్కలమీద శ్రద్ధాభిమానాలు అధికం. ఇంగ్లీషుకువులెందరో వ్రాశారు కుక్కల్ని గూర్చి తమ గ్రంథాలలో. నవలలలోను, నాటకాలలోను, పద్యాలలోను కుక్కలను పోగడి, గౌరవించి, వర్ణించి, వాటిచేష్టలను మెచ్చుకొని, గుణాలనెన్ని, వాటికోసం నెత్తినోరూ కొట్టుకొని, గుండెపగిలేటట్లు యెడ్చిన కవులున్నారు నాళ్ళలో! ఇంగ్లీషువారైతే ప్రతికలలో కుక్కల ప్రసంగం లేకుండా ఉండదు. ఫలానా ప్రభువు ఆఫీసీలియానుండి ఒకజోడా గొర్రెమాతి కుక్కపిల్లల్ని విమానం మీద తెప్పించారనీ, ఫలానా మిస్సమ్మగారి బొమ్మ కుక్క సుఖప్రసవమై పావుడజన్ కుసలను కన్నదనీ, ఫలానా పేరుగల పందెపుకుక్కను దొంగిలించిన వారి ఆవోక్షి తెలియజేయగలవారికి వెయ్యి బంగారుకాసులు బహుమాన మియ్యబడుననీ, బ్రిటిష్ జంతుప్రదర్శనశాలకు క్రొత్తగా తెప్పించబడిన తోకలేని కుక్కన్యూమెనియా జబ్బువలన అస్వస్థత గా నున్నదనీ, నక్కపేట కొకానొక కోటిశ్వరుడు మూడువందల కుక్కలతో బయలుదేరుచున్నట్లు తెలియవచ్చుచున్నదనీ, కుక్కలనుగూర్చి ఎన్నో ముచ్చట్లు, వ్యాసాలు, ప్రకటనలు ఆనునిత్యం ప్రకటింపబడుతూ ఉంటాయి పత్రికలలో. కుక్కల్ని పెంచి వాటిని తరిగ్గేడు చెయ్యడమే కొందరు దొరలకు ముఖ్యవృత్తి. ఇంగ్లీషు జంతు వైద్యశాలలు ముఖ్యంగా కుక్కలకోసమే యేర్పరచబడినవి! కుక్కలకు ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడిన పైకియి ఉన్నాయి. టోపీలు ఉన్నాయి. ఆట వస్తువులున్నాయి. కుక్కలకోసం ఇహ్సారెన్నుకంపెనీలున్నాయి. బిస్కెట్ ఫ్యాక్టరీ లున్నాయి. హోజేళ్ళున్నాయి. రెయిలుబండ్లలో ప్రత్యేకంగా పెట్టెలు యారావైతే ఉన్నాయి. తెల్లవాళ్ళ ధర్మమూ అని, నేటి మానవసంఘంలో కుక్కకు ప్రత్యేకస్థలం యేర్పడింది.

“మనపూర్వుల కెందుచేతనో కుక్కలపట్ల ఆత్మే అభిమానం కుదరలేదు. భారతరామాయణాదిగ్రంథాలలో కుక్కల ప్రశంస బహుతమృవ! కుక్కల్ని ముతినూగాని, కుక్కలకు అంకితమిస్తూగాని మన కవు

లెవరూ పుస్తకాలు వ్రాయలేదు. మన ప్రబంధాలలోని నాయకీమణు లెవరూ పెంపుడుకుక్కల్ని పెంబులెట్టుకొని ఉద్యానవనాలలో విహరించినట్లుగాని, కుక్కలచేత ప్రియులకు రాయబారాలు పంపినట్లుగాని లేదు. ఎంతసేపూ చిలకలు, గోరువంకలు, నెమళ్ళు, లేడిపిల్లలు మొదలైనవాటిమీదనే ముచ్చట పడేవారు. విరహవేదనలో తాము ఒళ్ళునురచి ఉన్నప్పుడు సహితం ప్రియుడేవచ్చి యెదుట నిల్చున్నట్లు భావించుకొని చెలికత్తెలను, చెట్లను కాగలించుసనేవారు కాని, కుక్కలమీదపడి యెడ్చేవారుకారు మనరాజులు కూడా అశ్వాధిపతులు, గజాధిపతులు అని పేరు పొందడానికి వేలకొలది గుర్రాలనో, గోవులనో, ఏనుగులనో, ఒంటెలనో పెంచి భరించేవారుకాని కునక దళాధిపత్యానికీ జేవులాడేవారుకారు. బహుశః, పర్ణశాలలో సీతారాములవద్ద ఒక జత కుక్కలే ఉన్నట్లయితే, రావణాసురుడు ఆపాలిపేరుకు రాలేకపోవును. అడవిలో దమయంతివద్ద ఒక కుక్కే ఉండే ఉంటే, నలుడు చెప్పకుండా పారిపోయినప్పుడది పసిపట్టి అతనిబాడ కనిపెట్టి యుండును. ద్రౌపది తనపెంట ఒక కుక్కను తీసికొనిపోయిఉంటే, కీచకుడు వైబడడానికి వచ్చినప్పుడు దానిని ఉసిగొలిపి సుకువుగా తప్పించుకొని యుండును. కీకారణ్యాలమధ్య చిన్న పర్ణకుటీరాలలో నివసించే మహారాషులుకూడా ఎవరూ కుక్కల్ని పెంచుకున్నట్లు లేదు. అపాల్యవంటి రూపవతియైన పడుచుపెళ్ళొన్ని యింట్లో ఉంచుకొని కూడా, గౌతమముని కుక్కనొకదానిని పెంచుకోకపోవడం నిజంగా ఆశ్చర్యకరమైన విషయమే!

“మన జేవుళ్ళలోకూడా ఎద్దువాహనంవాళ్ళు, ఏనుబోతువాహనంవాళ్ళు, గడ్డవాహనంవాళ్ళు, నెమలివాహనంవాళ్ళు ఉన్నారేకాని కునకవాహనం వాళ్ళేవరూ లేరు. నానాఅవతారాలు యెత్తిన విష్ణుమూర్తి సహితం నరిసింహవతారం యెత్తినాడు కాని, గ్రామసింహవతారం యెత్తడానికి ముచ్చట పడలేదు!

“మన పూర్వులకు కుక్కలంటే మోజులేకపోవడం సరేకదా, మీదు మిక్కిలి వాటియెడల ఒకవిధమైన

తృణీకారభావం, అయివ్యత, జ్యేషం ఉండేవని తోస్తుంది. వాడుకలో ఉన్న సామితెలనుబట్టి మాస్త్రేఅట్టి అభిప్రాయం దృఢపడుతుంది. నీచంగా ప్రవర్తించే మనిషిని 'కుక్క బుద్ధి' కలవాడనీ, పిరికివాడిని 'కుక్కవలె' తోకముడుచుకున్నాడనీ, కలహించేవాళ్ళను 'కుక్కలవలె' కాట్లాడుచున్నారనీ, ఉన్నత పులిలో ఉన్న అల్పని 'అందలమెక్కి' తోళ్ళుకొరికెడు కుక్కవంటివాడనీ, తప్పుచేసినవారిని దండించుట 'కుక్క కాటుకు చెప్పు దెబ్బ' అనీ—ఎన్నో సామితెలున్నాయి వాడుకలో.

హిందూసనాతనులకు కుక్కలు అస్పృశ్యజంతువులు! మహమ్మదీయులకుకూడా కుక్కలంటే గౌరవంలేదు. కాబట్టే క్రమంగా హిందూదేశంలో కుక్కల ప్రభ క్షీణించిపోయి, వాటి బ్రతుకు అగ్రాస్థమై పోయింది. ఎంగిలూవలకు దేవులాడుతూ, అట్లగిన్నెలు నామతూ, దొంగతిళ్ళకు ఆశించి యిళ్ళలో జారబడి కర్రదెబ్బలు తింటూ, మానవస్నేహానికి పరితపించి నిరాశ వలన వెర్రెత్తిపోతూ, దుర్భరమైన క్షుద్రజీవనం గడప వలసిన గతి పట్టింది మన ఆర్యావర్త కునకరాజములకు!

“ఎంత పుచ్చిన మిరియాలైనా జొన్నలసాటి చెయ్యివా అన్నట్లు, కాలచక్రం క్రిందుమీదై ఒక్కొక్కప్పుడు కుక్కలబ్రతుకు అపసవ్యంగా పరిణమించినా, మొత్తంమీద వాటిది అద్భుతజీవనమే అని ఒప్పుకోక తప్పదు. ఈ ఇరవయ్యోశతాబ్దపు నాగరికత దిన దినాభిసృద్ధియై, మరో వందసంవత్సరాల పిమ్మట కుక్కలను నరుడి స్నేహితులుగా మాత్రమే గాక, యజమానులుగాకూడా చేసివేయగలదు! కుక్కను చంపితే గుడికట్టిస్తే కాని ఆపాపం పోదని ఉన్నది మన ధర్మశాస్త్రాలలో. ఈ శాస్త్రాలు మారిపోయి, నవీన నాగరికతకు అనుగుణ్యంగా శ్రోత్రశాస్త్రాలు నిర్మింపబడినప్పుడు కుక్కను పెంచడమే నరుడికి మోక్షసాధనమనిస్తే, కుక్కను పూజించనివాడు రౌరవాదినరకానికి పోతాడనస్తే, పెంపుడు కుక్కను చంపినవాడికి మరి పుట్టు గతులు ఉండవనిస్తే వ్రాయవలసి వస్తుంది!”

—తాత కృష్ణమూర్తి, బి.ఏ., యల్.టి.

నిజ రాగము

జనపమోపు నెత్తిని మోసికొనుచు నెక్కె బల్లకట్టుచు పాలేరు : వాని వెనుక మేకపోతుతో నెక్కెను మేటిగొల్ల డొక్కగుండు వెంటనే పోతుమెక్కెదొడగె పసుపురంగు పువ్వులు వసివాడియున్న మోపు చివురులు చూతిన జాపిసాపి. కసరై బాలేరు 'ఖామందు' గారు చూచి కోపపడుదురటంచుచు. గొల్లెండుచిని మేకఖామందుగారోయి మేయనిమ్మ రెండుపువ్వుల కేసుని గండునగియె ; దాగడ్డంబు నవరించి తనవునిమరె.

* * * * *

రోలుతలగడగాంగను రాలు తనకు మెత్తనగు పక్కగాంగను సత్తమిల్లి నిదురబోయెడు, చెంచువాడదురు బెదురు లేక చరకుటీరాంతరశ్రీయొకమిడు. వాని చిన్నబిడ్డ, కొడుకు, వానికూతు రాకసముక్రింద నెంతయు జోకముగను బూసినట్టె యెట్టుతురాయి పూలచెట్టు చాయలందు గొడిగరాలు చాలనేరి యచ్చనలమూట నాడుచు నలరుచుండ్రె. సాంధ్యరవిగళ్ళి మోముపై ఒక్కనినేటి శోభ గూర్ప వానియువతి చూచిచూచి ముంచుచుండెను కాల్యలో మంచినీరు. అతండు నిదురింప నాపిల్లలాడుకొనంగ నల్లయిల్లాలి చూపులు పల్లనింప నాస్థలం బొక్కహర్ష్యమై యాత్మమెఱసె. వానికలనేర్య నాపిల్ల లాననముల నుండి యుండి మొలకలెత్తుచుండు నవ్వు దొంగిలింప నాయిల్లాలి తొంగలికను తెప్పపాటులు లెక్కింపఁ బ్రియపడియెను నామనంబు నిమేనంబు నన్నుమఱచి.

—కవికొండల వేంకటగావు బి.ఎ., బి.యల్.

సూరి సిద్ధాంతం

అప్పుడేవచ్చిన ఆంధ్రపత్రిక వేటిలు తిరగేస్తూ 'ఈ హరిజనసమస్య మొత్తంయీద జనాన్ని అల్లకల్లోలం చేస్తున్నదిరా. సూరి! అన్నాను.

సూరి బద్ధకంగా నవ్వి 'జనానికి అల్లకల్లోలం కావటం చాలా ఇష్టమని నీకు తెలుసునా?' అన్నాడు.

నాకు కోపం కచ్చింది.

'నీకు దేన్ని చూసినా గౌరవంలేదురా, సూరి! అన్నాను.

'ఒకరి నున్నట్టు!'

'మతగురువులంతా చూడు ఎంత ఘోషపడుతున్నారో!'

'పులివి పుర్రాకు దగ్గర కాకులూ, ఎముక దగ్గర కుక్కలూ, బహిర్దేశంలో పందులూ గోలచేసివట్టు!'

'మతాన్ని వాటితో పోలుస్తావా?'

సూరి బిగ్గిరిగా నవ్వుటం మొదలుపెట్టాడు.

'ఇందులో హాస్యం నాకర్థంకాలేదు!' అన్నాను తీక్షణంగా.

సూరి వినిపించుకోకుండా 'పోలిక మతానికి వాటికి కాదు; మతగురువులకూ వాటికీ!' అని మళ్ళీ నవ్వుటం మొదలుపెట్టాడు.

తెలుగులో తిట్టటానికి ఉండదగినన్ని మాటలు లేవు. ఆ ఉన్నవాటినే రొండుమూడు వరసలు ప్రయోగించిన మీదట సూరి దారికి వచ్చాడు.

'ఒరే! నీనున్న మెదడే బహుకొద్ది. ఆకాస్తాకూడా పాయిజనయిపోయింది నువ్వు మెంటల్ గా వచ్చినవాడికింద లెక్క.'

'ఎందువల్ల? నీమాదిరిగా పవిత్రమైన విషయాలను హాళనచెయ్యను గనకనా?'

'పవిత్రమేమిట్రా, నీమొహం! నీ దేమతం?'

'అట్లా అడగటంలో నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?'

సూరి నావైపు వేలుపెట్టి మాపిస్తూ, 'మాశ్రావా!'

అంత చిన్నపళ్లకు కంగారుపడకుండా సమాధానం చెప్పలేవు. నువ్వు మెంటల్ గా వచ్చావంటే ఎందుకు ఎగిరి పడతావు'

'నాది హిందూమతం.' అన్నాను గర్వంగా.

'అంటే నీకు ఆమతాన్ని చూస్తే గౌరవమనా? లేక నీకు దాన్ని గురించి ఏమైనా తెలుసునా?'

'కావలిస్తే నాకు హిందూమతాన్ని గురించి ఏమీ తెలీదని ఒప్పుకుంటాను. కాని నాపూర్వులది హిందూమతం... నాతండ్రిలదీ, తాతలదీ, నాదీ ఆమతమే!'

మళ్ళీ సూరి నవ్వుటం మొదలుపెట్టాడు.

'ఎందు కావెభవనవ్వు?'

'ఏమిట్రోవ్! మతంకూడా (నవ్వు) ఆస్తుల్లే— గుణాలల్లే— రోగాలల్లే (నవ్వు) హెరిడిటరీగా— సారీ!— వంశపారంపర్యంగా (నవ్వు) వస్తుందా ఏమిట్రోవ్! హా! హా! హా! హా!'

'ఏమి టా తెలివితక్కువ వ్రశ్మ? ఎందుకు రాకూడదు?'

సూరి తన నవ్వును ఒక్కదెబ్బతో స్విచాఫ్ చేసుకుని పెద్దగుడ్డుచేసి నావంక చిత్రంగా చూడటం మొదలుపెట్టాడు.

'ఏమట్లు చూచెదవు?'

'మరేంలేదు. మనిషి జ్ఞానానికంటుంది కాని అజ్ఞానానికి లేదు!'

సూరి ఆమాట అన్నతరవాత నాకు చాలాసి గ్లేసింది. వాడి పద్ధతులూ అభిప్రాయాలూ నాకు విపరీతంగా కనపడవచ్చు గాక; వాడి తెలివెక్కడ నా తెలివెక్కడ! నేను వాడితో ఇంతకేపు నాకేమీ తెలీని విషయాన్ని గురించి వాణించటమేమిటి? వర్ణాశ్రమ ధర్మాలనీ, ఆచారాలనీ, నీతిని, మతమనీ అందరూ అంటుంటే విని సంభాషణలో వాడిని గురికి ఒక మైలు అటూ ఇటూగా ప్రయోగించటమేకాని వాటిని గురించి నాకేం తెలుసు?

నేను తెల్లజండా ఎత్తి సందికి జొరబడ్డాను.

‘ఇదంతా ఎందుక్కాని నూరీ మతం, ఆచారాలు మొదలై నవాటిని గురించి నీకు తెలిసింది చెప్పు వింటాను,’ అన్నాను.

‘ఐను, చెబుతాను, నీకూ జంతువులకూ భేదం ఏమిటి?’

‘అందు కిప్పుడు?’

‘ఒరే! ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పటానికి అంత గందరగోళ మెందుకురా! ఆవేధవగుణం మానెయ్యి. చెప్పు?’

‘ఏమిందీ! మనం నిలువుగా నడవగలం. ఇంకా— ఇంకా—వెధవది ఒక్కటి జ్ఞాపకంరాజే!’

నూరి నాకడ్డంవచ్చాడు.

‘నిలువుగానడిచి నుక్కందంగా ఉన్నదేలేదు ఆ భేదాలన్నీ నేనే చెబుతాను. నువ్వు మాట్లాడగలవు. అందువల్ల అబద్ధం ఆడటం ఒకటి నేర్చుకున్నావు. రాయటం చాతవును. దొంగదస్కతులు పెట్టటం కూడా చాతవును—ఎవరో అన్నట్టు. సంగీతం నాడగలవు, ఎక్కిరించగలవు. అవన్నీ అట్లాఉంది నీకూ జంతువులకూ కల ముఖ్యమైన భేదం చెప్పు.’

‘నాకు తెలీదు.’

‘నీకు బుద్ధిఉంది! జంతువుకులేదు!’

‘కావచ్చును. కాదనను.’

‘అది అట్లాఉంచు. నీదగ్గరఉన్న వస్తువులన్నీ నువ్వు ఉపయోగిస్తున్నావని ఉందా?’

‘లేదు. నాదగ్గర రేజరుంది ఒకసారి దాంతో చేసుకునేటప్పటికే మొహంనిండా గాట్లు—’

‘సరే! సరే! అదంతా తరవాత. నీబుద్ధిని నువ్వెప్పుడయినా ఉపయోగించిన జ్ఞాపకం ఉందా?’

‘అయ్యో! ఎందుకుపయోగించను? ప్రతిక్షణం—’

‘ఓరి మాఘడా! నీకు బుద్ధంలే అర్థంకాలేదు. మనస్సునుకుంటున్నావు. మనసువేరు బుద్ధివేరు. వాళ్లూ వాళ్లూ అనేకవిషయాలను గురించి అనుకుంటున్న మాటలన్నీ జ్ఞాపకం ఉంచువని వాటిని నిజంకింద అంగీక

రించి వాటిప్రకారం ఆచరించటం బుద్ధిని ఉపయోగించటంకాదు.. నేన్నిగురించయినా నీ అభిప్రాయం ఒకటి ఏర్పరుచుకున్నావా? నిజం చెప్పటం మంచిదని విన్నావు. బాగానేఉంది. నిజం చెప్పటం తప్పుకావచ్చు నిజంగా! నువ్వెప్పుడన్నా ఆవిషయం నీబుద్ధికి పని ఇస్తేగా!’

‘అఁ! అఁ! నీ అభిప్రాయం నాకిప్పుడు చక్కగా తెలుస్తున్నది. ఇక వైకెళ్ళు.’

‘ఐనీ! ఇంగ్లీషును తర్జుమాచెయ్యటానికి నీకూ అభ్యంతరం లేదన్నమాట.’

‘ఇంతనేపటినించీ మాట్లాడుతున్నాం. మతాన్ని గురించి నువు ఒక్కముక్క చెప్పలేదు.’

‘దానికే వస్తున్నాను. నీకు తెలిసినంతలో ఏజంతువు కైనా మోక్షంఉందా?’

‘నా కేమతాన్ని గురించీ తెలిసి అప్పుడేస్తేగా! జంతువులకు మోక్షంలేదేమో అనుకుంటాను.’

‘జంతువులకు మతంకావాలా?’

‘బహుశా అవసరంలేదు.’

‘నీవంటి జంతువులు లోకంలో ఎంతమంది ఉన్నారంటావు?’

‘లక్షలు! కోట్లు! సామాన్యంగా నేను తెలివిగలవాడికింద లెక్క! తెలుసా నీకాసంగతి?’

నూరి నవ్వాడు

‘తెలుసును. వీళ్ళందరికీ మతంతో ఏమీ అవసరం లేదని తెలుసుకో. వాళ్ళంతా ఆహారం, నిద్రా, మైథునం ప్రేజి దాటలేదు. ఆమూడూ వాళ్ళకిప్పిస్తే మతం ఏమైనా వాళ్ళకు తొందరలేదు. సంఘం ఏంచేస్తున్నది? వాళ్ళ కామూమూ అందమండా చేస్తున్నది. మతగురువు లేంచేస్తున్నారా? వాళ్ళకు మతం ఇస్తున్నారు. వాళ్ళకు మతం సరయిన ఆహారం కాకపోవటంవల్ల అనేక జాడ్యాలు బయలుదేరుతున్నాయి. నీ నూపర్సిస్టు ఆనేది ఈతరగతి జాడ్యనే. బలులు, యజ్ఞాలు, సంతర్పణలు, లక్షవత్తుల దీపాలు, లక్షపత్రిపూజ—పండికి రోజును అణాడబ్బులు దొరక్క ఒక చెంప కొంతమంది మాడుతుంటే.’

‘మతం ఎంతదరిద్రపుమతమంటే, ఒకచెంప వంశ పారంపర్యంగా వస్తూనూ ఉంటుంది, నువ్వు పిలకకత్తి రించి క్రాసింగుపెట్టినప్పుడూ, బూటూ నూటూ వేసినప్పుడూ, వితంతువును వివాహంచేసినప్పుడూ, నీ స్నేహితులతో భోజనంచేసినపుడూ, చివరకు స్త్రీమరణినప్పుడూ పోయి మళ్ళీ ఎట్లాగో నీదగ్గరికి తిరిగి వస్తూ ఉంటుంది. ఇవాల శూద్రవాళ్ళతో అన్వంతించే మతంపోయింది కదా, రేపు విధవావివాహం చేసుకుంటే ఏమనటానికి వీలేదు. ఈలోపల అప్పుడే మతం మళ్ళీ వచ్చిఉంటుంది

‘ఇంకోచిత్రం చూడు. నేను మతానికి ప్రచారం లేదంటాను’

‘అది నేను వచ్చుకోను. బుద్ధుడు, శంకరుడు, క్రీస్తు, విశేకానంద, మహాత్మా గాంధీ, అంతా ప్రచారం చేసినవాళ్ళే.’

‘అందుచేత నేను నాబుద్ధికితోచినమాట అనకూడదంటావా?’

‘నూరీ నువ్వు తెలివికలవాడివి కావచ్చుగాక శంకరాచార్యులూ, క్రీస్తు, మహాత్ముద్ — విశ్వకంఠునా?’

‘ఎందుకా—కూడదురా? స్వరాజ్యం, స్వేచ్ఛ అని గొంతు పొంగురుగాయ్యేదాకా అరుస్తారే నాబుద్ధిని వాళ్ళబుద్ధులను దాన్వయం చెయ్యమన్నావా? మతం హిట్టరీ అనుకున్నావా, జాగ్రహీ అనుకున్నావా బోధ చెయ్యటానికి? బుద్ధుడిమతం తీసుకున్నవాళ్ళలో మరొక్క బుద్ధుడున్నాడా? నిజమైనకైస్తవుడు క్రీస్తాకడేనా? ఇంకొక డున్నాడా? అర్జనుడి తరవాత జీవితంలో భగవద్దేత అర్థంచేసుకున్నవాడి లక్షణం లేవైనా ఉన్నవా? వైగా ఈమతాలు ప్రచారం కావటానికి? ఎంత నెత్తురు ప్రవహించిందో తెలుసునా? ఇదంతా ఎందుచేత?’

‘మిగిలినవాళ్ళు పశుప్రాయాలు కావటంచేత నేనంటాను. కావచ్చును. కాదనను. సరేకాని ఈ విషయం నీకొక్కడికే తట్టటం ఎందుకు? ఇంకెవ్వరూ ఎందుకు గ్రహించలేదు?’

‘ఇంకెవ్వరికీ తట్టలేదని ఎట్లా చెప్పగలవు? లో

కంలో ఉన్న పుస్తకాలన్నీ చదివావా?’

‘మనకు తెలిసినంతలానే.’

‘నిజానికి ఈవిధంగా చెప్పినవాళ్ళెవరూలేరు. కాని ఎవరికీ తట్టదనేది పారపాటు. నేను నిరువోగ్రిగా ఉన్నాను కనకా ఈవిషయం మాట్లాడుతున్నాను నీతో. లేకపోతే నాకేంపట్టింది నీతప్పులు దిద్దేటందుకు?’

‘ఎవడికైనా మతంకావలిస్తానే?’

‘ఉన్నమతాలను గురించి చదువుతాడు. తనమతం సృష్టించుకుంటాడు. నాచొక్కాలు నీకెట్లా సరిపోతై? ఇంకోచిత్రం చూడు. చాలామంది అభిప్రాయం ఆచారాలే మతమని.’

‘మతాన్ని తృణీకరించావు. ఆచారాలనుగురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి? వాటినిచూస్తే నన్నా నీకు గౌరవం ఉందా?’

‘మీతాత గావంచానుమాస్తే నీకు గౌరవంఉందా?’

‘అ’

‘మీతాత గావంచా ను వ్యవహరిస్తావా?’

‘నాకెట్లా పనికొస్తుంది?’

‘ని చిరిగి యాపుమాసిపోయిన ఆచారాలు నాకెట్లా పనికొస్తై? ఆచారమనేది కేవలం పనిముట్టు. మనిషి ఉపయోగంకోసం ఏర్పడ్డది ఆచారంకాని మనిషి ఆచారంకోసం ఏర్పడ్డవాడుకాడు. అని నువ్వెందుకు గ్రహించవు? నీకేబుద్ధి ఉంటే. చిన్నతనంలో భర్త పోయిన పిల్లకు తిరిగిపెళ్ళిచెయ్యి, నువ్వెంతవరకు పశువువో ఆపిల్లా అంటేను. ఆమెకూ సంసారసుఖం కావాలి అని నీకింకెవరో చెప్పనలిసిన అవసరం ఏముంది? నువ్వు నిర్బంధంచెయ్యకపోతే ఆపిల్ల ఇంకోభర్తను చూసుకోదా? నీకు బుద్ధితేదు కనకా, నీ బుద్ధితేక పోవటం ఇతరప్రాణులకు అయింకరంగా ఉంది కనకా నీమీద ప్రచారంచెయ్యాలి. గాంధీమహాత్ముడుచేసే ప్రచారం అదే. నీకు నిజంగా లాభించే ఆచారాలు నువ్వెంచుకో రోజుకు పదిన్నానాలుచెయ్యి. మడిగట్టుకో. సంభవి వార్చు. తద్దినాలుపెట్టు. ఎవ్వరికీ అపకారంలేదు.’

‘మూలవాళ్ళను ముట్టుకోవటం విషయం?’

‘మాలవాళ్ళను ముట్టుకోకు. బ్రాహ్మణ్ణి కూడా ముట్టుకోకు. ముట్టుకోమని ఎవరన్నారు? వాళ్ళతో కలిసి భోజనం చెయ్యకు. ఎవరితోనూ కలిసి భోజనం చెయ్యకు, భోజనం చెయ్యటం చాలారహస్యమైపని. కాని వాళ్ళను వెలివెయ్యటం ఎందుకు? నీ బావిలో వాళ్ళు నీళ్ళు తోడితే నీ ప్రాణం ఏంపోయింది? వాళ్ళు నీయిళ్ళు మధ్య ఎందుకు నడవరాదు? అంత వాడితో సంబంధం లేకుండా ఉన్నవాడివి నీ తెగిన చెట్లెలు వాడి మొహాన

ఎందుకు పారెయ్యటం? నీ చెచ్చిన గొడ్డు వాడి కెందుకు వప్పించటం? వాడికూతురుకు నువ్వెందుకు కన్నుగొట్టటం? వాడే ఎవరిభర్తానో చదువుకుని అధికారిగా వస్తే వాడికి షేక్ హాండు చెయ్యటం ఎందుకు? ఏం ఆచారం? నీ మొహం ఆచారం? నీ కర్రలలో ఏ మాలవాడి నెత్తు రూలేదని ఏమిటి నిదర్శనం?’

‘ఒరే అటువంటి మాటలంటే నే నూరుకోను.’

‘మాటవరకున్నాను రా! నువ్వంటే నువ్వని కాదు. నీ ఆచారాలన్నీ తెగి దాళ్ళు పడి పోయినవని నమ్ముతావా?’

‘నమ్ముతాను కాని, నూరీ, కొన్నికొన్ని ఆచారాలకు వ్యతిరేకంగా నడవటం అవినీతి కాదా?’

‘హా. నీ తిని గురించి మాట్లాడుతున్నాడండీ గుంటుడు. ఇది నీతి, ఇది నీతి కాదు అని రాసిపెట్టి ఉండా ఏమిటి?’

‘ఎందుకు లేదు.’

‘నీతంటే ఏమిటని నీ ఆభిప్రాయం?’

‘ఈ సుధ్య ఒకాయన రాసిన వ్యాసం చదివాను

లేరా. ఆడవాళ్ళ ఎదుట బూతు మాట్లాడటం అవినీతి. అవునా?’

‘అవును. ఆ మాటలు ఉపమర ఆడవాళ్ళ దగ్గిరా, దొమ్మర ఆడవాళ్ళ దగ్గిరా మాట్లాడటం అవినీతేనా?’

‘కాకపోవచ్చును.’

‘కాకపోవచ్చునేమిటి? కాదు. ఒకచోటలో మగవాడు ఆయిదునిమిషాల కోభార్యను చేసుకున్నా నీతి బాహ్యం కాదు. ఏమంటావు?’

ఓ ప్రభూ!

అట మహాదివ్యలోకహర్షాన్వితరముల సన్ననియెలుంగు లై న్యంబు బాలువార ఎవ్వరో పిలుచురీతి వినించు నాకు కలత నిద్దరలలోన ఏకాంత మందు త్రికనుల నశ్రులు ధారలై గార నెవరొ మచ్చిరో భాగ మభిషేకమానితముగ నేయుచుండును—
ఇది పురాణాతన సంబంధ మేమొకాని ఎచటివో దుఃఖవేదనా ప్రచలితములు భయదనిశ్వాసములు మనఃపథముజేరి కలచుచున్నవి ఓ ప్రభూ! గాఢలీల ఈవి మోగత్రపవ్యధాపుధులమైన భారపహమైన జీవన వ్యాజమునకు ఏమి యర్పింతు? తరియింతు నెట్లు? సామి!
— ఊటుకూరు సత్యనాగాయణరావు.

‘అవునులే. మనదేశం ఇంకా అంత—’
‘ఏడిచావులే. పసికూనను పెళ్ళిచేసి వెంటనే మొగుడు పోతే ‘అమ్మాయి, నీకర్తం ఇట్లా కాలింది కనక నువ్వు సంసారసుఖం కోరావా నీతిమాలినదాని వవుతావు కనక మా అందరి తప్పికోసం నువ్విట్లాగే పడుండు’ అంటావా ఏమిటి? కొంత కొంత మంది సంఘసంస్కారులు చూస్తానుకదా, కాపరానికి పోకళూర్యం వైధవ్యం తటస్థించిన పిల్లల పునర్నివాసం విషయమే లెక్కపెట్టారు, ఒక సంవత్సరం, పది సంవత్సరాలు, కాపరంచేసిన మనిషికి సంసారసుఖం అక్కర్లేనట్టు.’

‘ఎందుచేత?’

‘పది సంవత్సరాలు కాపరంచేసిన దానికి మళ్ళీ పెళ్ళిచెయ్యమంటే అంతా తిరగబడి మాడు పగలగాడ తారేమోనని. ఎన్నభివళ్ళదికానీ తిరిగి పెళ్ళిచేసుకుంటానంటే తప్పేమిటంట. ఇట్టమైనవాడే పస్తాడు.’

‘ఒరే నూరీ. నువ్వు పడమటికన్నా పడమటవు తున్నావు. సంఘం ఏ నీతికొస్తుందో ఆలోచించు.’

‘వీరంతో కలిసి సంఘాన్ని ఉద్ధరిస్తున్నట్టు, నీకు

ఓసికాంటే ఒక తమాసాసంగతి చెబుతాను వివ. నే నెరిగిన ఒక కుర్రవాడుండేవాడు. తల్లిదండ్రులు చిన్న తనంలోనే పోయినారు దరిద్రుడు. ఎక్కువ తెలివితేటలు వాడు కాడు. ఒకరిద్దరు పెద్దమనుష్యులు పూసకుని వాడికి వారాలు ఏర్పాటుచేసి స్కూల్లో పిప్పించి చదువు చెప్పించారు. వాడు ఫిఫ్తఫారం చదువుతూ సరిగా పరీక్షలకుముందు చచ్చేటంత జబ్బుపడి ఎట్లాగో బహిష్కాడు కాని పరీక్షపోయింది. హెడ్ మాస్టర్ రొకపిన్ హెడెడ్ రాస్కెల్. స్కూల్లో పిప్పనన్నాడు. వాడికి మొదట్లో సహాయంచేసిన ఒకరిద్దరూ చచ్చిపోయినారు. ఈ జబ్బులో వారాలు పోయినై. ఇక చదువుకునే ఆశ వదులుకుని వాడు మాతామహుడు గారంటికి పోయినాడు.

‘వాడిపనతల్లి ఒకమ్మాయి ఉండేది. పెద్దమనిషయింది. కాపానికి పోలేదు. వాడూ ఈడొచ్చిన పిల్లవాడు. అక్కడికిపోయినప్పటినించీ వాడు ఆ పిల్లతో ఫ్లిర్టింగ్ మొదలుపెట్టాడు తనకు తెలికుండానే. ఆపిల్లా వాణ్ణి అడ్డగించలేదు. ఇద్దరూ ఒక్కచోట కూర్చుని ఆలోచనలు చేసేవాళ్ళు, ఇంకోళ్ళుచూసినా తిట్టటానికి వీలులేనంత దగ్గరిగా కూర్చునేవాళ్ళు, ఏదో నెపం మీద ఒకళ్ళనొకళ్ళు తాకేవాళ్ళు. ఒకళ్ళనెంటు ఒకళ్ళు పరిగెత్తేవాళ్ళు. ఇట్లా కొంతకాలం గడిచిపోయింది. ఒకరోజున ఆకుర్రవాడు కొద్దిగా లిమిట్ దాటాడు. ఆపిల్ల ఎదురుతిరిగి తిట్టింది. అందరితో చెప్పింది. అందరూ వాణ్ణి తిట్టారు. వాడుకూడా వాణ్ణి తిట్టుకుని, పశ్చాత్తాపపక్షి—పశ్చాత్తాపమంటూ ఒకటి ఉన్నట్టు—అక్కణ్ణించి లేచి పట్టణంవచ్చాడు తిరిగి...వాడు చేసినపనిగురించి నీవ్యాఖ్యానం ఏమిటి?’

‘నావ్యాఖ్యానమేముంది? నేనైతే వాణ్ణి చాక్రా విప్పి చేర్చం టాంగేటట్టు తాటిమట్టతనుకొని కొడుదును.’

నూరి కొంచెంసేపు మానంగా కూర్చుని, కథ సాగించాడు.

‘ఎవరూ వాడికి ఉద్యోగం ఇవ్వలేదు. ఎవరో షీ

డరు గారు దయపలిచి వాడికి తనదగ్గర వాలంటీరుసని ఇచ్చాడు. అక్కడ కొంతకాలం పనిచేసినతరువాత వాడికా మోసం, అబద్ధాలు, దుర్మార్గం చూస్తే అసహ్యం వేసింది. అక్కణ్ణించి చెప్పమండా లేచిపోయినాడు... దానిమీద నీవ్యాఖ్యానం ఏమిటి?’

‘ఘోల్. కావాలంటే షీడరుగుమాస్తా గాఉండి న్యాయంగా ఉండకూడదా ఏమిటి?’

నూరి చిరునవ్వు నవ్వాడు.

‘వాడికి చివరకొక్కటి తోచింది. మనం బ్రాహ్మణ కులంలో పుట్టాం, విభుక్తకర్మచేతా మనుకున్నాడు. బ్రాహ్మణార్థాలు చెయ్యటం మొదలుపెట్టాడు, తద్దినం మంత్రాలూ అటే నేర్చుకుని.’

‘ఛేమ్. మంచిపనిచేశాడు.’ అన్నాను.

‘ఆ కుర్రవాణ్ణిగురించి నాకుతోచిందికూడా చెబుతాను. వింటావా?’

‘చెప్పు.’

‘నేను రొండేవిషయాలు చెప్పదూచుకున్నాను. మొదటిది. రేపు చెట్లూ చామలూ మనల్నిగురించి తెలుసుకోటం మొదలుపెట్టి అవికూడా మనల్ని అనుకరించాలని ప్రయత్నం చేస్తే నేను తప్పకుండా తప్పు పడతాను.’

‘రొండోది. మనిషి మూడువిధాలుగా ఉంటున్నాడు—పశువుగా, మానవుడుగా, దేవతగా. పశుత్వంలోనూ మంచీ చెడూ ఉంది, మానవత్వంలోనూ ఉంది, దేవత్వంలోనూ ఉంది (ఈ చివర విషయం బహుశా నీకు తెలిదేమా!) ఇంతవరకూ అందరికీ తెలిసే ఉండవచ్చును. అందరికీ తెలిసిన విషయమేమిటంటే పశుత్వంలో చెడు చాలాకొద్ది, మానవత్వంలో మంచీ చెడూ చెరిసంగా ఉంది, దేవత్వంలో మంచినన్న చెడు చాలాబాధ్ది.’

ఈ వేదాంతం నాకేమీ అర్థంకాలేదని వేరే చెప్పుక్కలేదు. కాని వాణ్ణి ఎంతవేడుకున్నా నూరి మైన ఒక్కమాటకూడా చూట్టాడనుండా పేపరు తీసుకుని చదవటం మొదలుపెట్టాడు.

—కొ డ వ టి గ ం టి కు టు ం బ రా వు.

అర్ధ దినాభ్యాస విద్యావిధానము

(గృహముందు వృత్తివిద్య కవ కాళమిచ్చు పాఠశాలవిద్య.)

అవశ్యకత.

నే నీవ్యాసముందు కొంతమంది విద్యార్థుల కుపయుక్తముగు అర్ధదినాభ్యాసవిద్యావిధానమును సూచించెదను. ఈ నూతన పద్ధతి ప్రస్తుత మనుభవములోనున్న పూర్ణ దినాభ్యాసవిద్యావిధానములోని సగభాగముతో చేరియుండును. ఈ కాలముందు సామాన్యజ్ఞానసంపదలు గలిగిన విద్యార్థులు విద్యమూలమున నుద్యోగమార్జింపుటయే జీవితాధారమని తలచినయెడల వారు అవసరముగు నిత్యకృత్యములకు దక్క వేరు పనుల నేర్పుటకు తావియ్యవీలులేదు. కాని యెడల మండువేసంగియం దొక యారు వారము లేదయిన పనిని తలపెట్ట గల్గుదురేమో! అంతమాత్రమున సమకూరు లాభమేమియు లేదు. ఇట్టితరవిషయముల కన్నిటికి విముఖులై, మరొకపని కళక్తులై, నిరంతరము పాఠశాలయందు విద్య నభ్యసించి, స్కూలుపై నలు వఱకుఁజదివి, యెంతయో యత్నించి, తుద కెక్కడ నుద్యోగముగానక విఫలమనోరథులై దాదాపు షోడశవర్షప్రాయమున దీనావస్థతో కులవృత్తి ననుసరించు వారు నూటికి ముప్పదిమంది యొనను సుండురు. ఇట్టివారికి నాల్గు, ఐదు, ఆరు ఫారములందు గఱపు విద్యావిషయములలోఁ గొన్ని మాత్ర మనవసరమనియు, వృథాయాసకరములనియు, కాలధనవ్యయపూరితములనియు జెప్పటలో నతిశయోక్తి యినుమంతయినను లేదనవచ్చును. కళాశాలలందు యఫ్. ఏ., బి. యే. లు, ఇంజనీరింగు,

మెడికలు విద్యల నభ్యసించువారికిని, ఉద్యోగములకే యత్నించువారికిని పాఠశాలలందు గఱపు విద్యావిషయములన్నియు నావశ్యకమే, కాని పాఠశాలవిద్యలో విద్యాభ్యాసముఁ జాలించి యుద్యోగమార్జింపు లేనివారి కీ విద్యావిషయములలోఁ గొన్నిటిని దీనివేసినను లోటుండదు.

పరీక్షాఫలితముల నింతకంటఁ గఠినముగాఁ జేయుటయు, విద్యార్థిరుసుముల హెచ్చించుటయు, ఉద్యోగహీనవిద్యార్థికుల సంఖ్య తగ్గించుటకు మార్గములే, కాని యీ కారణములవలన దేశములోని జనుల విజ్ఞానవికాసాభివృద్ధులు తగ్గి బాధ్యతాయుత ప్రజాపరిపాలనాంగము లన్నియు నిసానములై కృశించును. వృత్తివిద్యల గఱపు పాఠశాలలస్థాపన మీ యుద్యోగహీనతయనువ్యాధికి రాజాషధమేగాని సామాన్యస్థితి గల విద్యార్థుల కందుబాటులో నుండునట్టివి స్థాపితమగుట కెన్ని సంవత్సరములుపట్టునో యేరికిం దెలియదు.

నూతనవిధానము.

ప్రతి జిల్లాయందును వృత్తిలోధన పాఠశాల లేర్పడునంతవఱకు, ఉద్యోగ మార్జింపుట కవకాశములును, హెచ్చు విద్యాజ్ఞాన సంపదయు లేనివారి యుపయోగార్థమై యీ “అర్ధదినవిద్యాభ్యాసవిధానము” సూచింపఁబడినది. పాఠశాలాగ్రకక్ష్యలలో నీ పద్ధతి ననుసరించు బాలకులు విద్యావిషయములలోఁ గొన్నింటిమాత్రమే పాఠశాలకు వత్తును. ఈభాగములనువీలగునట్లుగ సుదయ

మందుగాని, మధ్యాహ్నం తరమందుగాని, అనగా దినమున నేదోయొక పూటయందే బోధపరుపబడునట్లు పైమ్ టేబిలులో నేర్పాటు జేయవచ్చును. పాఠశాలకు రాసవనరము లేని పూటయందొకటి విద్యార్థులు ప్రభుత్వం గీకారము వడసిన వృత్తివిద్యలను తమ జనకులయొద్దగాని యితర నిపుణులయొద్దగాని నేర్చుకొనుటకు వీలుండును.

పూర్ణదినాభ్యాస విద్యార్థు లిట్లుగాక రెండుపూటలు పాఠశాలకువచ్చి అర్థదినాభ్యాస విద్యార్థుల సబ్జక్టును వారితో బాటును, మిగిలిన సబ్జక్టును వేరుగా రెండవపూటయందును పఠించుదురు. అందువలన పాఠశాలలందు కొందఱకు అర్థదినాభ్యాస విద్యావిధానమున కవకాశము లియ్యబడినను పూర్ణదినాభ్యాసులగు విద్యార్థుల ప్రస్తుత సౌకర్యము లేమాత్రము తొలగింపబడవు. అర్థదినవిద్యార్థు లీక్రిందఁ జెప్పబడిన సబ్జక్టుదక్క మిగిలినవానికి మాత్రము పాఠశాలకు విచ్చేయుదురు.

1. ఇంగ్లీషు టెక్స్టున్ ఆఫ్ నాండిపైల్లు స్టడీ.
2. తెలుగు టెక్స్టున్ ఆఫ్ నాండిపైల్లు స్టడీ.
3. ఆంగ్లేయ దేశచరిత్ర లేక హిందూ దేశ చరిత్ర.
4. భాషాంతరీకరణము.
5. అభిమానవిద్యావిషయములు [ఆప్షనల్ సబ్జక్టులు]
6. పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రములో ఆరవ ఫారముకు లోహచుంబకత్వము, ధ్వని ఐదవ ఫారములో జంతు, వృక్ష శాస్త్రములు.

నాల్గవ ఫారములో రసాయనిక శాస్త్రము లేక భౌతిక శాస్త్రము.

7. ప్రాథమిక గణితము [ఎలిమెంటరీ మాథమాటిక్సు] లో ఆల్జీబ్రా, జామెట్రీ, గ్రాఫులు.

వీనిని పూర్ణదినాభ్యాసులగు విద్యార్థులు మాత్రమే పఠించేదగు. వీనియందు వారికి వేరుగా పరీక్షాపత్రము లుండును.

అర్థదిన విద్యార్థుల కీ క్రింది సబ్జక్టులోనే బోధన చేయబడును.

1. ఆంగ్లేయ వచనము వారములో 2 వీరీడ్లు
2. ఆంగ్లేయ పద్యము " 2 "
3. తెలుగు వచనము " 2 "
4. తెలుగు పద్యము " 2 "
5. వ్యాసరచన " 1 "
6. ఎలిమెంటరీ నైస్సు " 2 "
7. హిందు లేక ఆంగ్ల దేశచరిత్ర " 2 "
8. భూగోళశాస్త్రము " 2 "
9. ప్రాథమిక గణితము " 3 "
10. చిత్రలేఖనము " 1 "
11. నీతిబోధన " 1 "

ఇవియన్నియుఁ దగినరీతిని పైమ్ టేబిలులో నైదు దినముల యుదయములలోను జేర్పవచ్చును. వీనియందు పూర్ణదినాభ్యాస విద్యార్థులకు, అర్థదినాభ్యాసవిద్యార్థులకు ప్రశ్నపత్రము లేకముగా నుండును. వృత్తివిద్యలలో పరీక్షలు జిల్లాలోని ముఖ్యపట్టణములలో జరుపబడి తరగతియందు తీర్ణతకై అర్థదినవిద్యార్థి వృత్తివిద్య పరీక్షయందు మిసిసుమ్ మార్కు పడయునట్లుండవలెను.

తండ్రిభాగ్యత.

వృత్తివిద్యయందు క్రమశిక్ష [రెగ్యులర్ ట్రైనింగు] నొనంగుటకు అర్థదినాభ్యాసవిద్యార్థితండ్రి బాధ్యుడై తన అంగీకారమును ప్రాతప్రతములముగా ప్రధానోపాధ్యాయున కొనంగి, ఆ ప్రధానోపాధ్యాయునకై నను. లేక పాఠశాలాధికారులచేగాని, దొరతనమువారిచేగాని నియమింపబడిన నిపుణునకై నను ఆ విద్యార్థి వృత్తివిద్య సభ్యునించువిధమును, అభ్యసించిన భాగమును పరీక్షజేయుట కవకాశము లిచ్చుటకు నొప్పుకొనవలయును.

రుసుములు.

ఒక అర్థదినాభ్యాసవిద్యార్థిరునుము ఆతడాతరగతిలో పూర్ణదినాభ్యాస విద్యార్థియయిన యెంతరుసుము గట్టవలయునో దానిలో సగముండును. ఇదిగాక తన వృత్తివిద్యావిధానమును ప్రధానోపాధ్యాయుడుగాని, నిపుణులగు అధికారులుగాని పరీక్షచేయు నిమిత్తమై నెలకు నాలుగణాలు చెల్లించవలయును.

విద్యార్థులు : విధానమును మార్చుట.

ఒక అర్థదినాభ్యాసవిద్యార్థి తనజ్ఞాన, సంపద లభివృద్ధిగాంచినవను నమ్మికతో పూర్ణదినవిద్యాభ్యాస మొనరింపవలెనన్న నాతడు అర్థదినాభ్యాస విద్యావిధానము ననుసరించి యుత్తీర్ణుడయిన పెద్ద తరగతిని తిరిగి పూర్ణదినాభ్యాసవిద్యార్థుల తో బాటు చదువుటకు వసతులుండవలయును.

ప్రత్యేకగ్రాంటు లనవసరము.

ఇట్టి అర్థదినాభ్యాసవిద్యావిధానము ప్రస్తుత మాచరణలో నున్న పూర్ణదినాభ్యాస

విద్యావిధానముతో బాటు ఈ పాఠశాలలందే యీతరగతులందే యీ యుపాధ్యాయులయొద్దనే యీ సబ్జెక్టులోఁ గొన్నిటి తోడనే జరుపబడునుగాన దీనికై వేరు భవనము లవసరములేదు దొరతనమువారు దీనికై యేమాత్రము వేఱుగ డబ్బునియ్యవనసరములేదు. పూర్ణదినాభ్యాసవిద్యార్థులేమాత్రము నవ్వము నొందరు వీరికై ప్రత్యేకముగా నుపాధ్యాయులను నియమింపవనసరములేదు.

ముగింపు.

ఈక్రొత్త విధానము గుంటూరు జిల్లాలో చీరాల [నేతపని] నర్సారావుపేట [వడంగిపని] దుగ్గిరాల, తురుమెళ్ళ [వ్యవసాయము] గుంటూరు, తెనాలి, ఒంగోలు [నగలపని, కమ్మరిపని, కుట్టుపని, సంగీత, సాహిత్య, చిత్రకళలు మొదలగునవి] లలో తృప్తికరముగు ఫలితము లిచ్చునను నాశగలదు.

ఈ క్రొత్తవిధానము దీని ననుసరించు విద్యార్థులకు ప్రస్తుతము కఠినబడు విద్యలోని ముఖ్యవిషయముల [సబ్జెక్టులు] నేర్పును. వారిని 'నిరదోగ' మను విషజంతువు కోఱలనుండి రక్షించుటకు యీ విధానము సహాయపడగలదని విద్యాధికులకు, రాజకీయవేత్తలకు దోచిన యీ విధానము నొక మైన్ముఖ్యములందుఁ బ్రవేశపెట్టి ఫలితముల కనుగొనవచ్చును.

ఏజిల్లాయందైనను వృత్తిబోధనాపాఠశాల [ఇన్స్టిట్యూట్ స్కూలు] లేర్పడిన వెంటనే యాజిల్లాలో నీ అర్థదినాభ్యాసవిద్యావిధానమును రద్దుజేయవచ్చును.

కీ. శే. దివాన్ బహద్దరు చిత్రపు వెంకటాచలంపంతులు

గత ముప్పది సంవత్సరములలోను రాజమహేంద్ర వరమునకు వచ్చెయు వాసియు దెచ్చినవారిలో కీర్తి శేషులగు దివాన్ బహద్దరు చిత్రపు వేంకటాచలంపంతులుగా రొకరు. నిరాడంబరజీవితమునకును, న్యాయశాస్త్రపరిజ్ఞానమునకును, ధర్మమార్గప్రవర్తనమునకును పంతులుగారు మార్గదర్శకులనుటలో సతిశయోక్తి లేదు.

వీరి తండ్రిగారగు వరదరాజుపంతులుగారు ధర్మమూర్తులని కీర్తిగాంచిరి. వారు వాడ్రేవునారవిద్ద దివాను పనిచేసి లంచమునందము లనుమాట యెఱుగక పరద్రవ్యాపేక్షలేక సమకాలీనమును నెరపిరి. వీరు వేంకటాచలంపంతులుగారు వృత్తిలో స్థిరపడి కీర్తి సోపానముల నెక్కుచుండుట చూచి కొంతకాల మానందించిన యదృష్టశాలి. వివరవరకును జనకుని యాచరణమే కుమారున కాదర్శములై వెలసెను. పంతులుగారు 19-వ యేట పట్టభద్రులైరి. తదుపరి బి.యల్ ప్యాసయి ప్రాక్టీసుచేసి నారంభించి యచిరకాలము ననే తమ మేధావి శేషమును వ్యక్తపరుప సాగిరి.

1902 మొదలు వీరిరువదిసార్లు వత్సరములు ఏక ధాటిగా పల్లిసుప్రోసెక్యూటరు పనిని చేసిరి. అప్పటి నుండియు ఏవో ఒకవైపున వీరు పనిచేయుని పెద్ద కేసు రాజమహేంద్రవరమున లేదు. రాజమండ్రి తాలూకా బోర్డునకు వైసుప్రెసిడెంటు పనులను సమర్థముగ నిర్వహించినందుకు రెండువరుసవర్షములలో రావుబహద్దరు, దివాన్ బహద్దరు బిరుదుములనందెను. రామారాయణింగారి మంత్రివదవియొక్క మొదటికోజులలో రాజమండ్రి మునిసిపాలిటీ సరిగా పనిచేయుటలేదను కారణమున పంతులుగారిని అధ్యక్షునిగా కోమిసేలు చేసిరి. ఆరునెలల కాలము వీరు మిక్కిలి సమర్థముగను నిష్పక్షపాతముగను పరిపాలించిరి. వృత్తివహారము లెన్నియున్నను మునిసిపలుకాగితముల నేరోజు వాని నారోజు పూర్తిచేసి వారి యింటికి వచ్చువారు, కో ఆప

రేటిపు బ్యాంకునకు ప్రెసిడెంటుగను, ఎలక్ట్రిక్ కాంపౌండరుకు డైరెక్టరుగను గూడ పనిచేసి ఖ్యాతి నార్జించిరి. రాజమండ్రిలో జరిగిన ఏసత్కార్యమును వీరి సాయమును పొందనిదిలేదు.

ఒకమా రొకకలెక్టరు వీరినిగూర్చి వ్రాయుచు (ది మోస్టు లానుల్ సబ్జెక్టు ఆన్ ది ఈస్టుకోస్టు) — తూర్పుతీరమునగల మిక్కిలి రాజభక్తి పరాయణుడు — అనెను. అట్లనుటకన్న మిక్కిలి ధర్మమార్గప్రవర్తకుడనుట యెక్కువ సమంజసము. ధర్మనిర్వహణమున పంతులుగారు వెనుకాడి యెరుగరు. వాడపల్లి కాల్పులు జరిగినపుడు వీరిహృదయము కరుణతో కరిగిపోయినది. కష్టమును సరకునెయలేదు; ధనమునాసింపలేదు; అధికారుల యాగ్రహమునకు జంకలేదు. అహోరాత్రములు దీక్షతో పనిచేసి యందు నిందింపబడిన వారిని విడిపించి చేతీయల కృతజ్ఞతకు బాల్పడిరి. శ్రీయుతులు వెన్నేటి సత్యనారాయణ, సుబ్రహ్మణ్యముగార్ల కేసులలోగూడ పనిచేసి వారిపై నెంత యన్యాయముగ దౌర్జన్యము ప్రయోగింపబడినవో ఋజువుచేసి తన ధర్మాభిలాషను చూపించెను.

వీరు పల్లికుప్రోసెక్యూటరుగా నున్నపుడు రాజమహేంద్రవరమున కునీసాకటి వచ్చెను. అందు ఒక ప్రఖ్యాతపురుషునకు సంబంధమున్నదని వదంతి బయలుదేరెను. కలెక్టరుకు పిటిషన్లుగూడ వెళ్ళెను. ఎట్లయినను అతనిని అనుమానపరుపవలెనని వారి యభిలాష ఆరోజులలో నాతను రాజమహేంద్రవరమును ఏలేనన అతిశయోక్తికాదు. లెజిస్లేటివు కాన్సిలు ఎలెక్షనుల గందర్భమున దబ్బరమాలటాడెనను కారణమున పంతులుగారు ఆతనితో మాట్లాడుటమాని అప్పటికి ఎనిమిదేండ్లయి యుండును ఈ మానీషయమై వ్రాసి అతనికి అరెస్టు వారంటు ఈయవచ్చునాయని కలెక్టరు పంతులుగారి నడిగెను. 'అతడును నేనును మాట్లాడి యెనిమిదేండ్లయినది. కాని అత డిట్టినిచకార్యమున కొడిగట్టు

నని నేను నమ్మజాలను. సాక్ష్యము గట్టిగానున్న దపై అతనిని అరెస్టుచేయుటకు నేను ఒప్పుకొనను' అని పంతులుగారు జవాబిచ్చిరి. అహా! అపకారికి నుపకారము నెవమెన్నక చేయగలిగిన యిట్టి అంధపుత్రులు మనలో నింకెందరున్నారు?

వీరి న్యాయశాస్త్రపరిజ్ఞాన మసామాము. విశాఖపట్టణమున నొకకోసులో వాదించుటకు ప్రభుత్వమువారు వీరిని పంపిరి. ఆకోసు పదిరోజులకు మించి సాగెను. ఆర్జ్య మెంటుకు ఎడటిపారీ స్టీడును ఒక రోజుపట్టెను. వీరు 15 నిమిషములలో తమ వాదనను ముగించి కూర్చుండిరి. ఆ న్యాయాధిపతి వీరి నూత్ముబుధికి అచ్చెరువంది బెంచువాడ కూర్చుండగనే వీరి నభినందించెను.

కేదలయెడ వీరికి దయమెండు. ఎందరిందరివిద్యార్థులకో వీరు తమ కేసులలోని ద్రవ్యమునిచ్చి సాయము చేసెడివారు. కీ. శే. కొచ్చర్లకోట బంగారమ్మగారు చనిపోవుటకు ముందు వీరినిపిలచి తన డబ్బు సద్వినియోగమగు మాగ్గమును నూచింపుమన రాజునంది ఆర్జ్యకాలేటిలో చదువు ఆరువేల నియోగుల విద్య నిమిత్త ముపయోగపడునట్లు చేయించి, దానిని తరువాత వృద్ధిపఱచి యెందరిందరికీ శ్రద్ధ తకో పాలు పడెను.

వీరికి స్నేహితులయెడ నభిమానము గాఢము. వారి కనేకవిధముల వీరు సాయముచేయుచు వచ్చిరి. అందులో కొందరికి జూరీనువుండుటనల్ల ఆర్థికదుస్థితిగల యీరోజులలో దావాపు ఏబదివేల రూపాయలవరకును పోగొట్టుకొనిరి. వీరినన్నిటిని మిక్కిలి నిర్లప్తతో నోర్చి యుండిరి. ఒకమారు వీరు ఒక యెస్టేటుకు బ్రష్టీగావుండి ఆ యెస్టేటువాకి తీర్మానముక్రింద తమ అక్కాంటులోనుంచి రు 18000 లను ఇచ్చిరి. తరువాత ఆ డబ్బు వీరికి తిరిగి రాలేదు. కాని ఆ యన కించిత్తు విచారమును మాపక 'పోనీలే. ఒక సంవత్సరం సంపాదన లేదనుకుంటాను' అని నాతో అన్నారు. మొన్న మొన్నటివరకూ రాజుమహేంద్రవం వీధులలో పిచ్చి పాటలు పాడుకుంటూ తిరిగిన వేపారి అప్పన్నపంతులే

వీరి యుత్కృష్టస్నేహబుధికి తార్కాణము.

పంతులుగారు నొకరులను తమకుటుంబములోని వారిలో సమంగా చూసుకునేవారు. లచ్చయ్య అని ఒక వృద్ధనేరకుడు వుండేవాడు. అతను రానురాను నీరసించి పనిచేయజాలకుం లే యింటివద్దనే వుండమని అతడు జీవించినంతకాలము పూర్తిజీతం యేనెలది ఆ నెల యిచ్చేవారు. వారివద్దనున్న గుఱ్ఱపువాడు— వ్రైసు— పాతికముప్పది సంవత్సరములవండి పనిచేస్తున్నాడు. మోటారుకొని గుఱ్ఱపుబండి తీసివేస్తే వానిని పనిలోనుండి మాన్పింపవలసి వస్తుందని వీరు మోటారు కొనలేదు. ఇప్పటి రోజుల్లో మోటుగాభావింపబడే ఆ గుఱ్ఱపుబండితోనే కాలమును గడిపిశాసన అప్పయ్యతా నివారణము మాట ప్రజలెత్తనిరోజుల్లోనే వీరి యింట గుఱ్ఱపువాడు మొదలగువారు తదితరనేమకులందరివలె మెలగేవారు. నేవకులయెడ దుర్గావ్వలాడుటగాని, పనిచేయువానిని మాన్పించుటగాని వీరిచక్రవర్తికి విరుద్ధము.

పంతులుగారు ఎనమండుగురు మగపిల్లలకు పెండ్లి చేసినప్పటికి ఒకదానికి కూడా కట్నము కానుకల విషయము ప్రస్తావించలేదు. వారుచూచినది యెడటివారి సాంప్రదాయము మాత్రమే. ఏపెండ్లిలోను మాట పట్టింపులుకూడా లేవు. పిలిచినంతనే భోజనమునకు పోవుట, ఇచ్చినదానితో సంతసించుట తాము సుఖముండి యితరులను సుఖపెట్టుట వీరి ప్రధానగుణములు. వీరి అయిదవసమారునకు ఒక కేరుమోసిన పెద్దపనిషి పిల్లనీజువలెనని పోయమాట్లాడగా ఆ యన యిట్లనెను: 'మాపెద్దబావమరది చనిపోయినాడు. ఆతని కొకకూతురున్నది. వాళ్ళస్థితి నీరసం. అల్లాంటపుడు నేను మా అబ్బాయికి ఆపిల్లను చేసికొనడం విధి అయివుంది' కట్నముకొరకు కట్లాడే యాదినములలో నింతటి వికాలహృదయులు మనకెందరు గోచరింతురు?

వీరి నిరాడంబరత్వమునకు సర్ ప్రభుల్లచంద్రరాయిగారి నిరాడంబరతగూడ తీసికట్టు. వీరి నింటివద్దచూచిన అపరిచితు లెవరును వారే వెంకటాచలంపంతులుగారునుకొని యుండరు. ఎందరో యిట్టి పొరపాటుచేసి

ఒకమా రొక్కరువచ్చుసరికి పంతులుగారు చుట్టకాలుచు గూర్చుండిరి. ఆయన వీరినిచూచి 'నాయనా! పంతులు గారు లోపలవున్నారా? నీవు పంతులుగారియింట వున్నావా? వారు చాలమంచివారు' అంటూ ప్రశం గించెను. చివరకు వారే పంతులుగారనివని యాతడెన్నో తుమాపణలు చెప్పబోవ 'నన్ను మంచివాడని భూషిం చారుగాని దూషించలేదు గదా. మీకెందుకు భయం?' అని యూర్పడించిరి. వీరికి మొక్కలను పెంచుట మిక్కిలి ప్రీతికరము. ప్రతిదినము ఉడయాస్తమయము లందు విశాలమగు తమపెరటిలో పనిచేసి కూరలుగా యించి యనేకులకు పంచిపెట్టెడువారు. బచ్చలకూర, దనాసరిగోంగూర, తోటకూర వీరియభిమాన శాక ములు. దంపుడుబియ్యము, ఉడకబెట్టిన కూరలనే గాని మరబియ్యము, వేపుడుకూరలను వీరు దరికి రానిచ్చెడి వారుకారు. నూతినుండి క్షయముగదోడికొని చస్పిట స్నానముచేసెడివారు.

శిష్టాచారసంస్కృతిగలవారు వీరు. శ్రీమద్రామాయణ మునెడ వీరి కభిమానముమొండు. క్షుద్రేశకస్తువులనెడ ప్రీతిగలదు. పలుకుబడి యెంతయున్నను వీరికి అహంభా వముగాని, కోపముగాని యిసుమంతయు లేకుండెను. మృదువును, చమత్కారమును ఒలుక మాటాడగల నేర్పరి. పరద్రవ్యమును వివతుల్యముగ జూచిన నిర్లి ప్తుడు. తెలిసి పాపముచేయుటగాని, ఎఱిగి అన్యత మాడుటగాని యెఱుగని పుణ్యపురుషుడు. అందుచేతనే మహాత్ములు మనసార వాంఛించు ముక్కోటి యేకా దశమరణమును, చివరవరకును వ్యక్తతయును పొంద గలిగిరి. ప్రకటనకొరకు ప్రాకులాడని కర్మవీరుడగు వేంకటాచలంపంతులుగారి జీవితము ఆంధ్రయువకులకు ఆదర్శపాత్రమును, అనుకరణయోగ్యమునై చిరకాలము వెలయగలదు.

ఈసిద్ధపురుషుని యాత్మ పరమేశ్వరుని కరకమల ముల అక్షయమగు శాంతిని, ఆనందమును పొందుదురు గాక.

—నిడమర్తి సత్యనారాయణమూర్తి, బి. ఏ.

తీవకన్నె

ఈ యివురాకుభత్రముల
 నెత్తినపుష్పితగాత్రి వెవ్వరే
 తీయనివాసనల్ గుబులు
 తెమ్మర కానుకలిచ్చి భృంగక
 న్యాయతగీతరాగముల
 నాయెద రంజలజేయబూనె దీ
 మాయలు పన్నిగాని నను
 మన్నన లండగ జేయజాలవో!
 ఆ చలినాటి వేగుదల
 నన్యయు సేవకు బోయి త్రోవలో
 తోచినభావముల్ మదిని
 దూపిలజేయగ సోలివచ్చి నీ
 పూచిన పందిలిం గదియ
 బోవుచు బోవుచు నాగిపోవు నక
 చాచిన బాహువల్లగుల
 నాకితివేలనా చెప్పవే చెలి!
 మున్నోకనాటిరేయి తన
 పూచినపందిటిక్రింద నే సుఖా
 సన్నత నిద్రవోవునెడ
 జల్లగజేరి కవుంగలించితే
 గన్నెవిరుల్ విదిర్చి మరి
 క్రమ్మరిపోవుచు నానుమాక్షతల్
 చిన్నెలుగాగ నిల్పె, తన
 చేసినచిత్రము లేనెరుంగనో!
 ఈమెయి నాకయి యెంతో [వరో
 నీమముతో తపమునలుపు నెచ్చెలి యె
 కామినియే యెనక తా
 నీ మిషబూనక కలఫలమేమో చెపుడీ!

—కొ. శశి కేశుర రావు.

శస్త్రవైద్యుల కరకౌశలం

గాంధీమహాత్మునకు ఉదరములో చేయబడిన ఆపరేషను వివరములు చాలమందికి ఇంకను బాగుగా జ్ఞప్తిలో ఉండిఉండును. ముప్పదియైదు కోట్ల భారతీయులకు ప్రాణాధిపతుడు వ్యక్తి—లోకమువారిచే ఏస్తుక్రీస్తు అపరాధతారముగ ఎంచబడుచున్న పురుషోత్తముడు. అట్టివాని ఉదరములో ఆపరేషను సాగించుట, ఏమాత్రము ఒడుదొడుకు వచ్చినను ప్రపంచచరిత్రలో ఆశస్త్రవైద్యునినకా శ్రవ్యమైన అపకీర్తి. ఆయూరవిద్యను సర్జను మనస్సును గజబిజిచేయుటకు ఈ పరిస్థితులు చాలనట్లు ఆపరేషను మధ్యలో ఎలక్ట్రిక్ డీపములు ఆదిపోయినవి. సామాన్యమైన హాకేనులాంతురు ఈయగుల వెలుతురులో ఉదరమధ్యమున ఆపరేషను ముగించవలసివచ్చెను. ఆనిముగములలో ఆయూరవిద్యను సర్జను శరీరమున రక్తము ఎంతటి జేగమున ప్రవహించినదో! ఆపరేషను జయవంతముగ ముగిసిన పిమ్మట అత డెంతటి శాంతిని, ఆనందమును పొందెనో! విశ్రాంతి వేతనమును గొనుచు ఇప్పుడు స్వనేశమున నున్న ఆ ఇంగ్లీషు సర్జనుని రౌండుటేబిలు గభకు పోయినపుడు మహాత్ముడు కలసికొనెను. అప్పుడు తిరిగి వెనుకటి ఆపరేషన్ గురించి, లోకాతీతపురుషుడైన ఆతని ప్రాణము లప్పుడు తనగుప్పిడిలో ఉన్నందుకు తాను పొందిన ఆదుకు ఒక రప్పపాటులో ఆసర్జను మనమున మెలుపువలె మెలసియుండును!

ఆమధ్య విశాఖపట్టణము కింగ్ జూర్జి ఆసుపత్రిలో నొక యూరవిద్యను సర్జను ఆపరేషను చేయుచుచేయుచు రోగిని వదలివైది అదేకాలమునకు తాను ఎనికడ కోవత్తుననుటను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని వెళ్ళిపోయెనన్న గుంజి వార్తాపత్రికలో చదివెయున్నాను. దీనిని బట్టి శస్త్రవైద్యుల లండలు తమరోగుల ప్రాణములను ఇంత

చులకనగా చూచెదరనియు, వారికి యుజునుగది ఉండదనియు అనేకొకారాలు. పెద్ద ఆపరేషనులు చేయవలసిఉండినచో సాధారణముగా శస్త్రవైద్యులు తమ రోగులచే ఓలునామాలు వ్రాయించురు. ఎటువోయి ఎటువచ్చినను తమకు బాధ్యతలేనట్లు మాట్లాడుదురు. కాని మనస్సులో మాత్రము రోగి ప్రాణాధిపతుడననువారుపొందు ఆపరేషను అంతుఅనుగది ఉండదు.

ఈవిషయమై 'పాపుల్స్ వైస్సు మంత్రి' అను అమెరికా దేశపు పత్రికలో 'ఫ్రెడరిక్ డామన్ (యం.డి) అనునత డీకింది చమత్కారవృత్తాంతమును తెలుపుచున్నాడు: "నాసోదరశస్త్రవైద్యు డొకడు కొద్దివారములక్రితము క్లిప్ప్ మైన బ్రెయిన్ ఆపరేషను ఒకటి చేయుచుండ నేను దగ్గఱఉండుట తటస్థించెను. ఆపరేషను చేసినచో రోగి బ్రతుకునా బ్రతుకడా అని ప్రబల సందేహముగా నుండెను. ఆపరేషను జరుపుచున్నంతకాలమును సర్జను పైకి శాంతచిత్తముతో ఉండినట్లే కనిపించెను. ఆపరేషను జయకరముగానే ముగిసెను. కాని సర్జనుకే కాళ్ళుచేతులూడుటలేదు. మంచు గడ్డవైది ఉంచబడిన జలముగల గ్లాసును స్వయముగ నాతడు నోటిదగ్గర పెట్టుకొనలేక పోయెను. నేను గ్లాసువెత్తి పట్టి తాగించవలసి వచ్చెను. తరువాత ఆతడు తనకు కారునడపుటకు భయముచేయుచున్నది కొంచున కారునడిపి ఆతనిని ఇంటికిగొనిపోమృతి నన్ను వేడెను. శస్త్రవైద్యులు దయలేనివారని భావించువారు గొప్పగా పొరపడిరనియే చెప్పవలసియున్నది. కత్తివరిముల్లువాని అటుఇటు అయినను లక్షలు విలువచేయు రోగిప్రాణములు పోవునుగదా అను భయభావము శస్త్రవైద్యుల నరములను సదా ఉత్కంఠింపచేయుచుండను. కాగా శస్త్రవైద్యుల ఆయుగసరిముగము

అత్యల్పమై యుండుటలో ఆశ్చర్యమేమి ?”

ఇదియు కాక శస్త్రవైద్యులు ఒక్కొక్కప్పుడు అకస్మాత్తుగ మఱికొన్నికష్టములను ఎదుర్కొనవలసి వచ్చును. ఈమధ్య పారిస్ నందలి రాత్ వైద్యులను పత్రికి రక్తము కాలవలుకట్టుచు కారిపోవుచున్న స్థితిలో ఒక ప్రేట్రోగి కొనిరాలబడెను. వెంటనే కొంత క్రొత్తవైద్యులు ఆమెకు ఇంకెట్లు చేసినగాని ఆమె బ్రతుక్కుస్థితిలో లేదు. అక్కడ ఉన్నవారి నెత్తురులన్నియు పరీక్షింపబడెను— ప్రధానశస్త్రవైద్యుని ఒక్కని రక్తముమాత్రము ఉపయోగార్హమైనస్థితిలో ఉండినట్లు కనుగొనబడెను. ఎట్టి తటపటాయింపున లేక తన నాళములనుండి వలసినంత రక్తమును వెలార్చి ప్రధానశస్త్రవైద్యుడు రోగికి ఇంకెట్లు చేసి, అనంతరము జనుప్రదముగా తానే ఆపరేషను సాగించి ఆమె ప్రాణములను కాపాడెను.

ఇట్టి అగత్యములకు తాము సంసిద్ధులై యుండుటకును, ఆపరేషనులు సాగించుటలో ముఖ్యావసరముగు తమ కరకాళలమును నిలుపుకొనుటకును సర్దుచులు— మల్లలనలె— శరీరసాధన చేయుచుండుదురు. ఆహారనిద్రావిహారవిషయమున వారు సంయుక్తమవలంబింతురు. శస్త్రవైద్యులలో పలువురు వద్యమునుముట్టరు; పొగాకును దరికి చేరనీయరు. కొందఱు కాఫీని, తేయాకును రుచియొనచూడరు. శస్త్రవైద్యులందఱును రాత్రిళ్ళు బాగుగ నిద్రపోవుటనుగూర్చి విశేషశ్రద్ధాశువులై యుండుదురు.

‘అలసటచెందిన సర్దుకు రోగికి యముడు’ అని న్యూయార్కు లో సుప్రసిద్ధినందిన డాక్టరు అబ్రహామ్ ఊల్పారాట్టు నిర్వచనము. ఆపరేషనులు ఎక్కువగ చేయవలసియుండు దినమునకు తొలిదినపు సాయంకాలములందు వినియముముగా ఆతడు ఉల్లాసముగూర్చు వనలలసి గాని, ఆపరాధపరిశోధకకథలనుగాని చదివి మనమునకు విశ్రాంతి కల్పించుకొనను. ఆశవదయకొన్నమాస్టాయిడ్ (నెవిగ్రంథులు) కేసులను ఆపరేషనుచేసి నుదుర్పులలో మాంత్రికుడను లోకభ్యాతి నార్చించిన డాక్టరు మారీస్ బ్రీచెన్ ప్రతి ఆపరేషను చేయుటకును ముందు మంచము

మీద పెల్లకీలబరుండి తనకు ఆఆపరేషనులో సాయము చేసి జయము కలిగింపవలసినదిగా భగవంతుని ప్రార్థించును. న్యూయార్కునందలి ప్లాస్టిక్ సర్జనులలో విఖ్యాతుడగు డాక్టర్ హెచ్. లాయిన్ను తాను చేయబోవు ప్రతి ఆపరేషనునకును ముందు తనగదిలో ఒంటరిగా కూర్చుండి పదినిముసముల కోడికునకు తీయుచు తీరుకొనుచుండును. శస్త్రవైద్యుల ఇట్టితీరులన్నిటియందును అతివిచిత్రమైనది న్యూయార్కు నందలి మఱియొక సెప్టెంబర్ నెలనుగూర్చినదియై యున్నది. ఆపరేషనులు సాగింపవలసినదినమునకు తొలిదినపు సాయంకాలములందు ఆతడు తప్పక సినిమాకుపోవును— ప్రదర్శనము చూచుటకు గాదు; రోగుల, వారి చుట్టముల ప్రశ్నోపసంహారముండి తప్పించుకొనుటకు. సినిమామందిరమున ఆతడొక మూల ఎట్టికలతయులేక నెప్పుడీగ ఒదిగి కూర్చుండి తాను మఱునాడు చేయవలసిన ఆపరేషనులో ఏది ముందుచేయవలయును, ఒక్కొక్కటి ఎట్లుచేయవలయును అని యోజించుకొనును.

శస్త్రచికిత్సచేసి మార్పురంగమును కుదర్చుగలుగుటను ప్రదర్శించిన ప్రఖ్యాతశస్త్రవైద్యుడు డాక్టరు కే. విన్ ఫీల్డునే అనువాడు ఆపరేషనుగదినుందలి అతి ప్రయాసకు తాళగలిగియుండుటకై తనజీవితమును గడియారముమాదిరిగ త్రిపున్ను. ఆతడు ఎనిమిదిగంటలకు పడకనుండి లేచును— ఆసుపత్రికి ఎప్పుడు ఆలస్యముగ పోయియెఱుగడు. ఉదయముపూట ఆపరేషనులు సాగించును; మధ్యాహ్నము రోగులనుచూచును. మధ్యాహ్నభోజనమునకు పూర్వము ఒకగంట నిద్రించును. సాయంకాలము చతురంగమాడును, లేదా బ్రిడ్జియును పేకాటయాడును, లేదా గభీరనాటకప్రదర్శనమునకు పోవును. రాత్రి ఐదునొకండుగంటలు మొదలు మూడుగంటల వఱకు చదువుటయందును, శాస్త్రవిషయకవ్యాసరచనయందును గడుపును. ఆతనికి రోజుకు ఆరుగంటల నిద్ర సరిపోవును. రాత్రి మూడుగంటలు మొదలు ఉదయము ఎనిమిదిగంటలవఱకును, పగలు ఒకగంటయు— ఆతడు నిద్రించును. హెచ్చునిద్ర ఏకాగ్రతకు భంగము కలిగించుట అతని అనుభవము.

తనకరాంగుళముల శస్త్రచికిత్సాకౌశల్యము పెంపొందుటకై నుట్టిముద్దలతో రూపములను దిద్దుచును, కొయ్యపలకలపై చెక్కడపుపరి చేయుచును, విగ్రహములు చెక్కు శిల్పవిద్య అభ్యసించుచును డాక్టరునే తన తీరికసమయములను వెళ్ళబుచ్చును. వడపుపనిముట్లతో పనిచేయుచు ఆతడు తనవిశ్రాంతిసమయమున చేతివేళ్ళను లాఘవపటచుటలో పర్యాప్తుడైయుండును.

తమకరకౌశలమును పెంపొందించుకొనుటకును, స్ఫురించు ఆలోచన సంకుళిని అవయవములు పనిచేయు శక్తి అతిశయంప జేసికొనుటకును శస్త్రవైద్యులందఱును తఱుచుగా ప్రయత్నములు సాగించుచుండురు. తనవేళ్ళను హెచ్చులఘవముకలుగుటకై ఒక డాక్టరు లోహోదులపైని ద్రావకాదుల సాయమున చిత్రములు చెక్కు (ఎచ్చింగు) పనిని నేర్చుకొనెను. పలువురు సర్జనులు తమచేతులు ఎక్కువ చుఱుకుగా పనిచేయుట కలవడుటకై సారంగియను వాద్యమును, ఫిడిలు వాద్యమును అభ్యసించుదురు. మూత్రపింఠములను ఆపరేటుచేయుటలో ఆసాధారణ ప్రజ్ఞచూపిన డాక్టరు ఫార్బిన్ హాకోన్ తన కరాంగుళముల సాధనమునకై సియానోవాద్యమును అభ్యసించెను. ఆపరేషను జరిపిన తరువాత చర్మమును కుట్టుటలో పూర్ణప్రజ్ఞానివిఠుడగుటకు న్యాయార్కు- సర్జను బ్రూక్లిన్ ఆను వాడు ప్రతి సాయంకాలమును పొళ్ళు అంచులను కుట్టుచు, దారమునకు ముళ్ళువైచుచు విశేషసాధనచేయును. ఆపరేటింగు రూమునందు శరవేగముగ గాయములను కుట్టివైచుట నుండు ఆతడు అతిలోకుడై యున్నాడు.

తననేత్రములు, కండరములు శస్త్రచికిత్సావసరమున తుల్యయోగితనం ది పనిచేయుటకు గరిడిసాధన మఱియొక శస్త్రచికిత్సకు డవలబించిన విధానము. ఈ గరిడిసాధనకు తోడు తనరెండుచేతులను సరుముగా ఉపయోగింప నేర్పు సంగీతవాద్యములతో విశేషసాధన ఆతడు చేకొనెను. సాధారణమైన పనివాడు తనరెండుచేతులతో ఏదోఒక్కదానినే పనితనముతో నుపయోగింపగలిగియుండును. కాని శస్త్రచికిత్సకులలో ప్రముఖులు కుటువరు కుడిచేతి నుపయోగించిన వాటముతో

డనే ఎడమచేతినికూడ నుపయోగింపగలరు. కోయుటలోను కుట్టుటలోను మొదట ఒకచేతిని, పిమ్మట మఱియొకచేతిని అప్పటప్పటికి ఏది ఉనులై ఉండిన దానిని శస్త్రచికిత్సకమహాశయములు ఉపయోగించియుండుట తాను స్వయముగ చూచితి నని 'క్రెడెరిక్ డామ్రన్ (యం డి.)' వ్రాయుచున్నాడు.

శాస్త్రపరిశోధనచేయుచు జంతువులపై శస్త్రచికిత్స ఆచరించుట అతీసున్నితమైన ఆపరేషనుపనులను చేయుటలో తమచేతులకు తరివీతునొసంగుటకై సర్జను లవలబించు మఱియొకసాధన. శాస్త్రపరిశోధనచేయుటలో తఱుచుగా శోధకుడు నూకనుచ్చువంటి అతీనూత్నములైన మాంగగ్రంథులతో (గ్లాండ్లు) పెనగులాడవలసియుండును. కత్తి చిరువెంట్రుకవాసి చెదగినను చేసిన పరిశోధన అంతయు చెడిపోవును. కెనడాకు చెందిన టోంట్ టోయందలి డాక్టరు క్రెడెరిక్ బాన్ టింగు ఇట్టి నూత్నపరిశోధనావసరముననే ఇన్ సులిన్ అను దానిని కనుగొనియున్నాడు. డయబెటీసు అనబడదు ధుమేహమువలన తీసికొను రోగులపాలిటి వరప్రసాదముగనున్న ఈ ఇన్ సులిన్ కనుగొనుట వైద్యప్రపంచమున నొక గొప్పవిషయమై క్రామించున్నది.

ఒక్క అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములయందే ఒక ఏడాదిలో జరుగు ఆపరేషనులసంఖ్య పదిలక్షలవలెమిదియున్నది. విశాలవిశ్వముమొత్తముమీద ఈ సంఖ్య ఎంతయుండునో? ప్రపంచమున ప్రస్తుతము శస్త్రచికిత్స వలన మృత్యుముఖమునుండి తప్పింపబడిన ప్రాణుల సంఖ్య దినదినము పెరుగుచున్నది. ఇందులకైన గణ్యతలో విశేషభాగము తమ శస్త్రచికిత్సావైద్యమును పెంపొందించుకొనుటకు సర్జనులుచేయు నిరంతరసృజితమవును, శస్త్రచికిత్సాకలాపమును నిర్వర్తింప ప్రయత్నపడుటలో సర్జనులుచేయు అనంతమైన చేదన కను చెందవలసియున్నది.

కోయుట, కుట్టుట నిర్దిష్టకాలములో జరిగిపోవలయును. అరసెకండు ఆలస్యమైనను ప్రాణము లికలేవు. ఎక్కడకోయవలయునో కత్తి సరిగా అక్కడే పడవలయును. తలవెంట్రుకవాసి అటు ఇటు అయినను ప్రాణ

ములు మఱిలేవు. వాయువువలె వేగముగా పనిచేయువలయునే కాని దానివలె ప్రసరింపరాదు. విద్యుచ్ఛక్తివలె నిశితమైయుండవలయునే కాని దానివలె అదరుపుట్టింపరాదు. నూది శరమువలె నూటిగా గ్రుచ్చుకొనవలయునే కాని దానివలె ప్రాణముతీయరాదు. ఆకాశమునుండి భూమిమీది నలుగంతటి కోడిపిల్లను చూడగల గ్రద్ద దృష్టిబలము—భూమిమీదనుండి దమ్మిడికాసును అలనోకగా ఎత్తగల ఏనుగుతోండపుమొన చాకచక్రము ఆనిముసములో సర్జనుచేతులనుండవలయును. అవయవము

లకు అతిశీఘ్రవలనము—మనస్సునకు ఆంతులేని ఆరాటము గల ఆ సమయములో తప్పక క్రమ్మగల ముచ్చెమ్మటలలో ఒక్క బిందువుకూడ జూరి రోగి గాయమున పడరాదు. దీనికిమించిన అసిఘ్రాంతతము ఇక నేమిగలదు? ఆపరేషనుచేయు ఆ రెండు నిమిషముల యందును భగవంతుడేవచ్చి ఆ సర్జనులో ప్రవేశించియుండి—హింపించుటకే నెఱపుగొలుపు—ఆ శస్త్రాకర్మలను గావించునేమో!

—పి. బ్రహ్మాజీరావు, ఎం.బి.బి.యస్.

అన పత్యత

[బిడ్డలలేమినిగూర్చి వర్ణించుట ఆంధ్రప్రబంధలక్షణములలో నొకటి. అగుటచే ఆంధ్రప్రబంధకవులలో పలువురు ఈ విషయమై వర్ణనము సాగించియున్నారు. వానిలో కొన్ని అతిమనోహరములు. అనపత్యతను వర్ణించు నాచనసోమనాథుని ఈ పద్యరత్నమును గమనింపుడు:

“తడియొత్తువీరతో వాదికాఁగిటఁ జేర్చి చూసంగఁ గన్నారఁ జూడనైతిఁ
 దడవియాడకమున్న తట్టామనునిపట్టి వడఁకంగ నెజ్జనై ప్రాలనైతి
 నల్లంతదన్వల నప్పలప్పలనంగ నెనురుగాఁ బరఠేర నెత్తనైతి
 వియ్యాలచే నిచ్చి వేడుక నను వారు తిట్టింప విని దప్పిజేరనైతి

నకట మిధ్యామనోరఘుండైతిఁగాని
 కొడుకులంగని దమవారు గొండసేయ
 నుండలేదయ్యె సంపద లుబ్ధేనేని
 లేబరమకాదె బిడ్డలు లేనిబడును.”

ఁతొనఁగంపదకు నోచనిదంపతులసంసారమును ‘ఎన్నులేని సన్యము’అని తెనాలి రామకృష్ణుడు పిలుచుచున్నాడు. ఈ విషయమై తెనుగుప్రబంధములనుండి ఎన్నైన నిదర్శనములు చూపవచ్చును. అయితే మన ప్రబంధకవులందఱును అనపత్యతను వర్ణించునపుడు వైజాతికుటుంబములనే మనమునందుంచుకొనిరి కాని క్రింది జాతి కుటుంబములనుగూర్చి తలపెట్టలేదు. క్రిందిజాతికుటుంబము లందును—కొద్దిగనే కావచ్చు—ఁతొనము లేని కుటుంబములు కొన్నియుండుట కాంచుచున్నాము. సంతానము పొందనప్పుడు అట్టి కుటుంబములలోని స్త్రీలభావము లెట్లుండును? ఈ క్రింది ఖండకావ్యమునందలి కవితావస్తువు ఈతరగతికి చెందినది. వస్తువు ఇట్లు కొంతవఱకు క్రొత్తదైయున్నది. ఇందు ఒక గొల్లదాని నిస్సంతుసంతాపము ప్రస్తరింపబడినది. —సంసాదభద్రుడు.]

చెల్లెను కాలమంతయును చెప్పికొనంగను వ్రేవీడేనియుక్
 బిల్లడు నింటలేడు సుఖమేటికి? సంపదలేల? వెట్టిమా
 గొల్లడు నొక్కగొట్టెకయి కొండలవెంబడి బోయిరాడు ఈ
 పల్లియకెల్ల నేనొకతె వంధ్యగనుంటిని దిష్టిబొమ్మనాకా.

చెట్టులు చేమలాది చిరుచీమలదాక నమస్తజీవులు
బుట్టుకసార్థకంబగుడు బొత్తిగ నావలె గొడ్డువోకయే
బెట్టును శక్తిసారముల బిడ్డల నేటికి నొండా మెండాగా
నిట్టల బుట్టి, బుట్టునటు లేగెను కుూలవినాకు లుండురే.

ననువును నూనె గుడ్డలకు పట్టట చన్నులనిండ పాలుఁ జే
పి నుతుని నడ్డలందునిచి ప్రేమను ముద్దుల నాడుకొంటయున్
బసినయనంబులన్ దనను పాపడు చూచుచు నవ్వుచుంటయున్
బాసగుట లెట్టిపుణ్యములు నోచినయింటికి గొల్లునో గదా?.

బక్కడు గుండెపైఁగునుక నొక్కడు తొమ్ములనానుచుండ వే
తొక్కడు లేచియేడువగ నొక్కనిపై కరముంచి చేతితో
నొక్కని జోగుగొట్టికడు నోర్పునఁబిల్లలకోడి భంగి నా
ప్రక్కను నిద్రఁజెందగల భామదికాదొకా భాగ్యమన్నచోన్.

కూరలు కాయలున్ గలిగి కూడును కన్నుగవండి నేను మా
వారలు నొంటిగా తినెడి పట్టన పిల్లలులేని లోపమున్
దీరనిశోకవారిధిని దింపగ గుండెలు విచ్చిపోయెడిన్
నోరను నీళ్లుగాను మదినొచ్చి భుజింపగ తోచదేటుయున్.

పగలెల్లన్ బనుమందమేపికొని సంపాదింపగా రాత్రులం
దు గృహంబందొకకుచ్చుదీసి దినముల్ దొర్లింపగా జేము మా
మగవారెట్లొ సహింతుగాని పగలున్ మాపింటిలో నొంటి నే
నెగులుంబొందుచు నెట్టుగా మరగు నీ సస్తంతుసంతాపమున్.

ఇంపుగ నాదుగర్భమున నింత యు బిడ్డడు పుట్టకున్న బో
పెంపునకైన నాయెడల పిల్లలతల్లులు జాలిబొందగా
సంపగిపూవువంటి నుతు చంకకు జేర్చు నుపాయమెంచి మా
కొంపకు దీపమున్ నిలిపి కొండలరాయడ! తండ్రీ! బ్రోవుమా!

కడుపులనింక కూడు తింఁగించనివారి యదృష్టమేమొగా
కడిపెడుబిడ్డలంగనియుఁ గాసుకలిచ్చెదనున్న గ్రాసమున్
గడపెదునున్నగాని తమ కానుపులం దొక సచ్చి తీవులన్
గడపరు కన్నయమ్మకును కన్నది వాపుగదా తలంపగన్.

ఉపవాసంబులఁ జేతు నిన్ మనసులో నూహించి కొండన్న నే
జవనుండ్రవ్రతముల్ జరింతు నీక నానంకల్పమున్ దీర్చుచో
నపురాంబగు పోతుఁడు జనులానందింప సంతృప్తా
ద్యుపచారంబుల నల్పదన్ నుతుడు నాకొక్కండు ప్రాప్తించినన్.

—మిత్తింటి నరసింహమూర్తి, పి.వి.,బి.యల్.

పాశ్చాత్య దేశాల్లో ముద్దులు

మన పూర్వులు ఒక్కొక్కవిషయాన్ని గురించి చేసిన పరిశోధనచూస్తే నాను చాలా ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. నిదర్శనంగా ఒక్క ముద్దును గుఱించి చూడండి మన వాళ్ళు ఎంతటి పరిశోధన చేశారో! కామకాస్త్ర గ్రంథాలలో ఋగ్వేదం ఆనంద వాత్సయనుని కామ సూత్రాల్లో-వ్యాకరణశాస్త్రాల్లో గంధీక్రియలను వలె-ముద్దులకు ఒక ప్రకరణం ప్రత్యేకింపబడింది. సంస్కృతకావ్యాల్లో దొరికే ముద్దులకు హద్దులేదు. ఇక ఆంధ్రప్రభుభక్తులు పద్యపాదానికి ఒకటిరెండు ముద్దుల చొప్పున కల్పించి తమసంతతివారు తలా ఒకటి రెండు పంచుకున్నా తరిగిపోవన్నీ ముద్దులను సృష్టించారు. ఇవి చాలనట్లు ఈనడును భావకవులుకొందఱు ముద్దును గూర్చి ఒక్కొక్కసారి నాలుగైదు పద్యాలను చెపుతున్నారు. కృష్ణాతీరాన్ని భావకవి ఒకడు ఈమధ్యని ఆటవెలదుల్లో ముద్దులునుపిపించి సీసాలదాకాసాగి అంతటితోనే చెంపకాయలదాకా రావడంచేత చంపక మాలిని ఎత్తుకోక వట్టి తేటగీతాలతో నెల్లూరు వచ్చినాడట. గోదావరీతీరాన్ని మధురకవి నాళం కృష్ణారావుగారు 'ముద్దు' అనుపేరుతో ఒక ప్రత్యేకఖండకావ్యమే రచించారు. ముద్దుగా ముద్రించారట కూడాను.

ఇట్లు కవితానుందరి మనదేశంలో ఇంటింటా తనతోబుట్టవగు ముద్దులదేవిని అనాదినుండి నాట్యంచేయిస్తూ ఉండగా పరదేశాలలోను, పాశ్చాత్య దేశాలలోను పాపం ముద్దులదేవికి అనులేస్తానంటే కుండాపోతోంది. పాశ్చాత్య దేశాలలో ముద్దులభవిష్యత్తు— హిందూదేశపు రాజ్యాంగం గుర్తొకలకన్నా— అయోమయంగా వుంది.

ఒకసారి ఫ్రెంచి శాసనసభ గారీలో మగవాళ్ళు ఆడవాళ్ళకులిసి కూర్చున్నారు. ఆనాడు శాసనసభ ఆట్టై రక్తిగాలేదు. అందుచేతనే కాబోలు ఆ గారీలో కూర్చున్నవారిలో ఒకస్త్రీ ఒక పురుషుడు ఉబుసు

పోకకు ఒకరినొకరు ముద్దు పెట్టుకున్నారు. శాసనసభలో ముద్దులు పనికిరావని వాళ్ళ ఇద్దఱీనీ భద్రంగా బయటికి పంపేశారు.

ఫ్రాంసు దేశానికి పొరుగున ఉన్న వియన్నాలో కూడా ముద్దులపరిస్థితులు ఇంతకంటే బాగుండలేదు. అచటి విద్యార్థి ఒకడు తనతో చదువుకునే ఆడపిల్లను వాళ్ళ తలవాకిట వీడ్కొలుముద్దు పెట్టుకున్నాడు. ఆ సమయంలో ఒక కంపెనీ గుమాస్తా ఆదారిని పోతూ ఈ అనురాగచేస్తు పరకీయం అవడంచేత అనూయపడ్డాడో ఏమో వెంటనే పోలీసువారికి రిపోర్టుచేశాడు. ఆలగ్యం అయితే ఏ ఆకాశం అంటుకుంటుందో అని పోలీసువారు రిపోర్టువచ్చిన తక్షణం ఆకురాణ్ణి కోర్టుకులాగేరు. వెళ్ళయి మొగుడితో కాపరంచేస్తూ ముద్దులరుచిని ఎఱిగిన స్త్రీ ఒకతె ఈకేసులో ముద్దాయికి ప్రతిఱులంగా సాక్ష్యం చెప్పింది! తమజాతివారై నా ఇతరస్త్రీలకు ముద్దులు లభిస్తుంటే స్త్రీలు ఓర్పులేరేమో!

ఈ రెండుకేసులలోను ముద్దులు పెట్టుకున్న స్త్రీ పురుషులు భార్యాభర్తలుకారు. ఒకవేళ భార్యాభర్తలు కాకపోవడంచేతనే వీళ్ళముద్దులు కోర్టును ఎక్కివుంటాయని ఉపపత్తి కల్పించుకుందామన్నా అచ్చటి భార్యాభర్తల ముద్దులజాతకాలచక్రాలూ ఇదేమోస్తరుగా ఉన్నాయి. అమెరికాదేశంలో కాన్సాసు పట్టణంలో ఒకభర్త ప్రేమపట్టలేక తనభార్యను రోడ్డుమీద ముద్దు పెట్టుకొనగా ఆభర్తవై కేసు పెట్టబడింది. ముద్దులనుజా ఎఱిగో, ఎఱిగిఉన్నా పోలీసీకొఱికో అచటి న్యాయాధిపతి ఆభర్తకు పెదజరిమానా విధించాడు. భార్యను ముద్దు పెట్టుకొన్నందుకు భర్తకు పెద జరిమానా? అన్యాయపట్టణంలో ఆలుగులకురంకు అనేసామెత ఇక్కడ నిజమైంది. పోసీ అమెరికావారి జీవితం ఏమన్నా గోపవనీతినియమాలతో ఉందా అంటే అదీలేదు. త్రాగుడు నిరోధము తొలగింపబడిన ఈరోజులలోకూడా అమెరికాదేశంలో ముద్దులు నిరోధింపబడం చాలా ఆశ్చర్య

మేంకే. త్రాగుడులో కనిపించినరుచి ముద్దుల్లా వారికి కనిపించలేదేమో! బురదమెచ్చే పందికి పన్నీరుపను ఎక్కడనట్లు—

భార్యాభర్తలైతేమాత్రం రోడ్డుమీద ముద్దుపెట్టుకోడం ప్రజానీతికి విరుద్ధమేఅని తండ్రితద్దినంకూడా పట్టుపంచుమడితో నిర్వహించే బ్రాహ్మణోత్తములు కొందఱు ఆనవచ్చును. ఒక భార్యా భర్త ఉంటారు, వారు ఓగుర్రబృందంలో ప్రయాణించేస్తుంటారు, ఉబలాటంపుట్టి ఒకర్ని ఒకరు ముద్దుపెట్టుకుంటారు - ఇది కూడా ప్రజానీతికి విరుద్ధమైందని ఆ బ్రాహ్మణోత్తములంటారా? వీరు అంటారో అనరోకాని చీనాదేశంలో హాంకాంగుపట్టణంలో ఒక మేజిస్ట్రేటు ఈమద్దు కూడా ప్రజానీతికి విరుద్ధమైందని నిర్ణయించాడు. ఒట్టి నిర్ణయంతో వదలిపెట్టేశాడు. ఆ భార్యా భర్తలకు విదుషాపాలు జరిమానా వడించాడు. అనగా భార్యాభర్తలు పెట్టుకునే ఒకముద్దు ఖరీదు విదుషాపాలు అయిన దన్నమాట. విదుషాపాలుంటే హిందూదేశపు నాణెములలో ఇప్పటి మారకపురేటుప్రకారం నూరు రూపాయిలు. ముద్దుకి నూరేసిరూపాయిల చొప్పున కోర్టువారికి జమకట్టవలసినవిధి ఏర్పడితే నలకూబరుడువంటి ధనవంతుడుకూడా తనభార్య రంభవంటి మాపసి అయినా ఆమెను ముద్దుపెట్టుకోడానికి జంతుతాడు. జంతు తాడేమిటి? ముద్దుపెట్టుకోనే పెట్టుకోడు—అనలే ఇవిడబ్బు కాటకపురోజులు.

కోర్టువాళ్ళు ఇల్లాగముద్దులమీద దండెత్తడంతోనే ఆయాదేశాలలో రైల్వేవాళ్ళుకూడా ధైర్యంలేచ్చుకొని రైలుస్టేషన్లలోనుంచి ముద్దులను ఉద్వాసన చెప్పి వానిని బహిష్కరించవలసిందిగా ఫర్మానా జారీచేశారు. పాశ్చాత్య దేశాలలో భార్యాభర్తలు ఎవరైనా ఒకరు రైలుప్రయాణం అయితే రెండోవారు కూడా సాధారణంగా స్టేషనుకి వెడతారు. ప్రయాణముచేసే వారు రైలుపెట్టెలోకి ఎక్కి కిటికీగుండా ముఖం ఈవలకి దూరుస్తారు. రెండోవారు ప్లాటుఫారంమీద నిలబడి వీడ్కోలుముద్దు పెడతారు. కొందఱు భార్యలు ఇట్లా ప్రయాణమయ్యే తమభర్తలకు వీడ్కోలుముద్దులు ఇచ్చే

సందడిలో మునిగిఉంటూండంమూలాన్ని మఱికోదఱు భార్యలు తమ భర్తలను సకాలంలో రైలు ఎక్కించలేక పోతున్నారు కాబట్టి ఇకముందు స్టేషన్లలో వీడ్కోలుముద్దులు ఉండకూడదని అచ్చటి రైల్వేవాళ్ళు తాసిస్తున్నారు.

న్యూయార్కును చెందిన బ్రాంక్సువిల్లాలో గడచిన ఆక్టోబరు 21-వ తేదీని ఆచటి పోలీసుకమిషనరు ఫిలిప్ ఇట్లు ప్రకటించాడు: “ఇకముందు స్టేషన్ ప్లాటుఫారములమీద భార్యలు భర్తలను ముద్దుపెట్టుకోకూడదు, లేపటి సోమవారము మొదలుకొని స్టేషనులో ఇద్దఱు సెషన్ ఆఫీసర్లు నిఘమింపబడతారు. వారు ఒక వారమురోజులవఱకు ‘భార్యలారా! మీ భర్తలను ముద్దుపెట్టుకోకండి’ అని వార్షింగులు ఇస్తూఉంటారు. నై మంగళవారంనుంచీ ఇట్టి వార్షింగులు ఇవ్వబడవు. పిమ్మట ఏ భార్యఅయినా తనభర్తను ముద్దుపెట్టుకొనుచుండగా చూడబడితే వెంటనే పోలీసుకోర్టులో ఫిర్యాదు చేయబడి ఆమెకు సమస్థుల పంపబడును.” ముద్దులతనిఖీకి ఇద్దఱు సెషన్ ఆఫీసర్లు! భార్య భర్తను ముద్దుపెట్టుకుంటే సమను!—

కిరసనాయిలు పెట్రోలు డిఫోల్టోను- తుదకు వంటచెఱుకుడిపోలలోకూడా - చుట్టూగకూడదనిన్నీ; పెద్ద పెద్ద గ్రంథాలయాలలో బిగ్గరగా మాటలాడకూడదనిన్నీ; ప్రతి పట్టణంలోని కొన్ని వీధులమొగలయందు ఉచ్చపోయకూడదనిన్నీ; నలుగురు జనులుకూడే ప్రతిచోటా—తుదకు సత్రపులలోకూడా—ఉమ్మిమేయకూడదనిన్నీ; ప్రతి ఆఫీసులలోను—తుదకు అచ్చు ఆఫీసులలోనూ—అనజ్ఞ తనిదే లోనికి రాకూడదనిన్నీ నేటి నాగరికతలో బాటు పెచ్చుపెరిగి ఉన్న వ్యక్తిస్వాతంత్రాన్ని అరికట్టు—నోటీసు బోర్డుల కనిపిస్తూఉన్నవి. కాని వాటికి ఎవరూ వింతపడడం లేదు. స్టేషన్లలో ముద్దుపెట్టుకోకూడదని కేకలువేస్తూన్నారంటేమాత్రం చాలామందికి విచిత్రంగాఉంది. ఈ విచిత్రానికి కారణం ఆసంగతి నోటితో చెప్పడంమూలాన్నేమో! నోటీసుబోర్డులు వేయిస్తే సరిపోవచ్చు! ప్రతిరైలుపెట్టెలోను ‘దొంగలున్నారు జాగ్రత్త’ అని

ఉండనేఉంది కాబట్టి దానికక్కను 'ముద్దుపెట్టుకోవద్దు' అనికూడా నోటీసులుచేరిస్తే బాగావుంటుంది. రెండూ ఒకచోట చేర్చడంవల్ల 'దొంగలున్నారు బాగ్రత్త : ముద్దుపెట్టుకోవద్దు' అని కలిపించదివి భాషా ప్రవీణులుకొందరు అన్వయంచేసినా, వారికి మనం ముద్దుపెట్టుకుంటే పట్టుకునే దొంగలున్నారు బాగ్రత్త అని అర్థంకాగలదని చెప్పి సమాధానపఱచవచ్చును. కాబట్టి ఈవిషయమై నోటీసులు ఏంటుంచేయవలసిన అవసరం పాశ్చాత్య దేశపు పోలీసుకమిషనర్లు ఎంత త్వరగా గ్రహిస్తే వారి కంఠమందిది. నోటీసుబోర్డుల కన్నకత్తి నోటీమాట్లకు లేదు—

'తెల్లవారవచ్చింది. ఇక మీ ప్రణయకోపాలను మని ఒకరిని ఒకరు కాంగిం దుకోండి' అని దంపతులను ఉద్దేశించి ఆంధ్రదేశంలో ప్రబంధకాలంలో కొందఱు కవుల ధర్మమా అని తొలికోళ్ళుకూనేవి. ఆమెరికా దేశం లో ఈకాలంలో ఒక పోలీసుకమిషనరు పాపమా అని 'ట్రాఫిక్కు అడ్డుపెట్టింది. ఒకరిని ఒకరు ముద్దు పెట్టుకోవద్దు' అని దంపతులను ఉద్దేశించి 'సెషన్ ఆఫీసర్లు అరుస్తున్నారు.

ముద్దులను నిషేధించే ఈజాడ్యం ఒక్క అమెరికా దేశపు రైళ్ళలోనే ప్రబలలేదు. ఆస్ట్రేలియాలోకూడ వ్యాపించింది. 'ఎవడు ఆచర్యకప్రయాణీకుడు?' అను ప్రశ్నకు కొందఱు రైలుపెట్టెలో ఉమ్మివేయనివాడని, తను ఒక ప్రక్కబల్లమీద కూర్చుని రెండవబల్లకు కాలు తన్నుపెట్టని వాడని ఇల్లాంటి సమాధానాలు చెబుతారు. ఆస్ట్రేలియారైల్వేఅధికారులను ఈసమాధానాలు ఏవీ సరిపడవు. ఎవడైతే రైలుపెట్టెటిటిలోనుంచి ముఖాన్ని ముందుకుమార్చి భార్యచేత వీడ్కోలుముద్దుపెట్టించు కోకుండా వుంటాడో వాడే వాళ్ళదృష్టిలో ఆచర్యక ప్రయాణీకుడు. ఇది వాళ్ళు ప్రకాశంగా అనేమాటే గాని అన్యంకాదు. అల్లాఅని అనడమేకాదు ఆంగతి పుస్తకాలలో అచ్చువేశారు. రైలుపెట్టికిటిలో నుంచి ముఖం ఈవఠలికి పెట్టి ముద్దుపెట్టుకోవడంలో పెట్టుకునేవారు పెట్టించుకునేవారుకూడా సమానంగా ప్రమా

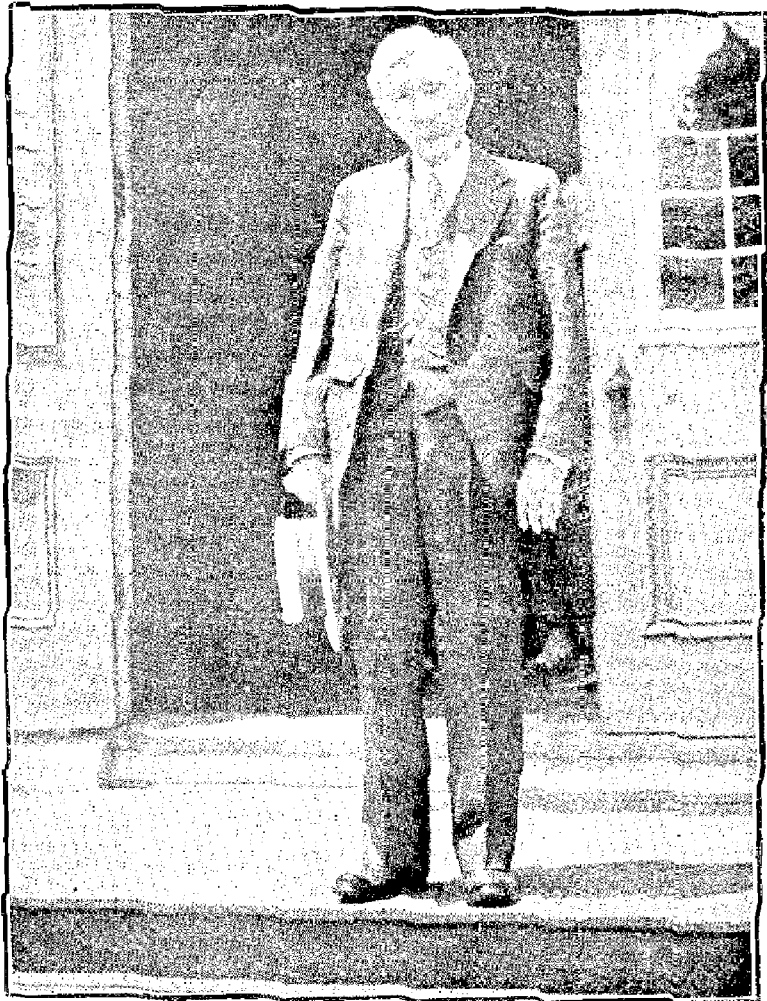
దానికి లోనగుతారని, అప్పటి ప్రమాదాలకు తాము బాధ్యులముకొమనీ వారు ప్రయాణీకుల నిబంధనలలో స్పష్టంగా వ్రాశేశారు.

సరుకును, జనులను మోసుకొనిపోతే మానవులకు చాకరీ చెయ్యడానికి ఏర్పడ్డ రైలువాళ్ళు; దొంగ తనాలు, చోరీలు, కూసీలు జరక్కుండా బాగ్రత్తపెట్టి ప్రజలను నేవించడానికి ఏర్పడ్డ పోలీసువాళ్ళు; న్యాయాధికారులు విచారించి తీర్పుచెప్పి ప్రజాసౌఖ్యానికి తోడ్పడడానికి ఏర్పడ్డ కోర్టుఅధికారులు పాశ్చాత్య దేశాలలో ఇట్లు ముద్దులను ద్వేషిస్తున్నారు, బహిష్కరిస్తున్నారు, పానిని బయట ఎక్కడాకనిపించడానికి వీలులేని ఘోషాస్త్రీలను గాచేసి పారేస్తున్నారు.

సరుకుకంటబడితే నల్లాయిఅయినా పగులుతుంది అంటారు ఏళ్ళుగడవిన పెద్దలు. నల్లరాళ్ళస్థితే అల్లాఉంటే ఇక కేవలం జన్ముముక్కలకంటే మెత్తనైన ముద్దులసంగతి వేతే చెప్పాలా? అని పగిలిపోవడమే కాకుండా అగిపోవలసినట్టే కొంచమేనా ఆళ్ళర్వపడనక్కఱలేదు.

నాలుగు పదివల ఏకాంతమనీ, వలపుయొక్క మీగమనీ, ప్రేమరూప్యపు బావుటా అనీ, ప్రేమ అను తాపీపనికాసు ఉపయోగించు నిమెంటు అనీ, నోళ్ళు ఆనబడు వీలయొక్క క్రుతిఅనీ ఇత్యాదిగా కవిపుంగవులచే గొప్పగా వర్ణింపబడిన ముగ్గులకు-ఇప్పుడు పాశ్చాత్య దేశాలలో కోర్టుసమన్లతో నలిగిపోయి సాక్షి సంపన్నాలతో తారుమారై పోలీసువారి కళ్ళబడి దృష్టి దోమానికి గుటై జరిమానాలతోను, శిక్షలతోను తారత్రీ శాసనసభలలోకాని తలవాకిళ్ళలోగాని, కోడ్ల మీదగాని, రైలుస్టేషన్లలోగాని, తుదకు జటూబళ్ళలోకాని స్థానంలేక ఉత్తరహిందూదేశపు ఘోషాస్త్రీసలె పరులకంట బడడానికి వీల్లేక తెనుగుదేశపు కోర్టులపై పెళ్ళికుతురులాగ పడకగదిలోనే ఉండిపోవలసినగతి పట్టెట్టట్టుంది. 'ఏనాటి కేవలమున్నదో' అని పాడేనేదాంతులు వెరివాళ్ళుకారు.

“ అంతులేదు ”

జ. నా. జీవితనా రూప రేఖ

జాన్ డేవిస్ రాక్ ఫెల్లర్

[దరిద్రుడై వుట్టి కిరసనాయిలు, పెట్రోలియము మొదలగు నూనెల వర్తకముచేసి లోకమునందలి ధనికులలో రెండవస్థాన మాక్రమించుచున్నవాని విచిత్రచరిత్రము.]

రాక్షులయందు చీకటిని పోట్రోలు దీపములను వెలి గించు కిరసనాయిలు—త్వరప్రయాణాలాభమును కలి గించు మోటారును నడుపు పెట్రోలియము మొదలగు నూనెల వర్తకమునకు నిరంకుశాధిపతియగు వానిచరిత్ర తెలిసికొనుటకు ఎవనికి కుతూహలముగ నుండదు? తన జీవితకాలములో 150,000,000 పౌనులను దానము చేసిన వ్యక్తి ప్రపంచచరిత్రలో నేటివఱకు ఒక్కడే గలడు. వివిధములైన పండ్రెండుదేశములలో ధర్మ సంస్థలకు, ఆసుపత్రులకు, కళాశాలలకు, విద్యార్థివేతన ములకు కోట్లకొలది పౌనులు, డాలర్లు ఇచ్చి దానకర్ణు లలోకెల్ల దానకర్ణు డనిపించుకొనిన ఆవ్యక్తి తనజీవితా రంభమున పాలికాపు. అప్పకూడాతనికి దినమునకు పదు నైదుగంటలచొప్పున పని, ఇరువదియైదుసెంటు జీతము.

మనదేశపునాణెములలో ఆ ఇరువదియైదు సెంటును దాదాపు పండ్రెండు అశాలు అగును. అదేవ్యక్తి ముప్పదివత్సరములకుపిమ్మట ఒక సెకండునకు అరువది నాలుగు సెంటుచొప్పున ఆర్జించుచుండెను కడచిన ఇరువదివత్సరములలో హెన్రీఫోర్డు తరువాత ప్రపంచ మున ఆతడే అధికధనవంతుడయ్యెను.

కోటికి కోటి షడగలెత్తిన ఆ వణిక్కుంగవునినామము జాన్ డేవిస్ రాక్ ఫెల్లర్. అతని ఎనుబది తొమ్మిదవ ఏట ఆ దానకర్ణుని ఆస్తి మొత్తపువిలువ 80,000,000 పౌనులుండెను. ఈ మొత్తములో ఆతడు తనకుమారున కిచ్చిన 60,000 000 ను చేరియుండెను. 150,000 000 పౌనులు దానముచేసినను ఇంకను 80,000,000 పౌనులు విగిలియుండెను! ఒక్కవ్యక్తి 280,000,000 పౌను లను—యుద్ధమునకు పూర్వము గ్రేటుబ్రిటనుప్రభుత్వ మువారి సంవత్సరాదాయముతో సమమైన మొత్తము - ఆర్జించెను! ఇది ఎట్లు పొసగెను? ఈ ప్రశ్నకు ఏక

పదనమాధానము చెప్పవలెనన్నచో 'నూ నె' అనిన చాలును.

నూనెగనులు కనుగొనబడుటతో ఈ పాలికాపు కుబేరుడయ్యెను. రాక్ ఫెల్లర్లు అను అతనినామము ప్రపంచమున ధనవంతుడనుటకు పర్యాణుపదమయ్యెను. అట్టి విచిత్రపురుషుని జీవితచరిత్ర ఇచట ఒక్కొంత విపు లముగ చెప్పబడుచున్నది.

న్యూయార్కురాష్ట్రమునకు చెందిన టీయోగాకాం టీయందలి రిచ్ ఫర్డుచెంతగల నొక పాశెములో జాన్ డి. రాక్ ఫెల్లర్లు 1819-వ సంవత్సరమున జననమందెను. అప్పటికి అతనికుటుంబము ఆ ప్రాంతమునగల కుటుంబ ముల అన్నిటిలోకిని లోసానైనది. ఇల్లు మిక్కిలి జీర్ణస్థితిలో నుండెను. ఈ రాక్ ఫెల్లర్లు చిన్నతనమున ప్రక్కవై వెల్లకిలపరుండి ఇంటికప్పులోని చిల్లలద్వారా ఆకాశమునందలి చుక్కలను తేలిపాటమాచువాడు. సూర్యచంద్రులను కట్టివైచిన ఆ యింటిలో భయంకర దారిద్ర్యము—ఏ పూటకు సరిపడిన ఆహారమును ఆ పూట సంపాదించుట వారికి ప్రతిదినసమస్య—నేను ప్రపంచమునందలి ధనవంతులలో ద్వితీయస్థాన మాక్ర మించుచున్న రాక్ ఫెల్లర్లు ఆయింటియందే పెరిగి పెద్ద వాడయ్యెను.

ఆ దినములలో నాతడు వ్యకోదరుడైయుండెను. కాని ఆ నిరుపేదయింటబుట్టిన అతని ఆకలికి సరిపడిన ఆహారము దొరకదయ్యెను. విచిత్రమేమన కోటికేవల డైనపిమ్మట అతని జీర్ణశక్తి మందమైపోయెను. ఇపు డా తనికి ఒక చిన్నకొట్టెముక్క, ఒకదొప్పెడుపాలు కష్ట ముమీద అరిగించుకొనగల విండుభోజనమైయున్నది.

పొరుగునఉన్న పలుకుటుంబములుకూడ దరిద్రము లైనవే. కాని రాక్ ఫెల్లర్లు కుటుంబముకంటె ఎన్నియో

రెట్లు మంచిస్థితిలో నుండినవి. ఆ నుటుంబములందలి వారు వీరియింటి జీర్ణస్థితి, పేదతనమునుజూచి జాలి పడుచు తమకు చేతనైనసాయమును చేయుచుండువారు. జాక్ క్రమముగా శైతవస్థితిని వీడుచుండెను—కాని ఆతడు తెలివైనవాడుగా, చుటుకైనవాడుగా మాపట్ట లేడు. ఆ మొద్దబ్యాంబునిచూచి వారు తలలూపువారు; భావికాలమున ఆత డెట్లు బ్రతుకు తెలుపు కనుగొనగల డా అని విచారించువారు.

కాని రాక్ ఫెల్లరుమాత్రము భావికాలమున తా నెట్లో గొప్పవాడనుకొగలనని ఆ దినములలోకూడ భావించు వాడు. ఆ బాలుడు స్నేహితుడగు మఱియొకబాలునితో నదీతీరమున తిరుగుచు ఇట్లు చెప్పెను: “నేను పెద్ద వాడినైనప్పుడు నూరువేల డాలర్లకూడ బెట్టదలచియు న్నాను.” అప్పటి కాతనిజోషాలో నూరువేలడాలర్లు ఒక గొప్ప మొత్తముగానుండెను. కాని అనంతరకాల మున తాను ఈ నూరువేలడాలర్లకు నాలుగురెట్లొప్పవ దినమునకే ఆర్జింపగలుగుదునని ఆతడు అప్పుడు కలనైన భావించియుండడు!

రాక్ ఫెల్లరు సాధారణమైన పొలముపనులుచేయ గలపాటి వయస్సువాడయ్యెను. ఆ రోజులలో ఆమె రికాయందు పేదరైతులబిడ్డలు చేసవిలో పొలముపనులు చేయుచు శీతకాలమున బడికిపోవువారు. మన కథా నాయకుని విషయమునకూడ ఇశేపద్ధతి. పొలముపని తెల్ల వాఱు X ట్ల నాలుగున్నరXంటలకు ప్రారంభమై బాగుగా చీకటిపడువఱకుండెను. ఈ పదునైదుXంటల పనికిని ఆతనికి దినమునకు ఇరువదియైదుసెంటలొప్పవన ఇచ్చువారు.

పనిని నెమ్మదిగాచేయు రాక్ ఫెల్లరునుచూచి పొల ముకాపులు వినవినపడువారు. ఆ రోజులలో కూడ రాక్ ఫెల్లరు తాను చేయవలసిన పనినిగూర్చి ముందుగా యోజించికొని అది నిర్వహింపవలసిన విధానమును నిర్ణయించుకొనువాడు. ‘ఈ విధానమువలన ఏకార్యము నైన చక్కగ చేయగలపద్ధతి లభించునది’ అని జాక్ డి. రాక్ ఫెల్లరు చెప్పెను. పొలముకాపులుమాత్రము ఈతని దూరపుటాలోచనను గ్రహింపలేకపోయిరి. వట్టి

మండుడని కనరికొట్టిరి. ఇతరులు ఇతనికంటె చుటు కుగా చేయుచున్నను చిట్టచివరకు ఇతనియంత పొంది కగా చేయబాలకుండి రనుసత్యమును తెలిసికొనుపాటి తెలివి ఆ రైతులకు లేకపోయెను

శైతవమునుండియు ఏపనియున్నను రాక్ ఫెల్లరుకు ఇష్టమైయుండియుండునని ఆతని నేటిధనసంపదనుబట్టి పలువురు తలంతురు. కాని నిజముచెప్పినచో ఈ తలం పులు నిరాధారములగును. తనకంటె అద్భుష్టముపెట్టి పుట్టిన తోటిబాలురు పాఠశాలలకు పోవుచుండగా తాను పొలము పనిచేసువలసినచ్చిండులకు ఆతనికి కష్ట ముగ నేయుండునది. పొలముపనిలో వెళ్ళబుచ్చిన ఆ దినములనుగూర్చి నేడు స్మరించుచు ఆతడు అవి తనకు ఇచ్చిన అనుభవసంపదను పేర్కొనును. ‘తాళివి నే నచ్చట నేర్చుకొంటిని’ అని ఆతడు చెప్పెను.

రాక్ ఫెల్లరు ఇంకను బొలుడైయున్న ఈ దినముల లోనే ఆతని తల్లిదండ్రులు ఉన్నతావు విడిచి క్లివ్ లాండుపట్టణములో స్థిరపడిరి. మటుంబపుటాదాయము నకు తనశక్తికొలిది చేర్చుటకుగాను ఏదైనపని సంపాదిం చుట అచ్చట ఆతని ప్రథమకృత్యమయ్యెను. హూ విట్ బట్టిన్ ఆను పేదబరగు నొక కంపెనీలో ఆతడు వారమునకు రెండు మూడు డోలర్లజీతముపై పనికి నుదిరెను.

పొలముపనిలోకంటె ఈపనిలో జీతముపెచ్చు; దానికంటె ఇది తనకు పట్టినది. కొద్దికొద్దిగ వ్యాపా రానుభవము కలుగుచున్నది; బహురీతుల మనుష్యులను చూచుటకు అవకాశ మేర్పడినది, పట్టణములోని జీవిత విధానము అవగతమగుచున్నది—ప్రపంచమున తానును ఒకముఖ్యస్థానము ఆక్రమింపవలయుననువాంఛ ఆతని కీదినములలోనే కలిగెను. క్లిర్నిశ్రేణికవై తన కాలం చుటకు అవకాశము కల్గించు శుభసమయమునకై నిరీ షించుచు ఆత డీదినములలో తాను ధనవంతుడగుటకు మనోనిశ్చయము చేసికొనెను.

ఈ తర్జీకుకాలములో ఆతడు నేర్చుకొనిన గొప్ప సాధము—ధనమును ఆర్జించుట, వ్యయము చేయుట లనుగూర్చి. ధనమును ఆర్జించుటయు, వ్యయము చేయు

టము నొక గొప్పకళయనియు, ఆకళ నేర్చుకవారు ప్రపంచమున మిక్కిలి తక్కువగానుండుననియు జాన్ డే. రాజ్ ఫెల్లరు నమ్మకము. ఆత డొకసారి ఇట్లు చెప్పెను: 'ప్రతి యువకుడును తన ధనవిషయమై విశేషమైన జాగ్రత్త చూపవలయును. తాను ఎంత ఆర్థింపగలడో అంతయు ఆర్థింపవలయును, ఎంత కూడబెట్టగలడో అంతయు కూడబెట్టవలయును, ఎంత దానము చేయగలడో అంతయు దానముచేయవలయును.'

ఈ దినములలో ఆత డార్థింపిన, వ్యయముచేసిన ప్రతిసెంటునుగూర్చియు జమాఖర్చులను తేజపు మాసిపోయిన ఎక్కంటుపుస్తకము నేటికీకూడ ఈ తైలవశి క్షుంగవునికడగలగు. ఆదాయముకొలదియైనను ఆ దినములలోకూడ నాతడు కూడినంతధనమును దానము చేయువాడు. 1855 సెప్టెంబరు 1856 జనవరి మధ్యమున ఆతడు ఏబదిడోల్లర్ల నార్థించెను. బస, భోజనము, చాకలి ఖర్చుపోనను ఇందుండి ఆతడు కొంత మిగల్పకలిగెను. ఈ మిగిల్చినదానిలో 'ఆదివారపుబడికి' వారమునకు ఒక సెంటుసొమ్మును, ఇతర మతసంస్థలకు మఱికొంత కొద్దిపాటిసొమ్మును ఇచ్చువాడు. ఇచ్చినది కొంచమే. కాని ఆ దినములలో ఆతడు మిగల్పకలిగినది అంతయే. కాని తాను సంపాదించినదానిలో కొంతదానమునకై ప్రత్యేకించు ఆతని సుగుణము ఈ దినములయందే ఆతనియందు స్ఫుటముగా ద్యోతకమై ఆనంతరకాలమునందు ఆతనికి దానకర్ణుడను ఖ్యాతి నార్థించెను.

ఒక సంవత్సరమునకుసొమ్ముట అనే ఎక్కంటుపుస్తకము ఆతని నెలజీతము ఇరువదియైదుడోల్లర్లకు పెరుగుటను; ఒక్కసెలలో ఆతడు న్యాయార్థునందలి ఒక మిషన్ సొసైటీవారికి పండ్లండుసెంటును, మఱియొక విభాతీయ మిషన్ సొసైటీవారికి పదిసెంటును ఇచ్చియుండుటను చూపుచున్నది. ఆర్థమగువానికి సాయముచేయుటకు ఒకడు గొప్పవాడైయుండనక్కరలేదని ఇతరులకు జాన్ డే. రాజ్ ఫెల్లరు ఆచరణ పూర్వకముగా బోధించినాడు. జేబునందిముడు పరిమాణమునమాత్రము గలిగి పలువత్సరముల నాటిదగుటచే

బాగుగా మాసియుండి నేటికీకూడ ఒక నిక్షేపమువలె దాచబడుచున్న ఆదినములయందలి ఆతని ఎక్కంటుపుస్తకము నేడు కోటిశత్రుడై ఆతడు ఏ దానగుణమును బోధించుచున్నాడో ఆగుణము నాతడు యావనకాలమునకూడ కలిగియుండుటను నిదర్శించుచున్నది.

మఱియొక కంపెనీలో గుమాస్తాపని దొరకెను. జమాఖర్చులను వ్రాయుచుండుట ఆతనిపని. అంకెలు అనిన ఆతనికి ఎంఠుచేతనో అతిప్రేమ. ఒక్కొక్కపుడు నిముసములకొలది ఆతడు రెప్పవేయక జమాఖర్చుల అంకెలను తేరి పాఠచూచుచుండువాడు. టైము అయిపోయి తాను ఇంటికి పోవలసిన సమయమున గూడ తలుచుగా నాత డిట్లు అంకెలను తేరిచూచుచు ఉండిపోవువాడు. పొలముపనిచేయుటలోగల ఆతని జవత్విము ఇచట లేకుండెను. ఈకంపెనీలో ఉండగనే ఆతనికి పెద్దవర్తకుల పలుచరితో పరిచయము అగుచుండునది. కొద్ది పెట్టుబడితో వారెట్లు కష్టపడి వ్యాపార ప్రారంభము కావించి నేను ధనవంతులైకో వినుచుండునాడు. తాను వారివలె ఎందుకు కాగూడదు?

ఇరువదియేండ్లయిన నిడలేదు. అనుకూలము ఏర్పడిన మఱునిముసమునందే స్వంతముగ వ్యాపారము చేయుటకు ఆతడు ఉణకలువేయుచుండెను. ఉద్యోగ రీత్యా ఆతడు తలిదండ్రులను విడిచి వేటొకతావున ఉండవలసినచ్చెను. వారమునకు విడుదలర్లు జీతము. ఊరిలో మారుమూల చవకగ దొరుకువోట గది అద్దెకుపుచ్చుపని అతికృష్యముగ జీవించువాడు. భోజనమునకు బసకు ఒకడాలరు మాత్రము వెచ్చించి మిగిలిన నాలుగుడాలర్లు మిగుల్చువాడు. చిన్న వ్యాపారము పెట్టుటకైనను పెట్టుబడి వలయును. ఆరోజులలో క్లిప్ లాండుసం దొకకలపవర్తకుడు వర్తకమున గొప్ప నష్టమును పొంది ఒడుదొడుగులలోనుండి తన కలపను మిక్కిలి తక్కువవెలపు అమ్మజూపెను. తానంతవఱకు కూడబెట్టియున్న ధనముఅంతటితో మనసున విశేషమైన అలజడిపొందుచునే—రాజ్ ఫెల్లరు కొనిపైచెను. ఆరోజుననే దానిని తానుకొన్న దానికి పండ్లండురెట్ల హెచ్చుధరరాగా అమ్మిపైచెను. అది ఆతని ప్రథమ

స్వతంత్రవ్యాపారము. అది శుభమునే నూచించెను. ఆనాటిరాత్రి ఆతడు నిండాతీన సంతోషముతో ఇంటికి నడచివెళ్ళెను. వ్యాపారపురుచి తెలిసినచ్చినది.

గుమాస్తాగిరి వదలి క్లార్కు అనువానితో కలిసి వ్యాపారము ప్రారంభించెను. కూరగాయలదగ్గరనుంచి గుమ్మము దిగువతిచేసి అమ్ము వ్యాపారము. కంపెనీ లాభములు పెంచుటకు ఆతడు ఎద్దువలె పనిచేసెను. జాయింటుయజమానినికదా అని ఆతడు కూలివాండ్లలో కలిసి పనిచేయుటకు ఎప్పుడును వెనడీయువాడు కాదు. ఒకసారి ఆతడు గిడ్డంగిలో గ్రామిణులయి ఉండి ఒకపెద్దచిక్కుడుకాయలరాశిని రకమువారిగా విడతీసి నాడు. పనివానినే ఆగ్రామి కాపనిని చేయుమనిన అదనపుకూలి అడుగును. అవసరమగుచో తానే కూలి వాడుగా పనిచేయుచు రాక్షెల్లరు అదనపుకూలి ఈయవలసిన అవసరము లేకుండ చేయువాడు.

విలియము అను ముఠీకినిశ్యకాలున గొట్టుముల వర్తకు డొకనికడ ఆదినులులో రాక్షెల్లరు అక్కఱుంటుగుమాస్తా గాచేరెను. సాలుకి వేముడోల్లరజీతము. —వారమునకు నాలుగుపానులు పాలుములో పాలి కాపుగా జీవితమును ప్రారంభించిన వానికి ఇది మంచి ఉద్యోగమే. యజమాని రాక్షెల్లరును గూర్చి ఆదినుము లలో ఇట్లు చెప్పెను : “కాంటుడు, శ్రద్ధగలవాడు, యువకుడు, పనికి వెలువనివాడు, శక్తి సంపన్నుడు ; నూత్నుగ్రాహి.” ఇన్ని గుణములుకలవాడు ఆద్యోగోద్యోగి కాక ఎట్లుండును ?

విలియము చెప్పినటుల రాక్షెల్లరుకడ నూత్ను గ్రాహిత్యము, శక్తి సంపన్నత ఉండెను. ఈరెండు గుణములే ఆతని భావికాలపు-దిగ్భాగింత్రి గొలుపు - జయమునకు కారణభూతములు. అప్పటికి కొలది కాల మునకు క్రితమే అమెరికాదేశమున నూనెగులు కను గొనబడియుండెను. నూత్నుగ్రాహియగు రాక్షెల్లరు రాగల కాలమున ఆనూనె ప్రజాజీవితమున ఎంతటి ఉపయోగమునొందునో, ఆనూనెల పరిశ్రమకు అధికారి గాగలవానికి ఎంతటిధనము సమకూరనున్నదో గ్రహించెను. ఉద్యోగిగరిత్యా విలియముకంపెనీవారి లెక్క

డొక్కలను సంబంధించిన ఆంకెలతో ఆతడు కట్టువడి యున్నను కాలము వృధచేయక తీరికసమయములందెల్ల వేళల ఈనూనెగునలనుగూర్చి ఆత డాలోచనానిమున్ను డగుచుండువాడు. నూనె ఎచ్చటెచ్చటకొనబడుచున్నది, ఎచ్చట జాగ్రత్తచేయబడుచున్నది, ఎట్లు ఇతరదేశము లకు ఎగుమతిచేయబడుచున్నది మొదలగు విషయము లనుగూర్చి ఆతడు కూలంకషముగ చదువువాడు. మన సున్న ధైర్యముకలిగినతోడనే ఆత డొకనాడు తన యజమానివద్దకు పోయి జాయింటుగా ఈనూనెల వ్యాపారము ప్రారంభించుటను గూర్చి ఉపపాదించెను —విలియమువలసిన పెట్టుబడిపెట్టుటకు, రాక్షెల్లరు పనిచేయుటకు. నూనెల వ్యాపారమున విశేషధనమార్పించుటకు అవకాశముకలదని రాక్షెల్లరు చెప్పుదానిలోని సత్యమును విలియము గ్రహించెను; ఆతని ఉపపాదనకు అంగీకరించెను. తన్ను నూనెల రాజుగాచేసి విఖ్యాతి గొనివచ్చిన వ్యాపారమున రాక్షెల్లరు అడుగుపెట్టెను.

పెట్రోలియము పరిశ్రమకు అవి ప్రారంభదినములు. వర్తకులలో వర్తకులకు పోటీ హెచ్చుగా నుండెను. ఫలానాప్రదేశములలో నూనెగులు కలవని తెలిసినచో అవర్తకులు వానినికొనుటకై విఠబడువారు. కాబట్టి ప్రదేశమున నూనెగులుకలచో కనుగొనుటకై రాక్షెల్లరు బోరింగులుదింపుట అతీరహస్యముగ చేయవలసి యుండెను. అందుచే తన జాయింటుదారగు విలియము ఇంటియందలి ఒక నేలమాలిగయందు ప్రథమమున బోరింగుదింపుటకు నిశ్చయింపబడెను. ఆ చుట్టు పట్ల పలుతొవులయిండు నూనెగులుకలవు—ఈ విలియము ఇంటిక్రిందమాత్రము ఒక పెట్రోలియము చెఱువు ఎందు కుండకూడదు? ఇట్లని రాక్షెల్లరు భావించెను. బోరింగు పాతాళలోకమునకు దింపబడెను. —నూనె కనుగొనబడెను—కాని ఎగజిమ్మబడు త్రైలమునకు అంతులేకుండెను. ఇంటి అడుగుమట్టమంతయు నూనెవఱదతో మునిగిపోయెను. ఇంటిరూపు చెడిపోయెను.

త్రైలనితేపము దొరకినందులకు రాక్షెల్లరు మిన్నం దుచుండెను. కాని విలియము, ఆతని కుటుంబమువారు ఈ సంతోషమున భాగస్వాములు కాలేదు. శక్తి సంప

న్నుడగు తన భాగస్వామి తన భవనమును వచ్చుమునుండో నర్చెను విలియము పేనవాడు కాడు—కనుగొనబడిన తైలనిక్షేపము విశేషగనమును కొనిరాగలడు. అయినను ఇట్లుపోయినందులకే ఆతడు కించపడి రాక్ఫెల్లరు నూనెవ్యాపారములో తనకు భాగము అక్కరలేదని నాడు. భాగస్థులు విడిపోయినారు. జీవితమున చక్కని ప్రారంభమునుకల్పించి విలియము రాక్ఫెల్లరును విడనాడినాడు. అనంతరము విలియము చికాగో నగరమునకుపోయి తన తొలుతటి వ్యాపారమును మునుగుటి కాలవగొట్టముల నిర్మాణమునుసాగించి కోటికొద్దయ్యెను. కాని కోటికి కోటి పడగలెత్తిన రాక్ఫెల్లరు విశేషగనముతో పోల్చినపు డది ఏపాటిది?

రాక్ఫెల్లరుమాత్రము నూనెగనులను విడనాడలేదు. అతని కవి ద్రవరూపమునన్న బంగారము. ఒక గని తరువాత మఱియొక గని. ఓహియోయందును, ఇతర రాష్ట్రములయందును నూనెగనులు కనుగొనెను. స్టాండర్డు ఆయిల్ ట్రస్టు ఏర్పడెను అతని ఇప్పటివయస్సు ముప్పదివత్సరములు మాత్రమే. క్రమముగా నూనె ప్రపంచమున ఆతడు ప్రతిస్పర్ధి లేని చక్రవర్తి, ప్రపంచమునందలి గుచ్చేరులలో రెండవవాడు ఆయెను.

మెషినులకు; ఇండ్లయందును, వీధులయందును దీపములు పెట్టుటకును; మఱికొన్ని ఇతర పరిశ్రమలకు మాత్రమే అప్పుడు ఈ నూనెల సుపయోగించువారు. క్రొత్తమార్కెట్టులను కనుగొనుటలో స్టాండర్డు ఆయిల్ కంపెనీ ప్రతినిధులు ప్రపంచమునంతను చుట్టునారు. 400,000,000 మంది జనాభాగల చీనాదేశమున దీపములకు కిరసనాయిలు ఉపయోగము ఇంకను తెలిసికొనబడకుండెను. ఈ సంగతి వినినతోడనే రాక్ఫెల్లరు దీపములకు కిరసనాయిలు ఉపయోగింప నిర్ణయించు చీనావారి కందఱకును పార్సిన్ ల్యాంపులు ఉచితముగా ఇచ్చునట్లు ఏర్పాటుచేసెను. ఎన్నివేల ల్యాంపులు ఈయబడినవో లెక్కలేదు. ఇందువలన రాక్ఫెల్లరు అనుకొనినదానికన్న హెచ్చులాభమే వచ్చెను. అచిరకాలముననే చీనాదేశమున ఏడాదికి స్టాండర్డు ఆయిల్ కంపెనీవారి కిరసనాయిలు 5,000,000 గాలనులు ఖర్చు

అగుచుండెను.

వర్తకప్రపంచమున ఒక్క ప్రత్యేకవిషయములో ప్రతిస్పర్ధి లేని చక్రవర్తియగుట సుకరముకాదు. రాక్ఫెల్లరు వారమునకు ఆరురోజులు పని, రోజుకు పదిగంటల పని శ్రమ—ఇట్లు ముప్పదివత్సరములు పనిచేసెను. పది ఏండ్లలో ఆతడు లెక్కకు మూడు రోజుల సెలవులైన నైకొనక పాటుపడెను. విశ్రాంతిగొనునసరికి ఆతడు నియమితకాలములందు పలుసారులు పదిలక్షలదాలర్ల చొప్పున దానముచేయుండెను. వ్యాపారకార్యనిర్వహణమున ఆతడు యూరపుఖండమున రెండు సారులు సందర్శించెను—అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములను మూడుసారులు చుట్టినచ్చెను.

రాక్ఫెల్లరు వ్యాపారవిస్తృతిని కొంతపఱచు ఈ క్రింది అంకెలు చెప్పగలవు: నేడు స్టాండర్డు ఆయిల్ కంపెనీ ఉద్యోగుల, పనివారలసంఖ్య 35 000. పిరందటికిని ఏడాదికి ఈయబడు జీతములమొత్తము 4,000 000 పౌనులు. 20 000 మైళ్ళు వ్యాపించిన నూనెపంపులు ఈ కంపెనీ స్వాధీనమునగలవు. సముద్రములమీద విదేశములకు నూనెలగొనిపోవుటకు 250 పెద్ద స్టీమరులు, భూమిమీద ఒకతావునుండి ఒకతావునకు నూనెకొనిపోవుటకు 50 000 మోటారువ్యాంకలు. గడచిన ఏడు సంవత్సరములలో ఏడాదికి సగటున 4 000,000 బారెళ్ళు, 400,000,000 గాల్ల నూనెను ఈ కంపెనీవారు ఉత్పత్తిచేసియుండిరి. ఈ కంపెనీ తన అధ్యక్షుడగు రాక్ఫెల్లరునకు ఏడాదికి 30,000,000 పౌనుల ఆదాయమును కలిగించుచున్నది.

ధనమార్జించుట, దానముచేయుట ఆను కృత్యములలో రాక్ఫెల్లరు జీవితమునందలి ప్రతిక్షణమును నిండా తీసుండెను. ధనమార్జించుటలో ఎంత శ్రద్ధయో దానముచేయుటయందును అతని కంత శ్రద్ధ. వృద్ధాప్యమున సుఖించుటకుగాని, అనంతరకాలమున విలాసాలసత్వమున మునుగుటకుగాని, యాత్రలుసాగించి వివిధదేశ దృశ్యసందర్శనముతో వినోదించుటకుగాని ఆర్జింపక దానముచేయుటకొఱకుమాత్రమే ధనమార్జించిన వ్యక్తి ప్రపంచచరిత్రలో ఆతడొక్కడే.

రాక్షెల్లరు తీసికొనిన పెద్ద శలవులలో మొదటిది అయిదువారముల పరిమితిగలది. తనతో ఒకప్పుడు భాగస్వామిగా ఉన్న విలియమ్సు ఇంట తాను పెట్రోలియముగలను కనుగొనిన ముప్పది సంవత్సరములకు పిమ్మట ఆత డీసెలవునుగొని అలాస్కాకుపోయెను. ధనసంపదలో మోటారురాజు హెన్రీఫోర్డు అప్పటికి రాక్షెల్లరును మించలేదు. కావున రాక్షెల్లరే అప్పటికి లోకమునందలి కోటిశ్వరులలో మొదటివాడైయుండెను. అట్టివాడు అలాస్కాలో నిజుపేదలతోకూడ సంభాషించుచు, ప్రయాణికులు ఆనందించు అన్నిచేడు కలందును పొల్గొనుచు, మంచుదిబ్బల నెక్కుచు వినోదించెను. రైలుమీదనైననేమి, వడమీదనైననేమి, బండిమీదనైననేమి ఆత డాయాత్రలో పదివేలమైళ్ల ప్రయాణము సల్పెను. వినువారముల అనంతము ఆతడు ఆఫీసుకు తిరిగివచ్చి అందలి ప్రతి ఒక్కొక్కరికింటెను ఎక్కువదీక్షతో తిరిగి పనిచేయునాంభించెను.

ఆతని ఎనుబదితోమ్మిదవ ఏట ఆతనిదియు, ఆతని కుటుంబపుదియునగు ఆదాయము ఒక రెప్పపాటుకాలమునకు నాలుగురూపాయలు. యువకుడగు ఒక ఎక్కపుంటుగుమాస్తా తన తీరికసమయముల వ్యర్థపణుపకనూనె పరిశ్రమనుగూర్చిన నాజ్మయమునంతను సంపాదించి చదివి అవకాశమునందుకొని పరిశ్రమచేయుట చేతనే ఇంతటి అదాయము కూర్చబడినది. రాక్షెల్లరు మనస్సునపుట్టిన ఆనాటితలంపు, ఆతనివలెనే రైతు బిడ్డయైపుట్టి మోటారుకారులను కనుగొనిన ఫోర్డు మనస్సునపుట్టిన తలంపు—ఒక్కొక్కటి ఎంతటి ధనమును ఆర్జించిననో! రాక్షెల్లరు, ఫోర్డు. రాక్షెల్లరు పెట్రోలులేనిదే ఫోర్డు కారు నడవదు. కారులేనిదే పెట్రోలుకు ఖర్చులేదు. ప్రపంచధనవంతులలో ప్రథమ ద్వివీణ్యస్థానము నాక్రమించుచున్న ఫోర్డురాక్షెల్లరుల సంపద అంతయు ఇట్లు అన్యోన్యశ్రేణి మైయున్నది. ఇరువుర జీవితములును అతివిచిత్రములైనవి.

ప్రస్తుతము రాక్షెల్లరు విశ్రాంతిగొనుచున్నాడు. న్యూయార్కుపరిసరముల సతిక్రమించియున్న ఒకానొక గ్రామనీపయంచు ఆతని ఉనికి. చుట్టములను

సందర్శించుట ఆతని ఈ విశ్రాంతిసమయకృత్యములలో నొకటి. తొంబది ఏండ్లు నిండినవాడు. ఆత డిప్పుడు వనములను, పొలములను ప్రేమించు వేదాంతి; ప్రకృతిని మనోహరముగ వర్ణింపగల వ్రాయునకాడు. తన పల్లెటిగృహము, కుటుంబము ఈ రెండును గాక ఆతనిదృష్టి నిపుడు ఆకర్షించువానిలో ముఖ్యమైనది ఇపు డిపుడే వ్యాపారజీవితారంభమును గావించు నుంకించుచున్న యువకుల సంగతి. అప్పుతెచ్చి వ్యాపారము ప్రారంభించుట యువకులవిషయమున అనేకులు అంగీకరింపరు. కాని ఇందునుగూర్చి రాక్షెల్లరుమాత్రము ఇట్లు చెప్పెను: “ఒకడు జీవితమున జయమునందుట కార్యకలాపము నిర్వర్తించుటకు ఆతనికడగల ధనమువై ఆధారపడియుండును. కాబట్టి ధనవంతుల విశ్వాసమును, నమ్మకమును సంపాదించువుము, అప్పుగొనుము. వలసిన ధనము సమకూరినతరువాత కోటిశ్వరుడగుట గాని, కూటిపేదయగుట గాని ఆవ్యక్తి పురుషకారము మీదనే ఆధారపడియుండును”

దానకర్ణుడగు ఆ కోటిశ్వరుడు గర్వమనునది ఎఱుగడు. ఫాటోతీయించుకొనుటకు ఆత డెన్నడును అంగీకరింపలేదు. ఆతనిఫాటో మొదట లోకమునకు చేకూరినవిధము కొంతపణుకు చమత్కారమైనది. యువకుడగు ఫాటోగ్రాఫరు ఒకడు రాక్షెల్లరు చర్చికిపోయిన సమయము కవిపెట్టి ఆతడు వచ్చుచారిలో తనకెమిగ్రాతో పొంచియుండెను. రాక్షెల్లరుగా ఆతనికి తెలియకుండ ఫాటోతీసెను అనంతరము నెగెటివ్ను దెవలపచేసి—“ఇది మీ ఆహూదమును బడయదేని వెంటనే నాశనముచేయుడు”—అను విన్నపముతో రాక్షెల్లరును పంపెను. తనకు తెలియకుండగ తన ఫాటోను ఇంత చక్కగతీసి తన అంగీకారములేకుండ ప్రచురింపనొల్లని ఆ యువకుని ఉచితజ్ఞతకు రాక్షెల్లరు ఎంతయు సంతసించి, ఆతనికి కరుణపంపి ఆతడు వాంఛించినపుడెల్ల ఆతని కెమిరా ఎదుట తాను నిలబడుటకు తనసమ్మతిని తెలిపెను.

రాక్షెల్లరున కిప్పుడు తొంబది నాలుగవ సంవత్సరము. ఏనిచేయుటకును అశక్తుడు; అజీర్ణరోగమునకు దాను

డు. కైద్యకళయందు ఆనంద్యశమగు అభివృద్ధిచూపు చున్న యూరపు, అమెరికాఖండముల భిషగ్రత్నములు కూడ ఆతని అజీర్తిలోగమును మాన్పలేకపోయిరి.

గడించినధనమును, దానముచేసిన మొత్తమును తలంచుకొనుచో రాక్షెల్లరు చర్చికిపోవునపుడుగూడ నిర్మలమనమునే కలిగియుండవచ్చును. తండ్రినలెనే జాన్ డేవిస్ గూడ క్రైస్తవులలో బాప్టిస్టు శాఖను చెందినవాడు. న్యూయార్కునందు విశేషధనవ్యయముతో ఆతడే

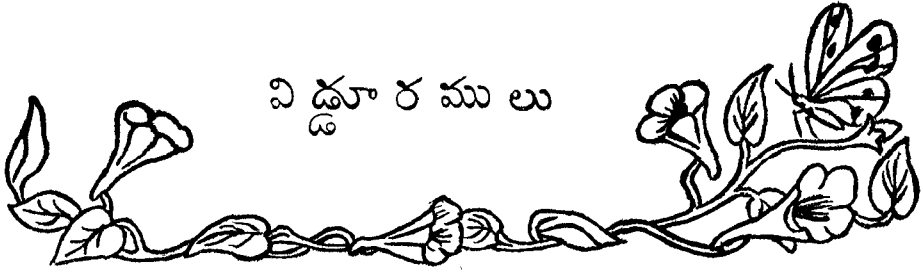
కట్టించిన ఘన్టు ఎవెన్యూ బాప్టిస్టుచర్చి ఆతని పూజా గృహము. అచటకూడు విశేషజనమధ్యమున నిలబడి బిగ్గటగా ప్రార్థించుట ఆతని యలవాటు. ప్రార్థనా వసరమున ఆ కోటిశ్వరుడు 'స్వామి' ఈనాటి ఆహారము మాకు ప్రసాదింపుము' అను వాక్యమును ఉచ్చరింపవలసివచ్చినప్పుడు నొక్క వక్కాణించును. బైబిలులో పేదవారి ధన్యజీవనమును ప్రస్తరించు ఘట్టములు ఆ కుబేరుని అభిమానఘట్టములు!

“మోమువంచిననేమి మొలకనవ్వులకాంతి చెక్కుటద్దిములపై జీలువారై జూడవండిననేమి సొబగురెప్పలమించి తేటవార్మెఱుంగులు దిచ్చరించె”

—చిత్రకారుడు : పి. వి. రామారావు.

వి డ్దూ ర ము లు

౧. ఇద్దరు భర్తలు : ఇగువది ఇద్దరు మగపిల్లలు.

క్రాయిడన్ నందలి లాన్సింగురోడ్డునందు ఒక వృద్ధస్త్రీ నివసించుచున్నది. ఆమెనామము నానీ హార్టు ఫీల్డ్లు. ఆమెవయస్సు ఇళుడు దాదాపు ఎనుబది వత్సరములు. ఆమె ఒకరితరువాత నొకరిని ఇరువురు భర్తలను పెండ్లాడి ఇళుడు వితంతువైయున్నది. మొదటిభర్త నటకుడు ఆతనివలన ఆమె పదముగ్గురు మగపిల్లలను కనెను. రెండవభర్త కసాయివాడు. ఆతనివలన ఆమె తొమ్మిండుగురు తనయులను గాంచెను. ఈ రెండవభర్త పది సంవత్సరముల క్రితము మరణించెను. ఇరువది ఇద్దరు మగపిల్లలలో పదిమంది యుద్ధసేవలో పరమపదించిరి; ముగ్గురు అకస్మాత్తుగ కలిగిన ప్రమాదములచే మరణించిరి; మిగిలినవారు మామూలుగ చనిపోయిరి. ఇప్పుడు ఆమెకు నా అన్నవాడెవడును సజీవుడైలేడు. ఆమె పొట్టిగా నన్నముగానుండును; బుద్ధి క్రమము మొదలగువాని నుండు ఇంకను స్పృహాప్యచిహ్నములు కలుగలేదు. ఆమె ఇళుడు మనలితనపు విరతివేతనమును పొందుచున్నది. ఆమెతల్లికి వరుసగా మూడుపొద్దులు కనలలు పుట్టిరి. తల్లికిపుట్టిన పదిమంది బిడ్డలలో ఆమె పెద్దది.

౨. చాలబుడ్డికంటె పొగచుట్టను మోచుక ప్రవేషించు బిడ్డ.

చికాగోలో డార్విన్ హాసిరో అను పదునెనిమిది మాసముల మగపిల్లడుగలడు. ఆత డొకసారి పొగచుట్టను రుచిచూచెను. అప్పటినుండియు పొగచుట్టికంటె పొగచుట్టే ఆతనికి విశేషప్రేమపాత్రమయ్యెను. అప్పటినుండియు దినదినము చుట్టదమ్ము దొరకినగాని ఆబిడ్డ గడ్గోలుపెట్టును. ఇప్పటి కాలనికి రెండువండ్లు. శాస్త్రవేత్తలును, వైద్యులును ఈ విచిత్రస్వభావమునకు చాల ఆశ్చర్యపడుచున్నారు.

౩. తేనెపట్టులోని ఈగలను లెక్కించు యంత్రము

న్యూయార్కునందలి వ్యవసాయశాఖవారు రేడియోవలన తేనెపట్టులోని ఈగలను లెక్కించు యంత్రమును కనుగొనియున్నారు. తేనెపట్టు ముఖభాగమున ఒక మైక్రోఫోను ఉంచబడును. ఈ మైక్రోఫోను మీదుగా ఈగలు ప్రాకిపోవుచుండగా నానికాళ్ళు లెక్కిగాను నొకయంత్రసాధనకు పనిచెప్పును.

౪. ముప్పది నాలుగు అంగుళముల మీసము

జపానుదేశపు వాయువిమానసంఘపు పూర్వపు టెక్నోజుడగు జనరల్ నాగోకా మీసము టదురునుండి కొనవలయు ఇరువది అంగుళముల పొడవుండెను. అండను నుండి టోకీయోకు గాలియోడలో స్రయాణము నల్పి నందులకు ఆమీజాన్సును కన్యను ఆవీరుడు ఈపొద్దుగు మీసముతోడనే ముద్దుగొనెను. ప్రపంచమునందలి అన్ని మీసములలోకిని ఇదియే పొద్దుగుపొడిదని అప్పుడు నమ్మబడెను. కాని అండను మైమ్ము హిందూదేశపు విలేఖరి వ్రాతలవలన ప్రపంచమున కంతటికిని పొద్దుగు మీసముగలకీర్తి జపానునుండి హిందూదేశము లాగుకొనుచున్నది. లాఢీరాష్ట్రమునందలి భూరాకియాలోని ఆంజనేయాలయమున పనికికుదియున్న డెక్కార్ అను హవల్దారుని గొయ్యిమీసము ముప్పది నాలుగు అంగుళముల నిడివిగలవైయున్నది. ప్రపంచమున కంతటికిని ఎత్తయిన ఎవరట్టుశిఖరము ఉండుటతోబాటు పొద్దుగయిన మీసముకూడ ఉండుటవలన మన హిందూదేశపు కీర్తి ఇనుమడించుచున్నది. మన ఎవరెట్టు శిఖరమును ఎక్క ప్రయత్నించుచును, ఇచటి పొద్దుగుపొడి మీసమును గూర్చి లోకమువారికి తెలుపుచును మన సభ్యులగు ఆంగ్లేయులు హిందూదేశపుకీర్తిని పొ పెడించుచున్నారు.

శ్రీ. కలపనుండి కలకండచేయబడుట

డాక్టర్ ఫ్రీడ్రీచ్ బెర్గెయన్ - జర్మనీదేశపు రసాయనిక శాస్త్రజ్ఞుడే. కలపనుండి కలకండచేయుటను కనుగొనియున్నాడు. కెమికల్ ఇంజనీర్ల సంఘమును కనుగొనియున్నాడు. ఈ తయారుచేయు విధానమును చూపియున్నాడు. ఈవిధానముచే కఱ్ఱనుండి చెఱుకునుండికంటే చవుకగ పంచదారచేయవచ్చును. కలప విస్తరించుచుండు దేశములకు ఇది గొప్పలాభమును కలిగించును. రాక్షసి బాగునుండి పెట్రోలుచేయనగుటను, నత్తుగుల్లలనుండి తైలము తీయనగుటను కనుగొనిన ఈ విచిత్రప్రపంచము కఱ్ఱనుండి పంచదారతీయటలో ఆత్మర్యమేమి? ఈ విధానము విశేషప్రచారమునందినచో కలపవర్తకులందరును కలకండవర్తకులు కాగలరు.

శ్రీ. బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యములో కెల్ల పెద్ద గడియారము

లండనునందలి బ్రెఫోల్ గర్ స్క్వేర్ లోని బ్రహ్మాండ భవనమున నొక పెద్ద గడియారము నిర్మింపబడినది. బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యమున కంతటికిని ఇది పెద్ద గడియారమని చెప్పబడుచున్నది. దీనిముఖవైశాల్యము 759 చతురపుటగులు ఇంతకంటకు ప్రపంచములోని గడియారములకెల్ల పెద్దదిగా భావింపబడుచున్న బిగ్ బెన్ ముఖవైశాల్యము 400 చతురపుటగులుమాత్రమే. ఈ పెద్ద గడియారమున నిముసములుచూపుముల్లు ఒక బారు దూలమనియే చెప్పదగియున్నది. అది 17 అడుగుల పొడుగుగలదై యున్నది. ఈ గడియారము యంత్రసాహాయ్యమున రాత్రిళ్ళుకూడ గంటలను చాలదూరమువఱకు చూపగలిగియున్నది. ఈ గడియారమునందలి పెద్ద అక్షరము 8 అడుగుల 9 అంగుళములు; మిక్కిలి చిన్న అక్షరము 2 అడుగుల 6 అంగుళములు. దీనికి సంబంధించి దాదాపు నూరుమైళ్ళ నిడివిగల ఎలక్ట్రీక్ తీగలుగలవు. సదా గ్రీక్ వువ్ టైముతో సరిపోవునట్లు ఈ గడియారము తిరుగుచుండును. ఈ గడియారము చేయుటలో 14 టన్నులఉమ్మడి ఉపయోగింపబడెను. విద్యుచ్ఛక్తిచే నడుపబడుచుండుటచే దీనికి ఎప్పుడును కీ ఈయనక్కఱలేదు. లండను మహానగర

మునందలి వ్యక్తులు తమ గడియారములను దీనిని చూచి దిద్దుకొనుచుండురు.

శ్రీ. మోటారు ప్రమాదములు: వాని ఖర్చు

శోశువా బ్రూక్స్ అనునతడు ఫాడ్సు అండ్ ఫాలసీస్ అను తన పుస్తకములో నిట్లు వ్రాయుచున్నాడు: “మోటారులు ప్రచారములోనికి వచ్చినప్పటినుండియు తోడ్డు ప్రమాదముల సంఖ్య పెచ్చుపెరుగుచున్నది. ఒక్క బ్రిటీషు దేశమునందే మోటారులవలన దినమునకు పదునార్గరు పాదచారులు చనిపోవుచున్నారు. 1925 లో అమెరికాదేశమున మోటారులవలన 27,000 లకు ఎక్కుడుగనే మనుష్యులు చచ్చిరి. మోటారు ప్రమాదములవలన వికలాంగులైనవారు మొదలగు వారి ఔషధపరిచర్యకు ప్రసంగమునందలి వివిధదేశములలోని ఆసుపత్రులన్నియు కలిసి సంవత్సరమునకు 250,000 పౌనులను వెచ్చించుచున్నవి.

శ్రీ. మందముగ కొట్టుకొను గుండెకాయ

మామూలుగ ఉన్నపుడు మనగుండెపై చేయివైచుకొని చూచితీమేని నిముసమునకు అది డెబ్బదిరెండు సారులు కొట్టుకొనుచుండుటను తెలిసికొనగలము. దేహపరిశ్రమచేయునపుడుగాని, ఇతర మైన ఉద్రేకమును పొందినపుడుగాని మనగుండె ఇంతకంటే చురుకుగా కొట్టుకొనును. నిముసమునకు ఇరువదిసారులమాత్రమే కొట్టుకొను మిక్కిలి మందముగు గుండెకాయ ఒకని కుండుట ఈనడుమ కనుగొనబడినది యుద్ధభటుడుగా నుండి ఇపుడు విక్రాంతిగొనుచున్న రాయిగ్లిన్ అనునతడు ఈ నడుమ ఆస్ట్రేలియాఖండమునందలి రాండ్విక్ లోని ఆసుపత్రికివచ్చెను. పరీక్షింపగా ఆతనిగుండె మూడు సెకండులకు ఒకసారి మిక్కిలి మందముగ కొట్టుకొనుచుండుట కనుగొనబడెను.

శ్రీ. మూడుగంటలు ఒక లేముద్దు

దీర్ఘకాలము నిలిచియుండు ముద్దుకు న్యూయార్కు లో పోటీబహుమానముపెట్టిరి. బెట్టిబరన్న అను నామెయు, మైకేక్ కాల్ బ్రీస్ అను పురుషుడును 8 గంటల 2 నిముసముల ముద్దుముద్రలోనుండి బహుమానము బడసిరి. —ఆ. వెం. శాస్త్రి.

— చిత్రకారిణి : శ్రీమతి దామెర్ర సత్యవాణి, రామారావు ఆర్ట్స్ సొసైటీ.

తెలుగు నేకాన మొలచిన తెల్లప్రతి
 తెలుగు కన్నయ వడికను జలుగుగాఁగ
 నేనె మనతెల్లచేతంపు నేతకాఁడు
 అభిమతము నీకుఁగాదొకో యాంధ్రపుత్ర!
 యిత్రరక్తంబు తొలుదల్ల జాలువార
 పరమపావనమైన భూభాగమందుఁ
 బూర్వులయశస్సులకుఁ దీనిపోసి ప్రత్తి
 మొలచె నది నీకు దగదొకో తెలుఁగుబంట!
 దీర్ఘకుష్కపవాసబంధితులు, తెలుఁగు
 నేతకాండ్రొందు దురవస్థ జూతువేని

కఠకయిననేమి చేశీయకల్పితంబు
 వదుకునూల్చిట్ట చేత విడువఁగలవె!
 అక్క నెల్లెండ వడకువా రన్నదమ్ము
 లే సాబఁగు నేతకాండ్లు నీదాసజనమె
 ఫల మనుభవించువాకరీ తెలుఁగ వల్వ
 ననుమతింపుమి మైదాల్చి నాంధ్రతనయ!
 భరతవర్ష దరిద్రజీవనము బాప
 నిదియ; కర్తవ్యమని యెలుఁగెత్తి పలికె
 బ్రహ్మతేజస్వి భారతశాంభంధు
 అతని యానతి తలదాల్చు డాంధ్రులార!

— శ్రీ కేషా ద్రి ర మ ణ క వు లు.

చాయామూర్తి ప్రతీకారము

○

గదిలోవున్న మేజాబల్లపై పెట్టిన లాంఠను ప్రకాశమానంగా వెలుగుతోంది. గోడలపై తగిల్చిన చిత్రపటాలు, వై నామేపులు, నీల కుట్టినపూలుపటాలు మిలమిలా మెరియుచున్నవి. ఒక్క గదియారము చేస్తోవున్న సవ్యశిలప అంతా ప్రకాశితమయ్యెను.

ఆ గదిలోవున్న వేముకుర్చీలో నిశ్చలంగా కూచుండి నీలాదేవి. ఎదురుగుండా బల్లకొనుకుని నీలాదేవి విలోల నీరజనేత్రాలలోకి చూస్తోనుచున్నాడు వెంకట్రావు.

నీల నీరవయై యోచనామూద్రలో మునిగిపోయింది. ఏభావతరంగమో వైశ్చల్యత సడల్పింది, లలితగాత్రం చిరుగాలికిమల్లే కంపించుట మొదలుపెట్టింది. సుందర సమున్నతవక్షం సముద్రతరంగంవలె తేలిక పడుతోంది అప్పుడు వెంకట్రావు నీలా, ఏమంటావు త్వరగా చెప్పు మరీ, అన్నాడు; దానికి నీలాదేవి సమాధానం చెప్పలేక వెక్కిరిచెక్కిరి ఏడువవారంభించింది. ఎగుపులువచాచ్చయి. ఆమె హృదయంలో పెద్దతుపాను రేగింది.

తక్షణం వెంకట్రావు ఆమెను దగ్గరకు లాక్కొని గట్టిగా తనవక్షం కడుముకొని ఆమెకళ్ళమీద, కపాలములమీద, ముద్దు మొగముమీద చుంబించి నీలాలక సముదాయము సరిచేస్తో 'చా! ఏమిటి నీలా! యీపట్టి

నీకు,' అన్నాడు.

నీలాదేవి

(కన్నీరు తుడుచుకొంటూ) ఎల్లారాను నీ తోటి నన్నే ఆధారంగా పెట్టుకొని జీవిస్తోవున్న తండ్రిగార్ని వదిలేసి, తల్లిపోయినదూఖం ఆసలే ఎరిగను, నాభర్త ప్రాజ్ఞత రాసప్పుడే పోయాడు కనుక ఆశాభ అసలే లేదు, కానీ ఈయన్ని - మానాన్నే - ఏలా విడవను, ఆ మాటతలచుకొంటేనే ఏడుపొస్తోంది, ఎల్లా -

వెంకట్రావు

నీలా! ఏమిటావెట్టి నిన్ను ఆయనమాటలు విన్నావు కామా. నన్నీగుమ్ములోకి రావద్దన్నాడా? నిన్ను విడిచి నేను బతగ్గలనా? తప్పదు నీలా! నువ్వు నాతోరాక తప్పదు. నేనే భర్తనైతే వస్తావా రానామరీ. అప్పుడు మీనాన్నమాట వింటావా?

నీలాదేవి

వస్తే నన్ను తప్పకుండా వితంతువివాహం చేసి కొంటావా?

వెంకట్రావు

ఆ! తప్పకుండా!

నీలాదేవి

అల్లా అని చేతిలో చేయివెయ్యి.

వెంకట్రావు 'ఇదిగో దైవంతోడు,' అని చేతిలో చేయివేసి 'ఇంక రామరి తెల్లారుతోంది' అని ఆమె చేయి పట్టుకొని తీసికొని పోవసారంభించాడు. ఇద్దరు వడి వడిగా చీకటిలో లీనంఅయ్యారు.

౨

రామనాథం లీలాదేవితండ్రి. ఆయన కిష్కడు స్పృహలేడు. సన్నిపాతజ్వరం, అపస్మార మెక్కువగా వుంది. కంఠంలో క్లేష్మం, కళ్ళలో యెఱుపు, స్వాం గాల్లో శైతల్యం ఉచ్చిసవి.

వైద్యుడు వచ్చిచూసి 'నాడి స్థానం తప్పింది. ఆశ లేదనిచెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. విశ్వాసపాత్రుడు ఒక్క శాఖరుమాత్రమే అక్కడవున్నాడు.

పాపం రామనాథానికి కూతురుసంగతి తెలిసాక ఆ మరునాడునుంచి మతిపోయింది, నిద్రచెడింది, ఆహారం లేదు, జ్వరంపట్టుకుంది, చూచేవాళ్ళులేరు, చివరకి విష మించింది.

అచుట్టుప్రక్కలవాళ్ళంతా బాలిపడి ప్రతిరోజూ వచ్చి చూచిపోయేవాళ్ళు వైద్యుణ్ణి నియమించారు.అవ సానదశకి శాఖరే గతయ్యాడు. భార్యపుత్రులు మునుపే లేరు. నమ్మడబ్బిచ్చి, చదువు చెప్పింది ఆశ్రయ మిచ్చి నందుకు దూరపుబంధువుడైన వెంకట్రా వల్లా చేసాడు. కన్నకూతురే మోసగించింది.

సాయంకాల మపుసరికి రామనాథానికి క్లేష్మం తీవ్రంగా లేచింది, దోరాలన. కళ్ళకిమాతలేదు. వై చూపే. మధ్యమధ్య 'లీలా, వెంకట్రావు' అని భయం కరమైన కేకలు : చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళంతా చేరారు. నాభినఱకూ శరీరం కట్టె అయిపోయింది

సమానవాయువు పెద్దశ్వాసతో లేచింది, తల గిరగిర తిరిగిపోయింది. వెంకట్రావుఅని భూలోకంలోంచి పర లోకండాక చొఱుచుకుపోయే ఒక్క పెద్ద వికృతరావం తో ముసలిచాడిహంస యెగిరిపోయింది.

౩

అలసనిలాసగుండరవదనంతో లీల కూచుంది. ఆమె పాండురముఖంలో శ్రీజీవనంలో మూర్ఛదశ సూచించే మాతృరీఖలు కనపడుతున్నవి. కాని, అవి విషాద

మేఘచ్ఛాయలలో అంతర్నితములైన శశిరేఖాసమా హాలు.

అంతలో వెంకట్రావు అక్కడికివచ్చాడు. ఆతన్ని చూచి లీల మానం గా సమీపించింది, అప్పుడు

వెంకట్రావు

ఏమి లీలా! అల్లావున్నావు?

లీలాదేవి

మీ రిల్లా కాలయాపన చేయడం నాకు చాలా అను మానంగావుంది. నాతండ్రికి దూరంచేసి యింతదూరం తీసి కొనివచ్చారు. నన్ను వివాహంచేసికొంటానని నమ్మించి ఎన్నిసార్లు చెప్పినా ఆమాటకి తగిన సమా ధానం చెప్పరు. ఇది బాగాలేదు. మీరెవోవకటి యి: వేళ తేల్చివేయాలి. ఇప్పుడు నేను వట్టిమనిషినికాను.

వెంకట్రావు

ఓహో, అల్లా గా (అని నవ్వుకొన్నాడు.)

లీలాదేవి (కోపంతో)

నా కీవేకిలినవ్వుతో పనిలేదు. ఇంక మోసము పనికి రాదు, నిష్కర్ష గా చెప్పండి.

వెంకట్రావు

లీలా! నా కీదివరకే వివాహం అయిపోయింది.ఆపిల్ల కొలదిరోజులలో నే కాపరానికి వస్తుంది. నీవు నా ప్రణ యినివి. నీవుకూడా ఆపాడువివాహబంధంలో తగులు కొనడం మంచిదికాదు, లీలా!

వెంకట్రావు

లీలాదేవి (కోపోద్రేకంతో)

ఛీదొంగా? నన్నెంత ద్రోహంచేసావు. ఇహ పరాలు చెంటికిచెడకొట్టావే? నన్నేపూతకణ్ణిగా నమ్మన వృద్ధుని విడచినచ్చావే?

వెంకట్రావు

పోనీ మరలపోరాదా? ఆయన దగ్గరికి.

లీలాదేవి (కన్నీళ్ళతో)

ఓ మూర్ఖుడా! నిన్నునమ్మి ప్రేమించుటచేత యింత పని జరిగింది. నిన్ను స్వేచ్ఛగా పునర్నివహం గావించు కొని తర్వాత తండ్రిగారిని కలిసికొని క్షమాచిత్తులేడు కొందామనుకొన్నాను. దీనికి తగినఫల మాపరలోకం తో అనుభవిస్తావు. నా తండ్రి గతించినట్లు గా నాకు

తోస్తోంది. ఒక్కసారి ఆయన కాళ్ళమీదపడి యీ పాపనంకిలదేహం విడుస్తా.'

ఇట్లని ఆమె విసవిన వడచిపోయింది.

౪

రాత్రి రెండవయామము జరుగుతోంది. వెంకట్రావు పరున్న వోసు తెఱమంచ మల్లలాడిపోయింది. అతడు మెలకువవచ్చి కన్నలు తెఱచిచూచాడు.

ఎదురుగుండా నిలబడ్డాడు రామనాథము. నేత్ర గోళాలు అగ్నిజ్వాలలు కురుస్తున్నాయి, పాపం వెంకట్రావు స్థంభించిపోయాడు.

అప్పు డాముసలి రామనాథము తలవూపుచు 'ఓరి పశువా? స్వామిద్రోహి, నేను చనిపోయి యిప్పుడు ఛాయామూర్తివై వచ్చాను నీమీద పగతీర్చుకోడానికి, రేపుసాయంకాలము సరిగా ఆరుగంటలకి నిన్ను చంపు కుపోతాను జాగ్రత్త.'

వెంకటరావు భయప్రచలితగా త్రుడైపోయాడు నోటమాటవచ్చుటలేదు. అప్పు డాఛాయామూర్తి, మరల తల భయావహంగా వూపుచు 'రేపే నాలుగైయ్యేటప్పటికే నీకు కలరా ప్రారంభిస్తుంది, చూచుకో' అని చెప్పి మాయమయిపోయింది.

అట్టి విచిత్రసంఘటన మెప్పుచూ చూడలేదు వెంకటరావు. కలా కాదు. తను కన్నులారా చూచాడు. తెల్ల వాఱగానే ముసలివాని మరణవార్త తెలిగ్రాముద్వారా ముందు స్థిరపర్చుకోవా లనుకొన్నాడు.

౫

అప్పటికి తెల్లవాటి పదిగంటలైనది. చక్కని ప్రకాంతసూర్యకిరణ సుశోభితమైన ఉదయకాలం, పిల్ల తెమ్మెరవీచుతోంది.

వెంకట్రావుకళ్ళు గుంటలుపట్టాయి, ముఖం తేనోవి హీనమైవుంది. ముసలి రామనాథంపోయినమాట నిజమని ధ్రువప ర్చేర్పిష్టయిపెయిడు తెలిగ్రామువచ్చింది.

సరిగా ఆసమయమున కావూరిలోవున్న ఒక స్నేహితుడు రంగారావను మిత్రు డక్కడికి వచ్చాడు. అతడు బహుద్రస్య, తియాగభీతి చెందినవాడు.

వానితో వెంకట్రావు రాత్రిజరిగినదంతా చెప్పి 'మీరు

పిశాచములుంటవని నమ్ముతారా?' అని దీనంగా అడిగాడు. దానికి,

రంగారావు

నేను నమ్ముతాను హిందువుల పురాణేతిహాసాలు శాస్త్రాలూ యీవిషయం యిదివఱకే స్థిరపర్చాయి. ఇప్పుడు పాశ్చాత్యేతత్వవేత్తలంతా యీవిషయాన్ని నిరూపించి వప్పుపంటున్నారు.

వెంకట్రావు

అది వట్టిపిచ్చిభ్రమ, ఈసాఠిపోగానే యీశరీరం మృత్తిలో కలిసిపోతోంది. ప్రాణం వాయురూపంగా పోయి గాలిలో కలిసి పోతోంది. ఇంక మిగిలేదేమి వుంది?

రంగారావు

అల్లాకాదు యీశ్రుపంచమంతా శక్తిమయం. ఆచైతన్యం స్థావరజంగమంగావుంది అదే భగవంతుని మహిమ. ఒకేసముద్రము అనేకఅలలు వేస్తున్నరీతిగా, విశ్వాత్మే వివిధాత్మలుగా కనపడుతోంది. జీవముక్తిం దనుంచి క్రమసాకచ్చి మానవుడిలో ప్రత్యేకత్వంబాండు తోంది. నిత్యుడైన ఆ జీవుడే మలినవస్త్రం విడిచినట్లు యీబొంది వదిలేసి వైకిపోతుంది.

వెంకట్రావు

అంటే పరలోకంవుందనా? నే నమ్మను. పిశాచాలు ఎల్లావచ్చాయి?

రంగారావు

విను మరి, వైకిపోయిన యీజీవుడు నూత్నదేహంతో వైలోకంలోవుంటాడు, జ్ఞానిఅయిన జీవుడైతే ఏమ మకూరాలు లేక స్వర్గానికెళ్ళి దేవత్వంపొందుతాడు, లేకపోతే నూత్నకరీరధారియై పరిచితస్థలాలు వదల వుండా తిరుగుతో కాంక్షలవ్వలోనైవుంటాడు అనే పిశాచాలు. అవి యీకంటితో కనిపెట్టలేము.

వెంకట్రావు (సంశయంతో)

ఛా! నే నమ్మనోయి!

రంగారావు

చచ్చినట్టు నమ్ముతావు. నిలకేమిటి? యిక తెలవు. పనివుంది.

౬

నీలాదేవి స్వగృహము చేరుకొన్నది. తండ్రితేని ఆ కూన్యగృహము వాడుగావున్నది. ప్రజలకంట పడచాల కండే తలదాచుకుంటోంది.

అది సాయంతనసమయం, స్వదేశమాతకి నిజరక్తం భారపోసి స్వగాత్రంకాన్యంగా సమర్పించెడు భారత పిరునివలె లోకబాంధవుడస్తంభతుడయ్యాడు, మఱపున పడిపోయే, గత వృత్తాంతంవలె, సంధ్యాకాగంఠాదాచీకటిలో లీనం అవుతోంది.

ధ్యానముగ్నుమానసమయై లీల కూచుంది. ఆమె విలాస లాలనదేహం యిప్పుడు బూడిదరేగింది. ఆకాటుకకళ్ళలోని తళతళా, ఆచచ్చని గుండ్రనివంపులుతీరిన, నిమ్నొన్నతనుందరశరీరనిర్మాణంలోనిలావణ్యం అంతరించిపోయాయి ఇప్పుడామె ఒక జీర్ణశిథిలగాత్రి.

అంతలో ద్వారం చెంత నెదో టక్క టిక్కమని ధ్వని వినవచ్చింది. మొట్టమొదట నీలాదేవి పాటింపలేదు. ఆ ధ్వని మరలమరల వినవచ్చుటచే విసుగెత్తి తలుపుతెరిచి వైచింది. తక్షణం వెంకట్రావు లోనికి ప్రవేశించాడు శరీరం తూలిపోతోంది, మనిషి వట్టి అస్త్రీపంజరం. కళ్ళు చాలా లోతుకిదింపుకుపోయాయి. ఆయాకృతి చూచేసరికే లీల భయవిహ్వాల అయింది.

అప్పుడు వెంకట్రావు 'నీలా! నేను కలరాజాడ్యంనల్ల మరణించినాను. దానికి నీ తండ్రిగారి ఛాయామూర్తి యేకారణం. నీకు నేను చాలా ఆప్కారంచేసాను. నేను చేసినతప్పు క్షమించాలి. పోలోకంలేదనీ, భగవంతుడు లేడనీ సంచరించాను. నీవు ఆత్మహత్యచేసికోవాలని అన్యూడప్పుడు తలపోస్తున్నావు. అది చాలాతప్పు. కర్మ అనుభవించితీరాలి. నీ విప్పుడు గర్భిణివి. ఆత్మహత్య చేసికొనుటవల్ల మరల పాపము మూటకట్టుకొనెదవు.

నీలాదేవి దిగ్భ్రమించెంది వెఱసివెఱపడిపోయి చూస్తూ ఆలకిస్తోంది. మరల వెంకట్రావు ఛాయామూర్తి చెవుతోంది మాకు మనవ్యలలోకం విడువగానే అద్భుతకత్తులు కలుగుతాయి. భవిష్యత్తు చెప్తాను విను. నీకొక కుమారుడు పుడతాడు. వానికి నీ తండ్రిగారి

పేరుపెట్టు. నేను నాలుగువేలసూపాయిలకి ఎండవ మెంటు చేసాను. అది నీకు వచ్చునట్లుగా వ్రాసి మరీ మరణించాను. ఇవిగో కాగితాలు పట్టుకొచ్చి నీకిస్తున్నాను పుచ్చుకో' అని చేతి కిచ్చాడు.

నీలాదేవి అప్రమత్తుంగా ఆ కాగితాలు పుచ్చుకొనే టప్పుడు మంచుకంటె చల్లనైన వానిచెయ్యి తగిలి శరీరం గఱిపోడివి అచేతనమయి పడిపోయింది.

మరల కొంతనేపటికి నీలాదేవికన్నులు విప్పేసరికి వెంకట్రావుఛాయామూర్తి మామ మైనది. అత డిచ్చిన ఎండపు మెంటుకాగితాలుమాత్రిము మిగిలినవి.

అది కలగాదు, భ్రాంతికాదు, కాగితాలు ప్రబలనిదర్శనంగా వున్నవి. అందుచేత నీల అత్యాశ్చర్యంతో మునిగితేలుతూ పరమేశ్వరుని ప్రార్థించింది.

— వెన్నురాజు రాజగోపాలము, బి.వ

శివరాత్రి : జంగముడీవర.

భూకంపములు

జనవరి 15-వ తేదీ మధ్యాహ్నము 2-30 గంటల వేళకలిగిన భూకంపము హిందూ దేశమున ఒక శతాబ్దిలోపున సంభవించిన భూకంపములలో ప్రచండమైనది. ఈ భూకంపము సంభవించినపుడు వైస్రాయి దంపతులు శూరాస్టేషనులో నుండిరి. అప్పుడు వెల్లింగ్టన్ ప్రభుత్వ ఇట్లు చెప్పెను: 'మదరాసును మేము తుపానులో వదలితిమి. కలకత్తాను భూకంపములో వీడుచున్నాము.' ఈ భూకంపము కొద్దిగనో గొప్పగనో హిందూదేశమునంతటిని కదలించినది. అటు లక్నోనుండి ఇటు కలకత్తావరకును, అట డార్జిలింగునుండి ఇట కన్యాకుమారివరకును కంపము కనిపించినది. ఉత్తరహిందూదేశమున దీనివలన నష్టము అపారముగనున్నది, ముజఫర్ పూర్ శ్వశానవాటికయై వజ్రపర్వతమునగియున్నదని వాయువిమానముపై తిరిగి తెలిసికొన్నారు. పాట్నానగరము ధ్వంసమయ్యెను. జమాల్ పూరుస్టేషను విరిగి రైలుబండి మీదపడెను. కాశీలో చీనులు, ఎలుకలు కూడ ఆసమయమున ఇండ్లువదలెను. కూచ్ బీహార్ లో ధరాకంపమునకు ఏనుగు ఒకటి మతిచెడి ఇండ్లపై బడెను. ఆర్యావర్తమున కలిగిన నష్టమునకు అంతులేదు. మన ఆంధ్రదేశమునకూడ ఈ ధరాకంపము బాగుగా కానవచ్చినది. రేపల్లె చెఱువులోని నీళ్లు లాంతరు స్తంభము ఎత్తున లేచెను. బెజవాడ కోర్టుమునపలు స్త్రీడర్లు తన్నుకదలించుచున్నారని భయపడెను. గోదావరికాలువలోని నీళ్లు వజ్రపర్వతములలోవలె బురదలయ్యెను. కనుముపండుగ ఇట్లు భూకంపముతో కడచెను.

జపానువారికివలె మనకు భూకంపములతో ఎక్కువ పరిచయములేదు. 1897 జూను 12-వ తేదీని అస్సాములోను; 1900 ఫిబ్రవరి 8-వ తేదీని కోయంబత్తూరు ప్రాంతమునను; 1905 ఏప్రిలు 4-వ తేదీని కాంగ్రాలోయయందును గడచిన నలుబదివత్సరములలో హిందూదేశమున ధరాకంపములు సంభవించినవి. కాంగ్రాలోయయందు కంపము తెల్లవాఱకట్ల ప్రజలు బ్రాతవస్థలో లేని సమయమున కలుగుటచే ఇరువది వేలకుపైగా జననష్టము కలిగెను. ఈ ధరాకంపములనుండి తప్పించుకొనుటకు మార్గమేమి అని భూగర్భ శాస్త్రజ్ఞులను ప్రశ్నింపగా వెదురుగుడిసెలలో నివసించుటయే అని చెప్పుదురు. ధరాకంపములతో స్రవించిన పరిచయముగల జపానీయులు ఇందుచేతనే వెదురు ఇండ్లయందు నివసించుదురు. మానవుడు తన ప్రజ్ఞ సుపయోగించి నిర్మించు బ్రహ్మాండభవనములు ఈ కంపములధాటికి ఆగజాలవు.

అయితే ఈ కంపములు ఎందుకు కలుగును? జనవరి కంపము సప్తగ్రహకూటము వలననే కలిగినదని పలువురి నమ్మకమైనట్లు పత్రికలలోని వ్రాతలవలన స్పష్టమగుచున్నది. పురాణములలో భూకంప కారణము వేఱుగ వివరింపబడినది. దేవతలకోటయగు ఆకాశము గాలిమీద, ఆగాలి భూమిమీద, ఆధరణి సముద్రములమీద నిలిచియున్నది. ఆసముద్రములను ఒక పెద్దతాబేలు మోయుచున్నది. ఆతాబేటిని వాసుకి అను మహానాగము తన సహస్రశీర్షములలో నొకదానిపై నిలుపుకొనుచున్నది. భారము ఎక్కువైనపుడు దానిని ఒకతలనుండి మఱియొకతలకు

మార్పుకొనును. ఆ మార్పుకొనుటలో ధరణికి కంపముకలుగును.

భూగర్భశాస్త్రజ్ఞులు దీనికి అంగీకరింపరు. వారి అభిప్రాయమున భూకంపములకును అగ్నివర్షతములకును సన్నిహిత సంబంధము కలదు. తనచుట్టు తానుతిరుగుట, సూర్యుని చుట్టు తిరుగుట అనుచలనములకుతోడు భూమికి నుజీయొకవిధమైన చలనముగలదు. ఈ చలనము కొన్నికొన్ని ప్రదేశములందుమాత్రమే యుండును. ఈ చలనమును చెట్లు చేమలు మొదలగునవి కదులుటచే కంటితోడను; నేలలో గలుగు ధ్వనిచే చెవివలనను పోల్చుకొనవచ్చును. దీనినే భూకంపమందురు. అగ్నివర్షతముల విజృంభణావసరమున ధరాకంపములు సంభవించును.

నేలవొడిభాగము చల్లబడి లోనికిదించు కుపోవుటవలనను, ధరణిగర్భమున నీటియావిరి విశేషముగాబుట్టి విస్తరించి వ్యాపించుటవలనను ధరణియందు చలనముజనించి అదియొక అలవలె వ్యాపించును. ఇదియే ధరాకంపము. ఇట్లు సంకోచవ్యాకోచములు రెండును ధరాకంపమునకు కారణములే. కొన్ని కంపములు తేలికగ తేలిపోవును. ఇట్టివి ఈ విశాలవిశ్వమునందు ఏదో యొకమూల దినమును కలుగుచునేయుండును. కొన్ని భూకంపములు ప్రచండములై యుండును. ఇవి సాధారణముగ అగ్నివర్షతప్రాంతములందుమాత్రమే కలుగుచుండును.

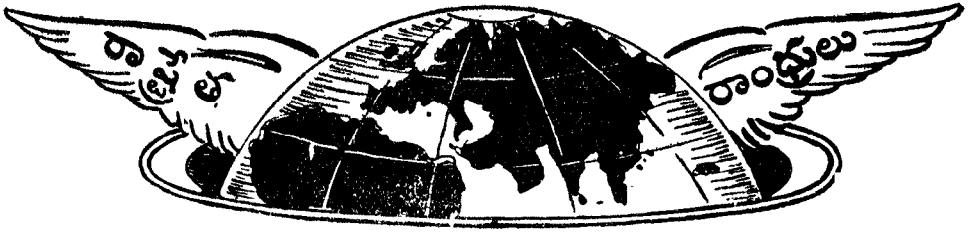
జపానునందు, ఆసియామైనరునందు, దక్షిణ అమెరికాపశ్చిమతీరమునందు, మెడిటరేనియన్ సముద్రపు ఉత్తరతీరమునందు తఱుచు భూకంపములు కలుగుచుండుటను భూగోళశాస్త్రము చెప్పుచున్నది. భూకంపములవలన కొన్నితావులయందు కొండలు ఎత్తులగును; కొన్నితావులయందు వానికి

స్థానచ్యుతికలుగును; బ్రహ్మాండభవనములు నేలమట్టమగును; నేలపగిలి నూతులు ఏర్పడును; ఇసుక మేటలువేయును; నదులు నన్నగిల్లును; రైలుపట్టాలు కొంకరులువోవును; నంతెనలు క్రుంగిపోవును. చెట్లు భూమిలో దించుకుపోవును. తుదకు గడియారముల పెండ్యులమ్ చలనముకూడ అరికట్టబడుచు.

శాస్త్రవిజ్ఞానము విచిత్రపరిణామనందిన ఈ దినములలోకూడ మానవుడు భూకంపములను అరికట్టలేకపోవుచున్నాడు. పంచభూతములను లోగొంటినను ఆతని ప్రజ్ఞ ఉత్తరకుమారప్రజ్ఞయే యైనది. భూకంపములు ఇన్నిమైళ్ళలో కలిగినవి అని రికార్డు చేయుటకుమాత్ర ముపయోగించు సీన్ మొగ్రాఫ్ అను యంత్రము నొకదానినిమాత్రము మానవుడు కనుగొనియున్నాడు. పోర్చుగల్ దేశపు రాజధానినగరమగు లిజ్బన్ నగరము 1775 లో భూకంపముచే సర్వనాశనమైనది. 1775 నుండి నేటికి శాస్త్రమెన్నియో మడుంగుల అభివృద్ధినిగాంచినది. కాని ఆనాడు లిజ్బన్ లో జరిగిన సర్వనాశనమువంటిదే నేడుపాట్నా, ముజఫర్ పూర్ మున్నగు తావులయందును జరిగినది. 1775 లో కంటెనేడు వాయువిమానము లొకటి యొక్కుడైన కతనమున మానవుడు పైకి ఎగిరి కలిగిన నష్టమును అవలోకించి ఆవార్తనులోకమువారికి త్వరగ అందింపగలిగాడు.

లండనునందలి భూగర్భశాస్త్రజ్ఞుడు షాగారు ఈ ధరాకంపమునుగూర్చి ఇట్లు ప్రచురించినారు: “నాయంత్రము గంటను మ్రోగించి ఈధరాకంపమును రికార్డుచేసెను. అది ఒకగంట కాలముండెను. లండను మహానగరమునకు అది 4600 మైళ్ళదూరమున సంభవించెనని సూచించెను.”

—ఆర్. శ్రీరామమూర్తి, బి.ఏ.

రాజసాహాయముల ఆంధ్రక్షత్రియులు

(తమిళ దేశముందలి గామనాథపురం జిల్లా రాజసాహాయములందలి

ఆంధ్రక్షత్రియకుటుంబముల సంక్షిప్తవివరములు.)

విద్యావిషయములందుగూడ మాపూర్వులు విశేషమైన శ్రద్ధవహించియుండిరి. ఆంధ్రదేశమునకు వందల మైళ్ళదూరమున నున్నను యాంధ్రవాణిని తమగృహములందు బ్రతిష్ఠించుకొని పూజలు సల్పియుండిరి. వారు రచించిన యాంధ్రగ్రంథముల నిచట చెలువుటకు సంతసముగుచున్నది.

శ్రీమన్మహామండలేశ్వర గొట్టిముక్కల కృష్ణమరాజుగారు (1) దశావతారచరిత్ర యను పదియాశ్వాసముల పద్యకావ్యమును ; (2) సీతాకల్యాణమను యక్షగానమును—శ్రీమన్మహామండలేశ్వర గొట్టిముక్కలకుమార పెద్దిరాజుగారు (3) సావిత్రియక్షగానమును—శ్రీమన్మహామండలేశ్వర గొట్టిముక్కల సింగరాజుగారు (4) సారిజాతాపహరణమను యక్షగానమును—రచించియుండిరి.

దేవగురుబ్రాహ్మణభక్తిగలిగి వినయ సౌశిల్యాది సద్గుణములతో అసామాన్యమగు దేహపటుత్వముతో సుఖముగ కాలము గడుపుచుండిన క్షత్రియసంఘము నే డెట్లున్నదో తెలుపుకొందును.

విద్య

మా గ్రామమున నొక బోర్డుహైస్కూలు, ఒక మాధ్యమిక పాఠశాల, ముప్పది ప్రాథమిక పాఠశాలలును పనిజేయుచున్నవి. ఇందులో మాధ్యమిక పాఠశాలయు, నాలుగైదు ప్రాథమిక పాఠశాలలును రాజులచే నడిపింపబడుచు క్షత్రియబాలరతో నిండియున్నవి. మొత్తముమీద గుమా రొకవెయ్యివిద్యార్థులు మాత్రమే మాసంఘమునకు జేందియున్నారు. పాశ్చాత్యులకన్న

భారతీయులం దేవిధమున నిరక్షరత వ్యాపించియున్నదో అదేవిధమున మారాజులుకూడ విద్యావిషయములందు వెనుకబడియున్నారు. చేవ్రాలుచేయ చెలియనివారు లెక్క కుమించి యున్నారు. వ్రాయ జడువ నేర్వనందున ఇంటివ్యవహారములందు వారనుభవించు కష్టములు, పొందు అమర్యాదలు చెప్ప నలవిగాదు. నిరక్షరత వ్యాపించియున్న సంఘము, ప్రస్తుతయుగమునందు ముందున కడుగిడలేక, తెలివితేటలతో మెలగుట కవకాశములేక నాగరిక ప్రపంచమునకు దూరమైపోవును. మనపూర్వుల యభిప్రాయములో విద్యయన అక్షరజ్ఞానముమాత్రము కాదని చెప్పవచ్చును. అక్షరముల స్వరూపముతో పనిలేకనే మనపూర్వులు వేదపురాణాది సమస్తవిద్యలను సాధించియుండిరి. వట్టి అక్షరజ్ఞానమున కంతప్రాముఖ్యతలేదు. కాని ఆకాలము, ఆ ఉద్దేశ్యములు ఆపరిస్థితులు మాతీనందున ప్రతిభలమునందును నూటికి నూరుగురు వ్రాయు జడువ నేర్చియుండుటయే అవసరముగా గనపట్టు చున్నది. వినను, వట్టి పుస్తకముల జదువు చదివి, పరీక్షలనిచ్చియు సాహసించి ఒకకార్యమైనను చేయలేక, కాయకష్టములుచేసి జీవించుశక్తిలేక, సంసారమందలి దుఃఖములనోర్పుతో నెదుర్కొనలేక, సంతోష మన నెట్టిదియో యెఱుగక, జీవచ్ఛవములనలెనుండు ఇక్కాలపు విద్యాస్థలను మన సంఘమువారు రనుసరింపబనిలేదు. ఇంగ్లీషువిద్య వ్యాపించి చాలకాలమైనను మారాజసాహాయక్షత్రియులలో నుండి ఇంతవఱకు విదారుగురు బియ్యేలు మాత్రమే వెలసియున్నారు. ఇంక కొందరు వెలయ సిద్ధముగ

నున్నారు, పలువురు మెట్రిక్యులేట్లును తయారై యుండిరి. ఇట్టి స్వల్పసంఖ్యనుజూచి వగవ బనిలేదని మాతలంపు. రాజసాశేయపురాజులు వ్యవసాయముజేసి బ్రతుకవలసినవారగుటచేతనే వారిలో ఉన్నతవిద్య నభ్యసించువారుగాని ప్రభుత్వోద్యోగములకై పరితపించువారుగాని లేకున్నారు. దీనినిబట్టియే ప్రస్తుతపు విద్యావిధానము మా అక్కరలకును పరిస్థితులకును తగియుండలేదని నిశ్చయముగా జెప్పవచ్చును. వ్యవసాయమునందు మావారికున్న ఉత్సాహమును ఎక్కువజేసి, అందులోనే అభివృద్ధిమార్గముల వెలుపునట్టివిద్య వారికి నేర్పవలయును. అదియు విశేషవ్యయప్రయాస సాధ్యమైనదిగా నుండగూడదు. అందఱికిని అందుబాటులో నుండవలయును. మాక్షత్రియయువకులలో నుండునియమబద్ధతను, వినయవిధేయతలను విశాలభావమును వృద్ధిజేసి పరోపకారభాతి దేశసేవాదులకు ఉపయోగపడునట్లు వారిని తయారుచేయువిద్య అవసరమై యున్నది. అంతేకాని విశృంఖలతకును, అవిధేయతకును సంకుచితస్వార్థదృష్టికిని ఎడమిచ్చు విద్యాపద్ధతులు, అనుసరింపదగినవి కావు. సెకండరీవిద్యగూడ లాభించనందుననే మనవిద్యార్థులుగాని, వారి తల్లిదండ్రులుగాని దానియెడల సుముఖతను జూపుటలేదు. వినను నిరక్షరతను వృద్ధిజేయక, మన జాత్యభివృద్ధికి అనుకూలమగు మార్గముల వెలునుకొని అందుకు తగిన విద్యావిధానము నేర్పరచుకొనుట సంఘనాయకుల కర్తవ్యమగుచున్నది.

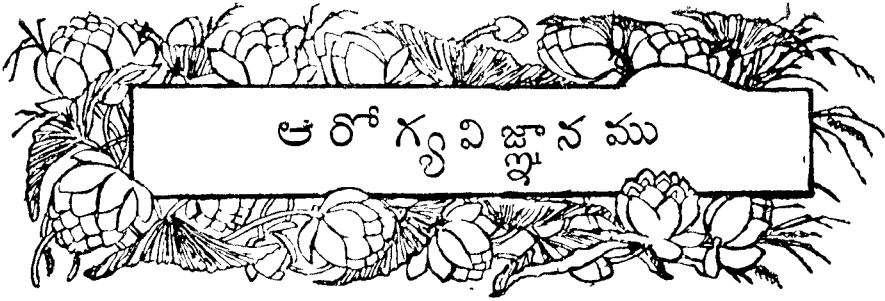
స్త్రీవిద్య

పురుషులస్థితియే యిట్లుండ స్త్రీవిద్యనుగుఱించి చెప్ప బనియుండదు. దేశభాషయగు తమిళము క్షత్రియ స్త్రీలకు తెలిసియుండుట కొంతవఱ కవసరము గానే యున్నది. సామాన్యముగా కావలసిన స్వల్పపుతమిళ జ్ఞానమును నేర్పించుటకై, ఇప్పుడు చేయుచున్నటుల క్షత్రియబాలికల నారంభమునుండియు తమిళపాఠశాలలకంపి అరవమునే నేర్పించినచో శీఘ్రకాలములోనే మాతృభాష యంతరించకమానదు. మొత్తముమీద ప్రస్తుతపు విద్యావిధానము పురుషులతోబాటు స్త్రీలకు గూడ నిరుపయోగముగానే యున్నది. మాతృభాష

తెలుగయ్యు, చిన్నపుడే యది పరిగ నేర్పకపోవుట వలన, అరవము నేర్చుకొనుట కష్టమగుటయే గాక దెలిసిన కొంచెము తెలుగుగూడ మఱచిపోవలసినచ్చుచున్నది. విదేశములలోనున్నను, మాతృభాషను ఇంకను మఱచిపోక నిలిచియుండుటకు మాస్త్రీలే కారకులై యున్నారు. ఇకముందుకూడ దానినుద్ధరించవలసినవారు స్త్రీలే యైనందున, మాతృభాషాభివృద్ధియగు నటులును, దేశభాషాజ్ఞానము కలుగునటులును తగిన విద్యావిధానముతో, క్షత్రియస్త్రీలకుగాను ప్రత్యేకమైన పాఠశాలను నిర్మింపవలసియున్నది. దక్షిణదేశమునందును, ముఖ్యముగా మాగ్రామమునందును ఆంధ్ర భాషాప్రచారముచేయ చెన్నపురి దక్షిణాంధ్రభాషాభివృద్ధిసభవారులోగ కొంతప్రయత్నించియుండిరిగాని ఇపు డట్టిప్రయత్నములు బొత్తిగా కానము.

ఆర్థికము

మాక్షత్రియసంఘపు ఆర్థికస్థితిని గుఱించిగూడ కొంచెము మనవి జేయవలసియున్నది. మాలోకొన్ని ధనవంతములైన కుటుంబములున్నను మొత్తముమీద చూచిన, రాజులందరును ఆర్థికముగ వెనుకబడియున్నారనియే చెప్పవలయును. సాధారణముగ దేశమందలి దారిద్ర్యమునకు పరిపాలనాలోపమే కారణముగ నుండును. అట్టిది ప్రస్తుతము మన భారత దేశమునంతను ఆవరించియే యున్నది. ఇదిగాక సోమరితనమును, భోగలాలసత్వమునుగూడ దరిద్రమును దెచ్చిపెట్టును. మాసంఘములో నున్న బీదతనమునకు ఇదెంతమాత్రము కారణముకాదని చెప్పవచ్చును. ఈ ప్రాంతమందలి ఇతర జాతులతో పోల్చిచూచిన మావలె కాయకష్టముచేయువారు లేరనియే చెప్పవలెను. చీకటిలో 8 గంటలకే మేల్కూచి ఏ దీనిమిది మైశ్యధూరముననున్న సాలములలోను అడవులలోను కష్టపడి పనిజేసి రాత్రి పదిగంటలవైననే ఇల్లు చేరుకొనువారు, మాలో ఎందరోయున్నారు. ప్రతిదినము ఇంతదూరము నడచి వ్యవసాయము చేయుచుండువారిలో సోమరితనము మచ్చునకైన నుండదనిన ఆతిశయోక్తిగాదు. కాన సోమరితనము గాక వేరుకారణము లుండితీరవలయును. —సశేషము.

ఆరోగ్యవిజ్ఞానము

౧. తేనెయొక్క ఆహారపు విలువ

శక్తిని ఉత్పాదించు ఆహారపదార్థములలో తేనె ఉత్కృష్టమైనది. సులభముగా జీర్ణమై శరీరమున స్పృహముగ వ్యాప్తినొందు చక్కెరపదార్థములతో తేనె నిండాటియున్నది. ఇతరనిధములయిన చక్కెరలు తేనె లోనుండు సాధారణమైనచక్కెరపదార్థములుగా మారుటకు అన్నాశయమునందును, పేగులయందును స్రవించు ద్రవములతో మేళింపు నొందవలసిన యక్కఱగలదు. రోగమువలనగాని, వృద్ధాప్యమువలన గాని జీర్ణకోశముయొక్కస్థితి చెడియున్నప్పుడు తేనె—సులభముగా జీర్ణమగునదగుట—విలువయైన ఆహార పదార్థమగుచున్నది. జీర్ణకోశమునకు విశేషము పని కల్పించకయే శరీరమున జొరబాటునదగుట తేనె శిశువులకు, పిల్లలకు మంచిఆహారమగునని ఆమెరికను డాక్టర్ లొకడు చెప్పుచున్నాడు. కసరత్తుచేయువారి ఆహారపదార్థములందు తేనె తప్పక చేర్చబడవలయును. మల్లులుగావించు విశేషమైన దేహపరిశ్రమవలన వారి కండరములందును, రక్తమునందునుగల చక్కెరలు త్వర త్వరగా విలుప్తమగుచుండును. వాని స్థానమున క్రొత్తగా చక్కెరపదార్థములు కలిగించుటకు తేనెకు మించిన ఆహారపదార్థము మఱియొకటి లేదని రూఢిగచెప్పవచ్చును.

౧. మేకపాలు సౌందర్యవర్ధకములు

బ్రిటీష్ గోట్ సొసైటీవారి జర్నలులో ఆ పత్రికా సంపాదకులగు ఎ. జె. ఫామరుగారు ఇట్లు వ్రాయుచున్నారు: “బ్రిటను దేశమున ఇప్పుడు మేకపాలు విశేషముగ త్రాగు ఆచారము ఏర్పడియున్నది. ఈ దేశమున ఇరువది యేండ్లకు క్రితము ఏడాదికి 2,000,000

గాలనుల మేకపాలు ఉత్పత్తిచేయబడు చుండెను. ఆ రేంజ్లక్రితము ఈ ఉత్పత్తి 12 000,000 గాలనులకు పెరిగెను. నేడు 20,000,000 గాలనుల మేకపాలు ఉత్పత్తి చేయబడుచున్నవి. ఆవుపాలకంటె మేకపాలు సులభముగా జీర్ణమగునవియుగుట—వెన్న సంబంధమైన కొవ్వు వీనియందు విశేషముగానుండుట—యకారకక్రిములకు ఇవి దూరమైనవగుట—ఆవును పెంచుటకంటె మేకను పెంచుట చవుకయగుట—ఆవు మొదలగువాని దూడలు, గొట్టెపిల్లలు, గుఱ్ఱము మొదలగువానిపిల్లలు, పందిపిల్లలు మున్నగువానికి పాలదాదిగా మేక పనికిరాగలిగియుండుట—ఈ కారణములకు తోడు మేకపాలు సౌందర్యవర్ధకములగుట ఈ దేశమున మేకలను పెంచుటకు ప్రత్యేక హేతువగుచున్నది. దినమునకు మూడునాలుగుసార్లు తమ మొగములను, కంఠములను, ముంజేతులను మేకపాలతో తడుపుకొనుచు కొంచముసేపుండి కడిగివైచికొనుచుండ వలయును. ఇట్లుచేయుటచే చర్మము సునుపుదేరి మంచి కాంతిని పొందుచున్నది. సౌందర్యపోషణము నిమిత్తము స్త్రీలు ముఖ్యముగా మేకపాల నాశ్రయించుట వాంఛనీయమని ఇచటి డాక్టర్లు పలువురు పత్రికలలో వ్రాయుచుండుట పత్రికాపాఠకులెల్లరును గమనించియే యుండురు.”

౧. రోగులకు ఆహారమిచ్చుటలో

హూపవలసిన మెలుకువలు ‘నీబలమును నిలుపుకొనుటకు నీవు ఆహారమును గొనవలయును’ అనునది ఎల్లరెఱింగిన సత్యము. ‘నీవు నీరసముగానున్నచో పలువురు నీవు తగినంత ఆహారమును తీసికొనుటలేదని తలంతురు. బలమును పొందు

టకు నీవు ఎక్కువగా తినవలయును' అనునది పలువురి అభిప్రాయమైయున్నది. కాని ఆరోగ్యకామ్యవేత్తల అభిప్రాయమున ఇదియొక దుర్భిప్రాయమైయున్నది. ఈదుర్భిప్రాయము ననుసరించి వర్తించుచుండుటచేతనే పలువురు ఆజన్మము బలహినులై ఉండుచున్నారు. తినుటకును, జీర్ణించుకొనుటకును సన్నిహిత సంబంధము కలదని ప్రాయశఃముగా గుర్తింపబడదు. జీర్ణకోశమును ఆహారముతో నింపినమాత్రమున అది బాగుగా అరగి శరీరమునకు శక్తినిసంగు పదార్థముగా మారుననుకొనుటకు విలువాలదు. ఆహారమును లోగొనుటకు ఆవశ్యకత, దానిని జీర్ణముచేసికొనజాలుటకు శక్తి ఉండవలయును. జీర్ణించుకొనుటకు శక్తి చాలనిస్థితిలో అన్నాశయమును ఆహారముతో నింపుట విషము ఉత్పత్తి అగుటకు అవకాశము కల్పించుటయే. అది శరీరమునకు అనవసరపదార్థము. దానిని శరీరమునుండి పూర్తిగా వెలికిత్రోసివైవలయును. కాని అది తలుచు పేగులలో చేరి నిలవయ్యుండి కుళ్ళి విషముల నుత్పన్నముచేయును. అవిషములు శరీరమున విఫలముగా వ్యాపించి దుస్సాధ్యరోగములను పుట్టించుటకు కారణభూతములగుచున్నవి. ఇట్టిపరిస్థితులలో రక్తము చెడిపోవును. ఈ విషము ఆహారకోశమునుండి నెలువడును. ముసిడినట్లు విషముకంటె కూడ నిద్ర తీవ్రతరమైయుండును. రోగి ఉదరమున ఇట్టి విషము ఉత్పన్నమగుట ఎంతటి ప్రాణాంతకమో సులభముగ నిర్ణయించుకొనవచ్చును. ఇట్టి విషముల పుట్టుకచే రోగి మఱిత నీరసించుచున్నాడు; శక్తి మఱిత చెదరుచున్నది; ఆకలి బొత్తిగా కోత వడుచున్నది; ఆహారముపై ఏమాత్రము తలంపు పోవుట లేదు. ఇట్టిస్థితిలోకూడ రోగికి ఏదైన ఆహార మీయవలయునను ప్రయత్నము వైద్యుడును, రోగి బంధువులును కూడ చేయుచున్నారు. రోగికి ఆహారమిచ్చుట ఒక గొప్ప విషమపరిత. ఆహారముయొక్క ప్రధానతత్త్వమును ఏమఱిన వైద్యుడు తన అవ్యక్తతచే ఒక్కొక్కపుడు రోగి ప్రాణములను పోగొట్టును. ఇట్టి ప్రమాదములచేతనే రోగులలో పలువురి మరణములు సంభవించుచుండునని నా అభిప్రాయము. అనుయస్థితిలోగాని

నిరాయస్థితిలోగాని ఆకలిలేకనే ఆహారము నెన్నడును గైకొనరాదు; తిని అరగించుకొని అనుభవించ గలుగుడునను ధైర్యములేనిదే ఆహారము చేకొనరాదు. ఆరోగ్యస్థితిలో నున్నవాడు ఆకలిలేనపుడు ఆహారము గైకొనుటచే తోడనే ప్రమాదము కలుగక పోవచ్చును. రోగస్థితిలో నున్నవాడుమాత్రము ఆకలిలేనప్పుడు ఆహారమును బొత్తిగా దరికి చేరనీయకుండుటను మఱువరాదు బలమును నిలుపుకొనుటకు అవశ్యము ఆహారమును గైకొనవలసినదే. కాని అగైకొనుటలో విశేషమైన మెలుకువను చూపవలయును. తినిన ఆహారము తప్పక జీర్ణమగునని ధైర్యము చికిత్సనపుడును, శరీరము ఎక్కువ పోషణపదార్థమును కోరుచున్నదని తోచినపుడును అగ్నిబలము ననుసరించి అది కాహారమును గొనవలయును. మిగిలినసమయములందు ఆహారమును గొనుట విషమును పెక్కుటయే. రోగులకు ఆహారమొసంగునపుడు ఆహారపదార్థముల విఫల విజ్ఞానమును కలిగియుండుట అతిముఖ్యము. బలముకాని నీరసముకాని ఆహారపదార్థములవలననే కలుగుననియు, బ్రతుకుటగాని మరణించుటగాని ఆహారపదార్థములవలననే సంభవించుననియు జ్ఞప్తియందుంచుకొనవలయును. హితమైన ఆహారమును మాత్రమే ఈయవలయుననియు, హితముకాని ఆహారమును ప్రయత్నపూర్వకముగా విడనాడవలయుననియు ఎన్నడును మఱచిపోగూడదు."

— బెర్నార్డు మాక్ ఫేడెన్.

౧. చర్మరోగులు : సి. విటమిను

విటమినులలో సి. విటమిను రక్తశుద్ధిచేసి రక్తమును ఆరోగ్యస్థితిలోనుంచును; శరీరమును అంటురోగములనుండి కాపాడును. చర్మరోగములు, సెగగడ్డలు, కురుపులు సి. విటమినుగల పదార్థములను భుజించుటచే తప్పక వదురును. సీమవంకాయలు, నీరుల్లిపాయలు, నిమ్మకాయలు, నారింజకాయలు, కాజీజీ వీనియందు సి. విటమినులు విశేషించియున్నవి. పెసలు మొదలగు పప్పుగింజలయందు మొక్కలు మొలుచుస్థితిలో సి. విటమినులు విస్తరించియుండును. సి. విటమిను చర్మరోగుల పాలిటి వరప్రసాదము.

* గ్రంథాలయోద్యమము *

వాటికన్ గ్రంథాలయ పునర్నిర్మాణము

వాటికన్, అందలి గ్రంథాలయము

గ్రంథాలయాధికారి

'వాటికన్' అనునది ఒక నగరనామము. అది రోము దేశమునగలదు. రోమన్ కాథాలిక్ మతస్థుల పీఠాధిపతియగు పోప్ కాపురపుకాణాచి. ఆనగరరాజ్యమున పోప్ నకు నిరంకుశాధికారము గలదు దాని వైశాల్యము 108 యకరములు. జనాభా 500 మంది. ప్రపంచమునందలి ప్రాచీనగ్రంథాలయములలో వాటికన్ గ్రంథాలయము మొకటి. ఆగ్రంథాలయము ఈనడుము పునర్నిర్మాణముగావింపబడినది. స్లావోనగరమునుండి ప్రచురింపబడుచున్న 'ఈవిసింగున్యూస్' పత్రిక ఆపునర్నిర్మాణవిధానమునుగూర్చి విపులముగ నిట్లు ప్రచురించుచున్నది.

పునర్నిర్మాణావశ్యత

“వాటికన్ గ్రంథాలయమున అతీ ప్రాచీనమైనవి, అమూల్యములైనవి నగు పలు గ్రంథములుగలవు. కట్టడము మిక్కిలి పురాతనమైనది. గతవత్సరప్రారంభమున గోడలు కూలునను భయముతోచెను. అమెరికా దేశమునుండి వాస్తుశాస్త్రజ్ఞుని ఒకనిని రప్పించి నూతన భవన నిర్మాణమునకు మదింపులు తయారుచేయించుచుండిరి. ఇంతలో గతవత్సరపు క్రిస్టమసు పండుగుల ముందు ఆగ్రంథాలయభవనకుడ్యములు కూలిపోయెను. అప్పుడు లిఖితపుస్తకములన్నియు పరిరక్షింపబడినవి కాని అచ్చుపుస్తకములు కొన్నియు, పింగాణీసామగ్రికొంతయు పాడయ్యెను.

పోప్ పదునొకండవ పయన్ గ్రంథాలయాధికారి. ఆతడు వెనుక మిలాన్ నందలి యాంబ్రోషియన్ గ్రంథాలయమున పాలకుడుగానుండెను. 'పోప్' అధికారిమునుపొందక పూర్వము ఆతడు ఈవాటికన్ గ్రంథాలయమునగూడ కొంతకాలము పనిచేసియుండెను. పుస్తకపఠనము ఆతని అభిమానవిద్య. పోప్ అధికారమును పొందినప్పట్లు కూడ తన తీరికసమయములందెల్ల నాత డీగ్రంథాలయమున గడుపుచుండును. వాటికన్ గ్రంథాలయమునందలి గ్రంథనిక్షేపముయొక్క భవిష్యత్తును గూర్చి పోప్ ఆలోచనాపరుడైయుండెను.

అమెరికన్ నిపుణుల సాహాయ్యము

గ్రంథాలయోద్యమము అమెరికా దేశమున విశేషమైన అభివృద్ధినొంది ప్రత్యేక కళయై విరాజిల్లుచుండుటచే ఈవాటికన్ గ్రంథాలయపునర్నిర్మాణవిషయమున పోప్ అమెరికన్ నిపుణుల సాహాయ్యము సర్థించెను. పుస్తకములు వాతావరణమునందలి వేడికి, శీతలమునకు చెడిపోకుండునట్లు అమెరికా దేశమునందలి నగరరాజములలో నొకటియగు చికాగో గ్రంథాలయమున శాస్త్రసమ్మతమైన ఏర్పాటులుగావింపబడినవి. ఇట్టి ఏర్పాటులు ఈగ్రంథాలయమునందును సమకూర్చు నంకల్పించియున్న కారణము చేతగూడ పోప్ ఈ విషయమున అమెరికన్

నిపుణులసాహాయ్యము నర్థించెను.

తమంతటతాము ఆరిపోవు దీపములు

వాటికక్షత్రంధాలయపునర్నిర్మాణ సర్వాలోచనవిషయమున రప్పింపబడిన అమెరికన్ నిపుణులలో ఆంగన్ మేట్లొ నాల్డు మేటి. ఆతడు న్యాయాయుక్తు నగర వాసి. గ్రంథాలయపునర్నిర్మాణపర్యాయలో చనము ముగిసినపిమ్మట ఆత డిట్లు ప్రక టించెను :

విద్యుచ్ఛక్తిచే సమశీతోష్ణస్థితి కలిగించుట

‘తన పరిపాలనమునకు, ఫాయికి తగినట్లు క్రొత్తగ్రంథాలయము నిర్మింపబడవలయు నని పోప్ సంకల్పము. అమూల్యములును, అపూర్వములును అగు తన గ్రంథసముదాయము వాతావరణమునందలి శీతోష్ణములకు చెడిపోకుండ కాపాడు ఏర్పాటుగావించుట ఆతని ప్రధానవాంఛితము ఇట్టిదేశమున తఱుచుగా గాలి ఇవతాళించుచుండును. అట్టి సమయములందు ఇవముచే గ్రంథములు ముడుచుకుపోవుట, వంకరపోవుట సంభవించుచుండును. ఆదేశమున ఉన్నట్టుండి అప్పుడప్పుడు గాలి వేండ్రముగా వీచుచుండును. అట్టి సమయములందు పుస్తకముల బైండింగు పెట్టిపోయి, చూపుచెడి, విడిపోవుచుండును. ఇవమువలన, వేండ్రమువలన పుస్తకములు చెడిపోకుండ అరలలో సమశీతోష్ణము నిలచి యుండుటకు యంత్రములు నిర్మింపబడినవి. ఈయంత్రములు విద్యుచ్ఛక్తివలన నడుపబడుచున్నవి. వాతావరణమున ఇవము హెచ్చుచో ఆయంత్రము విద్యుచ్ఛక్తిసహాయమున వేడిని కలిగించును. వాతావరణమున వేండ్రము అధికమగుచో ఆయంత్రము విద్యుచ్ఛక్తి సహాయమున నీటిఆవిరిని విరజిమ్మును. దానితో వేడితగ్గి సమశీతోష్ణము ఏర్పడును.

ఈ భాండాగారమున మఱియొక క్రొత్త ఏర్పాటు ఎలక్ట్రిక్ దీపములను నియమిత కాలమున ఆర్పువిధానము. అరలయందు పుస్తకము తెచ్చికొనుటకు పోయినపుడు ఎలక్ట్రిక్ మిటు నొక్కి దీపము వెలిగించి మరలివచ్చునపుడు దీప మూర్చ మిటు నొక్కుట తఱుచు మఱచిపోవుచుండురు మఱి ఒకదుపోయి దానినిచూచి ఆర్పువఱకును అది అట్లు వెలుగుచునేయుండునది. అందుచే విద్యుచ్ఛక్తి చాలగ ఖర్చు అగుచుండునది. ప్రస్తుతనిర్మాణమున ఇది తొలగింపబడినది. మిటునొక్కి దీపమువెలిగించి అరలొని పుస్తకము గైకొని పాఠకులు వెడలిపోవచ్చును. వెలిగించిన తరువాత ఏడు నిముసములు మాత్రము వెలిగి ఆదీపము దాని యంతట అదియే ఆరిపోవును. ఈ ఏడునిముసములలో వలసిన పుస్తకమును ఎన్నుకొని తీసికొనిపోవుటకు తగిన సావకాశముండును.

పుస్తకములుంచుటకు ఏమైళ్ళ ఉక్కుఅరలు

సమశీతోష్ణస్థితిని కలిగించుట, దీపముల విషయమున క్రొత్తఏర్పాటు చేయుట అను రెండు విషయములందుమాత్రమేగాక పుస్తకము లుంచు తీరునందును క్రొత్త విధానమువలంబింపబడుచున్నది. విడివిడి కొయ్య బీరువాలయందు పుస్తకములుంచు విధానము విడనాడబడి, ఉక్కుతో ప్రత్యేకము అరలుగల మందరము నిర్మింపబడినది. ఈ మందరమున ఒకదాన్నిపై నొకటి నూడు అంతస్థులుగలవు. ఈనూడు అంతస్థులలో ఇమిడియున్న ఉక్కుఅరల నిడివికొలత ఏడు మైళ్లు అనుటచే ఈభాండాగారము ఎంత పెద్దదిగానుండునో ఊహించుకొనవచ్చును.”

అచ్చట పూజింపబడుదురో అచ్చట దేవతులు కీడింతురు.

మ హి లా లో క ము

నే టి యు గో స్లా వి యా స్త్రీ లు

స్త్రీలు అతిలోకనుందరులు—అత్తలు చాలమంచి నారు.

యుగోస్లావియా యూరపుఖండమునందలి ప్రత్యేక రాజ్యములలో నొకటి. విస్తీర్ణము 248,050 చతురపు మైళ్ళు. జనాభా 18,000,000. బెల్గ్రేడ్ పట్టణము రాజధాని. దాని జనాభా 240,000.

యుగోస్లావియాస్త్రీలు ప్రపంచమునందలి వివిధ దేశపు స్త్రీలందఱికంటెను గొప్ప సుందరులను ప్రఖ్యాతినార్జించియున్నారు. సూర్యాస్తమయమున నిరంతరము పరిభ్రమించువారగుట కింవిత్తు కమలి వింతసోయగము వెలార్చు బుగ్గలతో, కళ్ళను మిఱుమిట్లు గొలుపు వివిధములైన ముదురరంగు బట్టలతో బజారువెచ్చుమునకై దుకాణములను చుట్టుచుండు యుగోస్లావియా సుందరులనుమాడ చాలముచ్చటగ నుండును.

యుగోస్లావియాస్త్రీల నిజస్థితిని తెలిసికొనుటకు ఆ దేశపు పట్టణములనుచూచి లాభములేదు. పల్లెటి సీమలకు బోవలయును. పల్లెటిపట్టులయందు మనకు అన్ని తరగతుల స్త్రీలతోడను పరిచితి కలుగుటకు అవకాశములు విరళముగానున్నవి. గ్రామసీమలయందు ఇంకను వృద్ధాచారములే అవలంబింపబడుచున్నవి. యుగోస్లావియాస్త్రీలకు అతిథిపూజ ప్రియమైనది.

ఇతర యూరోపియనుదేశములందువలె యుగోస్లావియా యందు కుటుంబజీవితము ఇంకను భ్రష్టము కాలేదు. ఆ దేశమునందలి కుటుంబములలోని వివిధవ్యక్తులు అన్యోన్యవిశ్వాసము అను నూత్రముచే బంధింపబడి యున్నారు. వ్యక్తికుటుంబములు ఆ దేశమున ఆరుదు. పలుకుటుంబములు సమష్టిగా ఒక్క ఇంటనే తేలుచు నివసించుచుండును. ఈసమష్టికుటుంబజీవనపద్ధతిని వారు

వారిభాషలో 'బాడ్రుగా' అని పిలుచుచుండురు. ఈసమష్టికుటుంబము సాధారణముగా ఒకనాయకురాలి అధికారమునకు లోగియుండును. ఈఅధికారము ఒక్కొక్కప్పుడు పురుషునిహస్తములందుండుటయుగలదు. కాని అట్లున్న నిదర్శనములు మిక్కిలి తక్కువ. కాఖో పకాఖలు ఒక్క కాండమునాశ్రయించి యున్నట్లు పలుకుటుంబములు ఒక్కగృహము నాశ్రయించి యుండును. ఇట్టి సమష్టికుటుంబములలో ఒక్కొక్కయింట నలుబదిమంది వ్యక్తులు కూడియుండుటకు పలు నిదర్శనములుకలవు.

ఈ విశేషసంఖ్య వ్యక్తులవై ఆగ్రహాయజమానురాలికి నిరంతరకాధికారముగలదు. యజమానురాండ్రు సాధారణముగ నడివయస్సుగల విధవరాండ్రై యుండురు. సర్వవిషయములును ఆమెయే చర్చించి నిర్ణయించును. పొలములో పనిచేయుటకు ఎవరుపోవలయును, ఇంటిదగ్గరనుండి ఎవరు పనిచేయవలయును మున్నగు స్వల్పవిషయములుకూడ ఆమెయే నిర్ణయించును. ఎట్టి చిద్రుబుస్సులును లేక ఈపద్ధతి సవ్యముగ సాగి పోవుచుండును. ఏమన ఆమెచెప్పినదానికి ఎదురుచెప్పు తలంపు ఆవ్యక్తులకు కలలోగూడ నుండును.

యూరపుఖండమునందలి వివిధదేశములలోని గృహములందు ఆలుచుగల తగవులనుగూర్చి మనము తేలుచు వినుచుండుము. యుగోస్లావియాదేశమున గృహములందు ఆలుచుగల తగవులు చాలఅరుదు. భార్యవాంఛలు భర్తవాంఛలతో జతపడక పోయినచో ఇతర దేశములందు ఆవిషయము రచ్చకెక్కువ. యుగోస్లావి

యలో ఆవిషయము యజమానురాలికి నివేదించబడును. ఆమె నెంటుకే దానినిగూర్చి పూర్తి పర్యాలోచనము సల్పి పరిష్కరించును. ఆమాతృశ్రీనిర్ణయమునకు ఆ ఆలుమగలు మాటలాడక తలయొగ్గుదురు.

పెద్దయింటినుండి విడివడిన ప్రత్యేకమందిర మొకటి భార్యకు ప్రత్యేకింపబడును. ఏకాంతవాసమును గోరు సమయములకు ఆమె నిరభయంతరముగ ఆ మందిరమునకు పోయి విశ్రాంతికోసమచ్చును. కాని యుగోస్థావియా స్త్రీలు ఏకాంతవాసమును గోరరు ఎల్లవేళల చుట్టపక్కములలో కలిసిమెలిసి యుండుటకే వారు ముచ్చటపడుదురు సాధారణముగ వారికి తీరిక యుండదు. అగుటచే ఏకాంతవాసమువై వారికి మనసు పోదు. పొలముపనిని గాని, ఇంటిపనిని గాని వారు వతనులప్రకారముగా చేసికొందురు. ఆపెద్దయింట వారి వారి ఆభిరుతములకు సరిపోవు వివిధములైన పనులు అన్ని సమయములందును ఏర్పడియుండును.

ఒకయింట నెండుకొప్పులు ఇముడవను సామెత తెనుగునందు గలదు. ఆ అర్థమును తెలుపు సామెతలు ఇతరభాషలందును గలవు. స్త్రీలలో ఆన్యోన్యసామరస్యములేకుండుట ఇట్లు ప్రతిదేశపువాఙ్మయమును సాక్ష్యమిచ్చుచున్నది. ప్రతిదేశపువాఙ్మయమునందును అత్తల చెడ్డతనమునుగూర్చిన ప్రస్తావనల విశేషముగానే యున్నవి. ప్రపంచమునందలి వివిధదేశములలో అత్తలు మంచివారై యున్న దేశము ఈ యుగోస్థావియా దేశము ఒక్కటియే. వివిధదేశములందలి జననదులులందు వ్యాప్తములై యున్న పాటలను, పదములను నేకరించు పనిమీద వివిధదేశంఛారమును గావించిన జూలియా ఛాటర్ టన్ యుగోస్థావియాదేశమున ప్రయాణము సల్పుచు ఒకరియింటవిడిసి వారికి ఆంగ్లనాటకము నొకటి చదివి వినిపించెను. అందు అత్తల చెడ్డతనమును గూర్చి ప్రస్తావనగలదు. దానికి ఆయుగోస్థావియా కుటుంబమునందలి వ్యక్తులు అత్యోశ్చర్యమును జూపిరి. తమ జాడ్రుగా కుటుంబములయందు అత్తలు ఎట్లు మంచివారై యున్నారో వారు విసువెఱుంగక ఆతనికి వర్ణించిరి. ఆత డీవిషయమునుగూర్చి 'ఈవినింగునూర్వ

నో' పత్రికలో ప్రత్యేకవ్యాసమును వ్రాసెను.

వారు అరుణోదయమగుటతోడనే పడకనుంచి లేతురు. అవసరమగుచో మగవారితో కలిసి పొలములకు ముంతకొళ్ళతో నేగుచురు. ప్రాతఃకాలమునకు, మధ్యాహ్నమునకు కలిసి వారికి ఒక్కటే భోజనము. ఆ భోజనము తఱుచుగా మేకపాలు, రొట్టె, అపుడపుడు వెన్న, వీనితో గూడియుండును. రాత్రిభోజనము ఇంటివద్ద. పందిమాంసము, గ్రుడ్లు మొదలైనవి అప్పటి ఆహార పదార్థములు చిన్నపిల్లలు సయితము బ్రాందిత్రాగుదురు. వృధాకాలాక్షేపము యుగోస్థావియా స్త్రీలకు సరిపడదు. గొట్టెలను కాచునపుడు పడుచులు, పాతకాలకుపోవుచు బాలికలు కాలము వ్యర్థపడకుండుటకై చిన్నచిన్న పంటికొలలకు నూలుచ్చుచుండురు.

అచట పెళ్ళిళ్ళు పెద్దలే నిర్ణయింతురు. వధూవరులతో నెట్టి సంప్రదింపునులేదు. కన్య వివాహయోగ్య కాగా ఇంటి వీధికిటికియందు ఒక బొమ్మను వ్రేలాడదీతురు. తమకొమారులకు వివాహము చేయదలచియున్న తండ్రివచ్చి ఇచట సంప్రదింపవచ్చుననుట కిది గుఱుతు. పెండ్లిదినమున చర్చికిపోవుటకుముందు మామయింట వధూవరులు కలిసింపురు. పాశ్చాత్యసంస్కృతికి విరుద్ధముగా చర్చికి వధువే ముందుపోవును. చర్చికిపోవుటకుముందు వధువునకు ఆమెతోబుట్టువు ఒక నాణెమునిచ్చును. అది ఆమె నాలుకక్రింద పెట్టుకొని యంచుకొనవలయును వివాహకాండపూర్తియగువఱకు అది పాయగాని తామెతు ఇంటిదడిలో తనస్నేహితుడు గావించిన కంఠగుండ పెండ్లికూతురుడు అందఱికి ఆఖరున చర్చికి ప్రయాణమగును.

చర్చినుండి తిరిగివచ్చునపుడు పెండ్లికూతురు ఒక దారిని, పెండ్లికూమారుడు వేరొక దారిని ఇంటికి వత్తురు. ఎముక అచట దుశ్శయనము వధూవరులు కలిసినప్పుచో దారిలో ఎవరైన ఎముకపెట్టిన వారికి మరణము కలుగునని యుగోస్థావియా దేశీయుల నమ్మకము. భార్యాభర్తల మొదటిభోజనము ఏకాంతమున. అంతయు మధురపదార్థమే. వారిజీవితమంతయు ఇట్లు మధురమై యుండగల నాంఛను నూచించుటకైన దీయోగ్నాటూ.

మ ణి మాల

సోమరులు చిరకాలము జీవించురా ?

బ్రూసు బార్టన్ ఇట్లు వ్రాయుచున్నాడు : “ఈ యుగమున దేహపరిశ్రమ ఒక దీనతవలె ఆరాధింపబడుచున్నది. మనపూర్వుల మితిమీరిన వైభవశ్రీని ఇప్పుడు మనలో కొందరు ఎట్లు ఈసడింతురో మనసంత్రువారు మన ఇప్పటి దేహపరిశ్రమయను దేవత ఆరాధనము నట్లు ఈసడింపవచ్చును. ఈ ఆరాధకులు తఱచుచుగా ‘జంతువులను చూడుడు, అవి ఎట్లు విశేషమైన దేహపరిశ్రమను గొనుచున్నారో గమనింపుడు’ అనుచుండురు. ఈ వాక్యమునందలి నిజానిజములు తెలిసికొనుటకై బార్టిజీన్ నాథన్ అను నతడు జంతువుల దేహపరిశ్రమ విషయమున పరిశోధనలు గావించి ఇట్లు ప్రకటించుచున్నాడు. ‘జంతువులలో విశేషభాగము ఎట్టి దేహపరిశ్రమను గొనవు. హానిలో దేహపరిశ్రమ విశేషించి గొనువాని జీవితకాలపరిమితి మిక్కిలి తక్కువగా ఉండును. జీవులలో తాజేలునుమించిన సోమరులు లేరు. అట్టి తాజేలు సాధారణముగ 200 మొదలు 300 ఏండ్లవఱకు జీవించుచున్నది. ఏనుగు మఱియొక సోమరిజంతువు. దాని జీవితకాలపరిమితి 150 మొదలు 200 ఏండ్లవఱకు. పక్షులలో హంస సోమరియగుట ప్రసిద్ధి. జంతు ప్రదర్శనశాలలయందు ఉంచబడినవే హంసలు 102 వత్సరములదాక జీవించుచున్నవి. విశేషదేహపరిశ్రమగొనుచుండుజంతువులగు కుక్కలు పదిపదిహేను ఏండ్లకంటెను, ఉడుతలు పది పండ్రెండు సంవత్సరములకంటెను, కందేళ్ళు ఏడెనిమిది వత్సరములకంటెను, ఎలుకలు మాడునాలుగు వత్సరములకంటెను హెచ్చుకాలము జీవింపవు.”

— హెరాల్డు ట్రీబ్యూన్ మేగజైన్.

ఒక న్యూయార్కు పత్రిక చేసిన తమాషారాల్ఫు డి. బ్లూమెన్ ఫీల్డు అనునత డిట్లు లిఖించు

చున్నాడు : “న్యూయార్కు హెరాల్డు పత్రికాధ్యక్షు రణకర్తయగు జేమ్సు గార్డన్ బెస్సెట్టు తాను అభిలషించిన దానిని ప్రజలచే చేయింపగలనని నమ్మియుండెను. అరువదిఏండ్లకు పూర్వము ఒకనాటిరాత్రి తన స్నేహితులతో నాతడు తన ఈసమిక్త నిజమైనదని రుజువుచేయుటకుగాను మఱునాడు న్యూయార్కు పట్టణమునందలి ఒక్క వ్యక్తికూడ తన గడపదాటి రాసిండ్ల చేయుదునని చెప్పెను. మఱునాటి ఉదయము హెరాల్డు పత్రికలో స్థానిక జంతు ప్రదర్శనశాలలోని క్రూరపుగములన్నియు తప్పించుకొనివచ్చి ఊరిమీద పడినవను ఘోరవార్త ప్రచురింపబడెను. పెద్ద పెద్ద పత్రికలలో ‘ఎచ్చటూచిన వికలాంగులు’ ‘మాంసభక్షక జంతువుల రూపమున మృత్యుదేవత వీరవిహారము’ ఇత్యాది అర్థమును నూచించు తలపేరులతో ఆ పత్రిక పిక్కటిల్లియుండెను. పత్రికతోబాటు ఈవార్త జలశ్రేణిబిందువై క్షణములో ఇంటింట వ్యాపించెను. వీధులలో ఒక్కపెట్టుకూడ కానరాలేదు. గడపదాటి కాలు బయటపెట్టుటకు ప్రతివారును భయపడిరి. పట్టణమునందలి ప్రతియింటి వీధితలుపు మూయబడెను. పాశశాలలన్నియు మూసివేయునట్లు ఆర్డరువులైనను, కొన్ని గంటలవఱకు న్యూయార్కున ప్రాణులు లేనట్లే యుండెను. బయటకుపోక తప్పనిసరియైనవారు తమ ప్రాణములవై ఆశవదలుకొనియే బయట కాలుపెట్టిరి, కుక్కయఱపు సింహగర్జనయయ్యెను. దొంగతనముగా దాగి గోడమీదనుండి జాజిపోవు పిల్లి మానవరక్తమున గ్రోలనుంకించుచున్న చిలుతవులియయ్యెను. హెరాల్డు అధిపతి బెస్సెట్టు న్యూయార్కునంతటిని భయసముద్రమున ముంచి తేలించెను. కాని కొలదిగంటలలో నిజము వెల్లడియయ్యెను ; పట్టణ ప్రజలు చలివిడిచిరి ; అంతయు తిరిగి యధాస్థితి నొందెను.”

— నామ్ మేగజైన్.

జాతిసమితి ; దాని కార్యనిధానము

“ప్రస్తుతము జాతిసమితిలో 54 ప్రభుత్వములు సభ్యత్వము వహించియున్నవి. అనగా ప్రపంచమున నాలుగింట మూడుభాగములు జాతిసమితికి అనుబంధ మైయున్నవన్నమాట. బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యాంతర్యాగము లగు విరియ్ ప్రీస్టేటు, ఇండియా మొదలగునవి ప్రత్యేక సభ్యత్వార్హతను, ఓటింగు హక్కును గలిగియున్నవి. జాతిసమితి ఎజంబ్లీ ప్రతిసంవత్సరమును సెప్టెంబరు 10-వ తేదీని జనీవాలో కూడును. సభ్యత్వము వహించిన ప్రతిదేశము ముగ్గురు ప్రతినిధులను పంపవచ్చును. దేశము ఒకటింటికి ఒక ఓటు. కార్యనిర్వాహకవర్గము ఏడాదికి మూడుసార్లు సమావేశమగును. గ్రేటు బ్రిటను, ఫ్రాంసు, ఇటలీమాత్రమే ఇప్పుడు శాశ్వత సభ్యత్వముగలవి. జపాను, జర్మనీలు విరమించుకొన్నవి. ఏటేట మఱి తొమ్మిదిదేశములు తత్కాలిక సభ్యత్వమునకు ఎన్నుకొనబడుచుండును. ఈ తొమ్మిది ఏవిఅనగా : పోలెండు, యుగోస్లావియా, పెరూ, వెన్యూయిస్, వెనెజులా, పెర్షియా, గాటిమేలా, నార్వే, విరియ్ ప్రీస్టేటు. జాతిసమితి చేయవలసినపని పలుతెలిగులది. అది దినదినము పెరుగుచున్నది. సమరనిరోధము; యుద్ధములులేకుండ తగాదాలు పరిష్కరించుకొనుటకు షేగ్ నం దొక శాశ్వత న్యామస్థాననిర్మాణము; వివిధ జాతీయపునర్నిర్మాణము; ప్రపంచాలోగ్యపరిరక్షణము, అభివృద్ధి; వ్యభిచారనిర్మూలనము; శిశుసంరక్షణవిధానము—ఇత్యాదులు జాతిసమితి చేకొనిన బహుకార్యములలో కొన్ని.”

—సంక్షేపకానికలు.

* * *

బడి తోటలు

“జనవరిమాసపు సంచికలోని మణిమాలయనే శీర్షిక క్రింద ప్రచురితమైన ‘బడితోటలు’ అను వ్యాసభాగమును చూచాను. ఆంధ్రులు బడితోటలు, గృహారాములు, చెట్టుకూరపాదులు మొదలగువాని విషయమున

చూపే ఆశ్రద్ధ మిక్కిలి శోచనీయమైవుంది. ఆంధ్రావని సుజలపూరితమనీ, సుఫలభరితమనీ, సుస్వశ్యామల అనీ భావపుత్రులు కీర్తిస్తూంటే ఏవూళ్ళోనూ ఎన్ని వాడల తిరిగినా దేవపూజనుకూడా గుప్పెడుపూలు సమ కూరడము కష్టంగావుంది. దొడ్లోవున్న పాదని పట్టుమని పదికాయలు కోనుకుని కూరవండుమని ఘజించే సంసారులుకూడా లెక్కకు మిక్కిలి అల్పం. రాజమండ్రి కళాశాలకు అధ్యాపకుడై కళోపాసకుడై కవితాకుమారుడై ఆంధ్రావనియెడల అమితానుంగం చూపి ‘ఘేముని—గాతమి’ అను ఖండకావ్యగంపుటమును ఆంగ్లములో ప్రచురించిన కూల్చేవార ఒక సంధర్భములో అన్నమాట లివి : “మీదేశం ఫలపుష్పశోభితమని మాదేశస్థులు చెప్పుకుంటారు. ఇప్పుడు రెండూకూడా ఊడించినపున్నాయి. కారణమేమి?” మననేల ఫలవంతమైనదే, మననూర్యభగవానుడు వనస్పతులను ఏకైక కాలము పోషింపవలవాడే. అయితేయేమి? దానికి కావలసిన పురుష కారములేదు. తీరికసమయాల్లో పురుషులు విలాసలాలనులై యేచీట్లపేకలో ఆడతారు; స్త్రీలు యేగచ్చకాయలో ఆడుకుంటారు; పెద్దలను అనుకరిస్తారు చిన్నలు. కనుక మనతెనుగుసీమలో గృహారామములు వెలయడంలేదు. పచ్చతోరణము నిత్య కల్యాణంగా ప్రతి ఆంధ్రునియిల్లా వుండే మంచినీటి జులు యెప్పుడు వస్తాయోగదా ! బడితోటలవిషయం యింతకన్నా అన్యాయం. నూటికి 90 నూకొళ్ళకు ఆవరణవుండదు. వున్నా తోటవేరుడానికి వలసిన సౌకర్యాలువుండవు. మాస్తర్లు నిస్సహాయులు; ప్రెసిడెంట్లు నిష్కాములు; ఇన్సెక్టర్లు నిర్లప్తులు. ఇంక తోటలేలా వెలుస్తాయి? కనుక ‘ఆంధ్రభూమి’లో ‘తోటపని’ అనే శీర్షిక క్రింద ప్రతిసేల ఒకపేజీ ప్రత్యేకించి యేదైనా వ్యాసం ప్రకటిస్తే బాగుంటుంది. భోజ్యములగు పొట్ల, కాకర, రామములగ, మట్టుబచ్చలి, తోటకూర, మెంతి కూర మొదలగు కాయగూరలనుగూర్చి ముందు వ్రాయించండి. ఇవి తెలియనివారుండరని అనుకోవద్దు వానిని శాస్త్రీయముగ పాతిపెట్టి వన్నెగలిగేతీరుగా పెంచి, కాయించుట ఆంధ్రరతును తెలియదు కనుక

అంధ్రభూమి ఈ ప్రయత్నం చేయగలదని తలంచుచున్నాను."

—నిడమర్తి సత్యనారాయణమూర్తి, బి. ఏ.

* * *

పాశ్చాత్యనవలాకారులు :

పుస్తకములు వ్రాసేతీరు.

“అంగ్లముఠాకవి జాన్సన్వలె మిద్దెమీదిగదిలో కూర్చుని ఆకుపచ్చని తేయాకు, నల్లటికాఫీ తాగుచు నిరంతరము పనిచేసే వారము దినములలో ‘రాసిలాస్’ వంటి ఒక పుస్తకమును వ్రాసి మఱియొక పుస్తకము వ్రాయుటకు పదిఏండ్లు కట్టవడు కవులు ఇప్పుడులేరు. నేటి గ్రంథకర్తలు ఇతరవృత్తులయందలివారు పనిచేయునట్లే నియమక్రమమున సమర్థతతో పనిచేయుచున్నారు. నవీనగ్రంథకర్తలలో కీర్తి శేషుడైన ఆర్నాల్డు బెన్సెట్టువలె—తమ మనస్సుల యంత్రమువలెనే నిరంతరము పనిచేయునని గర్వపడువారు నాయెఱుకలో కనీసము పండ్రెండుగురు కలరు. రాబోవు మాసములందలి తమ సారస్వతవ్యాసంగమును వారు ముందుగానే నిర్ణయించుకొని పెట్టుకుందురు. నవలారచనకు ఇంతకాలము, పుస్తకాలకు వ్యాసములు వ్రాయుటకు ఇంతకాలము, నాటకరచనకు ఇంతకాలము అని ఏర్పఱచుకొందురు. కలముకంటె తైపురైటరును ప్రేమింతురు. వీలుపడినపుడెల్ల సాధారణముగ తమ కార్యదర్శులకు తాముగించుదానిని ఉపన్యసింతురు. కొందఱు ఎట్టిచిత్తుకాపీయు లేకయే తైపురైటరు మెషిను దగ్గరకూర్చుండి తమరచనములను ఆలోచించుచు తైపుచేయుదురు. ఈపద్ధతివలన శక్తి, కాలము కూడివచ్చునని వారితలంపు. బహుశగ్రంథకర్త ఎడ్వారువేలస్ ఇదే పద్ధతి నవలించించి రోజు ఒక్కంటికి ఇరువదివేల పదముల చొప్పున రచింపగలిగెను. హెచ్. జి. వెల్పు కొంతసేపు పెనసలు, కొంతసేపు కలము ఉపయోగించును. సాధారణముగ ఆతడు దినమునకు అయిదు గంటలు పనిచేయుచుండును. కాని ఒక్కొక్క రచనమున పర్యాప్తమైయున్నప్పుడు ఒకేదముగ్గన ఎనిమిది తొమ్మిది గంటలు పనిచేయును. అర్ధరాత్రములందు

లేచి మంచుమంచి భావములను కాగితముముక్కులపై వ్రాసికొనుచుండును. గ్రాసీయందలి తనపల్లెటిగృహమున ఆతడు ఆపూడవప్పుడు ఒక్కటాకీని పదునెనిమిది గంటలు పనిచేయును. చిన్నచిన్న కాగితముముక్కులపై తనరచనములను తైపుచేసి ఉంచుకొని పూర్తియైన తరువాత ఆతడు వానినన్నిటిని గుడిగుచ్చును. ఓపెన్ హీమ్ అను గ్రంథకర్త దినమునకు మూడువేలు మొదలు నాలుగువేల మాటలవఱకు రచించుచును. ఇందు చాలభాగము ప్రొద్దుటిపూటయందే రచింపబడును. తాను రచింపవలసినదానిని ఈత డెప్పుడును నిర్ణయించుకొనడు. ప్రథమప్రకరణమును ప్రారంభించును. తన కల్పనాశక్తి ఎల్లు గొనిపోయిన అట్లు పోవును. ఉద్రేకము కలిగినపుడుమాత్రమే పలుపుటలను వ్రాయుగలవారు ఇప్పుడునుగలరు. అట్టివారిని తైపురైటరుతో తమరచనమును సాగింపమనిన వారికి సాధ్యము కాదు. ప్రఖ్యాతిగల నేటి అమెరికను రచయితలలో పలువురు కలముపట్టుటకు కక్కసించెదరు. ఎక్కడికిపోయినను ఒక పోర్టుబుల్ తైపురైటరును గొనిపోవుదురు. వన సీమలయందును, నదీతీరములందును కూర్చుండి వారు తమభావములను ఆతైపుమెషినుసాయమున లిఖితమొనర్తురు. సింగ్లరులూయి అను అమెరికను గ్రంథకర్త చిత్తువ్రాసికొని పిమ్మట సాఫువ్రాసికొనును. ఒకనవల రచించుట పూర్తియైనతరువాత మఱియొక నవల రచించుటకు పూనుకొను మధ్యకాలమున స్టీఫెన్ మెక్నాన్నా అను గ్రంథకర్త తన మనస్సు శాంతిపడుటకై పెక్కుదినములు శలవులు గొనును. మఱియొక గ్రంథమునకై తానువ్రాసిన కథయొక్క అస్థిపంజరము పూర్తియైనతోడనే తలుపువ్రెమకొని తనగదిలో కూర్చుండును, ఎవరికిని దర్శనమియ్యడు, నిరంతరము పనిచేయును, దినమునకు ఒకగంటమాత్రము పికారుపోవును. గిల్బర్టుఫ్రాంకా అత్యోత్సర్గకరమైన త్వరరచయిత. అలసటవచ్చునఱకు నాతడు ఉపన్యసించును, ఆ ఉపన్యాసము తైపుచేయబడి పిమ్మట ఆతని కంఠీయబడును. దాని నాతడు చదివి రివైజుచేయును. కొన్ని కొన్ని భాగములను తిరిగి వ్రాయును, అక్కడక్కడ మెఱుగులు

దిద్దను; పిమ్మట దానిని ఒకచోట పడవైచి యుంచును తనకు తృప్తికలుగువఱకు మెఱుగులు దిద్దుచుండును. స్థాబద్ధుల నెమ్మదిగాను, విశేషపరిశ్రమతోడను వ్రాయువాడు. వేయిమాటలు వ్రాయగ లగినచో ఒక దినముకు బాగుగా పనిచేసినట్లు ఆత డెంచువాడు. కిష్టింగును విడిచినచో నేటిగ్రంథకర్తలలో నెవడును ఇంతటి కొద్దిపాటి రచనమును చేసినవాడు మఱియొకడు లేడు. ఇంతమాత్రముచే పూర్వగ్రంథకారులందఱును తక్కువ పుటల రచనమును చేసినవారని అనుకొనుటకు వీలులేదు. ఆధునికులగు వేలెస్, ఓపెన్ హీమ్లకంటె ప్రాచీనులగు డిక్సెన్సు, ద్యూమాస్, డీఫో మొదలగువారు త్వర రచయితలై యుండిరి. నవ్యపుట్టించు నవలలు రచించుటలో ప్రఖ్యాతినార్జించిన ఐరిష్ గ్రంథకర్త లీవర్ డుడయము ఐదింటికిలేది ఏడుగంటలవఱకు గ్రంథరచనము సాగించువాడు. ఈ రెండుగంటలకాలమును ఆతడు ఒక్కొక్క పావుగంటకు 250 మాటల చొప్పున రచించువాడు.”

—రాలుడు డాక్.

* * *

పంజాబులో ఉర్దూ పత్రికలు

ఢిల్లీయందలి హిందుకాలేజీలో అధ్యాపకులగు శ్రీ బూల్ చందు అనువారు పంజాబు యూనివర్సిటీ యొక్క హిస్టారికల్ సొసైటీవారి జర్నలులో ఇట్లు వ్రాయుచున్నారు : ‘ఢిల్లీయందు 1887 లో స్థాపింపబడిన ‘సయ్యద్ ఉల్ అక్బర్’ అనునది మొదటి ఉర్దూపత్రిక. 1888 లో ఢిల్లీనుండి వెలువడనారంభించిన ‘ఢిల్లీఅక్బర్’ అను పత్రిక విశేషజనామోదము నంచెను. ఈ పత్రికలోని సంపాదకీయములందలి వాక్యములు కొన్ని నేటికిని సామెతలుగా నిలిచియున్నవి. సిఫాయాల తిరుగుబాటుకాలమున ఇది అగిపోయెను. పంజాబు ఉర్దూ వార్తాపత్రికల చరిత్రలలో 1850 జనవరి 14-వ తేది అతిముఖ్యమైనది.అప్పుడు లాహోరులో ‘కోహినురు’ అను వారపత్రిక ప్రారంభింపబడెను. అది 1888 లో దినపత్రికయయ్యెను. 1890లో దాని సంపాదకుడు చని

పోయెను. అప్పటినుండి 1904వఱకు వారపత్రికగా నడచి అగిపోయెను. ‘కోహినురు’ సమకాలికపత్రికలలో ‘అక్బరు-వి-ఖామ్-వా-వి షెయిద్’ ఒకటి.ఇది 1858లో లాహోరులో ప్రారంభింపబడెను. 1857 లో దీని ప్రచురణ నిరోధింపబడెను. సిఫాయిల తిరుగుబాటుననుపిమ్మట ఇది సియాల్ కట్టులో ‘ఎక్స్ ప్రియో’ అను నామముతో తిరిగి ప్రారంభింపబడి నేటికిని సాగుచున్నది. 1870లో ‘అక్బరిఆమ్’ వెలువడెను. నాలు చందా రూ 2-8-0 మాత్రమే. పోస్టల్ కస్టెషన్ లేని ఆదినములలో ఇంతచవు కగ పత్రికనిచ్చుట విశేషమైనది. 1878 లో ‘వైసా అక్బర్’ ప్రారంభింపబడెను. కాపీఒక్కంటికి వైసా. అగుటనే దాని కాపీరు. సంపాదకునకు మంచి ఆదాయమువచ్చెను. వ్యాపారద్వైష్టిలో జయమునందిన ప్రథమ ఉర్దూపత్రిక ఇదియే. చాలప్రకటనలు వచ్చెను. దేశభాషాపత్రికలలో విశేష గౌరవమునందెను. 1900లో ఈపత్రికాసంపాదకుడు పాశ్చాత్యవార్తాపత్రికల నిర్వహణపద్ధతినీగూర్చి తెలిసికొనుటకు యూరపువెడలెను. 1882 లో వర్నాకున్యల్ ప్రెస్సుఆర్టు రద్దుఅయ్యెను, దేశభాషాపత్రికలకు కూడ పోస్టల్ కస్టెషన్ ఇచ్చిరి. యుద్ధమునకు పూర్వము ఉర్దూపత్రికలలో పేరు మోసిన- వాతన్, హిందూస్థాన్, జమీందార్ - అను మూడును ముఖ్యమైనవి. 1908 లో వార్తాపత్రికల శాసనమును, 1910 లో ముద్రణాశాసనమును గావింపబడినను యుద్ధకాలమున వార్తాపత్రికల ప్రచారము మోచెను. పంజాబుప్రభుత్వము వారు యుద్ధవార్తలు తెలుపుటకు ‘హాక్’ అను పేరుతో నొక దినపత్రికను ప్రారంభించిరి. దినమునకు డెబ్బదివేల కాపీలు సెలవగునవి. ప్రత్యేకసంచికలు అంతకంటె మోపు సంఖ్య ఖర్చుఅగునవి. యుద్ధానంతరము ఉర్దూవార్తాపత్రికల అన్నిటి ప్రచారము ఆతిశయించెను. పంజాబునందలి అన్ని ఉర్దూవార్తాపత్రికల మొత్తపు గ్రాహకుల సంఖ్య 1917 లో 246,000 మంది; 1918 లో 320,000 మంది, 1919 లో 342,000 మంది; 1920 లో 358,000 మంది; నేడు దానికి దాదాపురట్టింపు— 594,000 మంది.”

జీవితభీమానుగూర్చి మనము మాటలాడునపుడు భావికాలమున నిర్మింపబడగల నొక సంస్థను ప్రస్తావించుటలేదు; రెండవదల సంవత్సరములనుండి పరంపరాగతమైయున్న సంప్రదాయము, అనుభవము, నిపుణుల కార్యదక్షత వీనిచే పరిపుష్టి నొందియున్న ఒక గొప్పసంస్థను ప్రస్తావించుచున్నాము

జీవితభీమా : ప్రజాసేవ

జీవితభీమానుగూర్చి మనము మాటలాడునపుడు భావికాలమున నిర్మింపబడగల నొక సంస్థను ప్రస్తావించుటలేదు; రెండవదల సంవత్సరములనుండి పరంపరాగతమైయున్న సంప్రదాయము, అనుభవము, నిపుణుల కార్యదక్షత వీనిచే పరిపుష్టి నొందియున్న ఒక గొప్పసంస్థను ప్రస్తావించుచున్నాము

భీమాకాస్తుపాఠశాలకు శ్రీ సి. రేడియో ఉపన్యాసమున కిది తెనుగు సేత.

ముపై మోపి దానిని క్రుంగడి యుచు ఇప్పుడుకూడ లోకమున మూగియున్న ఆర్థికమాంద్యము ప్రపంచచరిత్రలో అత్రుతపూర్వమని పలువురు చెప్పుచున్నారు. అట్టి బృహత్పరిమాణమందిన ఆర్థికమాంద్యమునకు కూడ ఎదుర్కొన్నది నిలిచి దానిని గెలిచిన గొప్ప సత్వము జీవితభీమా.

ఈ రెండువందల సంవత్సరములలో ప్రపంచమున అనేకవిపత్తులు సంభవించినవి. యుద్ధములు, ఆధివ్యాధులు లోకులను వీడించుచు వచ్చినవి. ఆర్థికమాంద్యములు, ఆర్థికవిపత్తులు అపుడుపుడు కలుగుచువచ్చినవి. కాని జీవితభీమా ఉద్యమముమాత్రము వీనిఅన్నిటి దాడిని నెట్టుకొని ప్రళంసాపాత్రముగ బయటపడుచువచ్చుచున్నది ఒక్కొక్కదాడిని తట్టుకొని బయటపడిన ప్రతిపర్యాయమును జీవితభీమా నూత్నశక్తిని, వ్యగ్రోత్సాహమును పొంది ప్రజాబాహుళ్యమున తనస్థిరత్వమును గూర్చిన విశ్వాసమును పెంపొందించుచు క్రమముగా అధికవ్యాపారానుభవమును, స్వానుభవముతో గూడిన అధికవిజ్ఞానమును సంపాదించుచున్నది. ఈ విజ్ఞానానుభవసంపాదనచే జీవితభీమా భావికాలమున ఎట్టి గొప్పవిపత్తులు వచ్చినను తట్టుకొనగలుగు శక్తిని, రెండువందల వత్సరములుగ తాను కాపాడుచున్న విశేష సంఖ్య మానవుల అక్కణలను ప్రయోజనములను ఇకముందు కూడ నిరభ్యంతరముగ కాపాడగలనను భీమాను పొందుచున్నది.

ముపై మోపి దానిని క్రుంగడి యుచు ఇప్పుడుకూడ లోకమున మూగియున్న ఆర్థికమాంద్యము ప్రపంచచరిత్రలో అత్రుతపూర్వమని పలువురు చెప్పుచున్నారు. అట్టి బృహత్పరిమాణమందిన ఆర్థికమాంద్యమునకు కూడ ఎదుర్కొన్నది నిలిచి దానిని గెలిచిన గొప్ప సత్వము జీవితభీమా.

జీవితభీమా—దాని నామము నూచించునట్లు—

జీవుల క్షేమలాభములకొరకు. ఒకానొకడు చనిపోవునను భావముతో జీవితభీమా కొనబడుటలేదు. భీమా దారునివై ఆధారపడియుండు కొందఱు వ్యక్తులు ఆతని మరణానంతరముకూడ జీవించి ఆర్థికరక్షణావశ్యకతను కలిగియుండనగుటచేతనే జీవితభీమాచేకొనబడుచున్నది. పోషణకు, అభివృద్ధికి మనపై ఆధారపడియుండువారి జీవితాధారములను జీవితభీమా సంకయస్థితినుండి తప్పించి నిశ్చితస్థితిలో నిలుపుచున్నది. అంతియగాక జీవితభీమా ప్రాణుల భద్రతకై ఉద్దేశింపబడినదిగావున భీమాదారుని స్వప్రయోజనమును గూడ రక్షించుట కది పూటకావై యున్నది. అది తృప్తిపఱుపగల మానవుని అక్కణ లెల్లు వివిధములై యున్నవో దాని ఉద్దేశములును అల్లు వివిధములై యున్నవి. జీవితభీమా సంచితధననిధి; పటిమ గోలుపోవని రక్షణ; ఒడుదొడుకులు లేని పెట్టుబడి; ఉన్నతమైన అంతస్థుకు చెందిన వ్యాపారపుటాస్తి. జీవితభీమా విధులను గౌరవముతో నిర్వహింపసానుపడును, బాధ్యతలను తృప్తికరముగ నెఱవేర్చుతోడుపడును. రాగల దుస్సంఘటనములనుండి జాగ్రత్త

1929-వ సంవత్సరమునుండియు తనభారమును లోక

పెట్టి జీవితమునందలి ఆర్థికసంబంధమైన విఘ్నాలను ఎడలించి జీవితభీమా భీమాదారుని సేవించుచున్నది. అది అత్యనవరమును గూర్చి జాగ్రతగొనును; గడించిన ధనమును కూడబెట్టచేయును; నిరుద్యోగముచేత గాని, వృద్ధాప్యముచేత గాని, అంగవైకల్యము మొదలగు ప్రతిబంధములచేత గాని జీవితసౌకర్యము తగ్గినప్పుడు జీవితభీమా సహజమైన రాబడియొక్క స్థానమును ఆక్రమింపగలుగుచున్నది. పేదవారును, ధనవంతులును సమముగా గుటికాగల ఆర్థికసంబంధమైన విపత్తులను జీవితభీమా తప్పించుచున్నది. అది పోడిమిఅను గుణమును అలవలించుచున్నది. గృహములను కాపాడుచున్నది, కుటుంబములను రక్షించుచున్నది, విద్యాసమూర్ణమునకు అవకాశమిచ్చుచున్నది, చౌర్యమును కలిగించుచున్నది, ఏదైన నొక కార్యమును ప్రారంభించు ఉత్సాహమును పుట్టించుచున్నది, పాటుపడుటయందు అభిముఖులను చేయుచున్నది, వ్యాపారమున తగిన కాలమున అర్హులగు డబ్బును సమపాయము లేకపోవుటచే జాతివిధునబడు సదవకాశముల లాభమును పొందగలుగు

సు భా మి త ము

౧౮

“వ్యక్తుల ఆర్థికసౌఖ్యమును గూర్చి విశేషముగా శ్రద్ధగొనుటకై మానవునిచే నిర్మింపబడిన ఏకైకసంస్థ జీవితభీమా. మా నవుని వృద్ధాప్యమును శాంతమయముగాను, సుఖమయముగాను చేయుటకై అది కల్పింపబడినది. దానిరక్షణము కోరువారి అందఱకును అది సుభాగ్యోదముల నొసంగి ఐరలాభములను కలిగించును. వ్యక్తులను కాపాడి వారిని సవ్యమార్గముల నడపించుటకు ఉద్దేశింపబడినదగుట అది దూరపుటాలోచనను కలిగించి అనుకొననిసంభవములను తగ్గించుచున్నది. ప్రజాసేవ గా వించుట వుద్దిష్టమైనదగుట అది నాగరికతాభివృద్ధికి గావించిన సాహాయ్యము అంకెలతోమాత్రమే కొలబెట్టరానిది. ప్రజాక్షేమము, మానవసౌఖ్యము హెచ్చుగ ఆధారపడియుండు చక్కని ఉపదేశము, ఆన్వీననసహకారము, క్రమమైన ఏర్పాటు వీనిసాముదాయకసంపత్తితో జీవితభీమా నాగరికతాభివృద్ధికి గావించిన సాయమును కొంతవఱకు కొలబెట్టవచ్చును.”

— వీ న్ గార్ డ్ య్ న్.

గాని అగుటకును అంగీకరింపదు. ప్రతి సాధారణవ్యక్తి వృద్ధయమునందును తన జీవితపథమును తానే నిర్ణయించుకొని తనబ్రతుకు తెలుపుతానే కల్పించుకొనవలెనను వాంఛ దృఢముగా పాతుకొనియుండును. ఈవాంఛ మెచ్చదగినది, పెంచదగినది, ప్రోత్సహించదగినది ఇట్టి వాంఛగలవారిలో ఉత్తమజాతివారు ఇతరుల అనుగ్రహమును ఆశించరు, తమకుగల పలుకుబడిని గాని ఉద్యోగమును గాని దుర్వినియోగ మొనర్చి స్వప్రయోజనమునకై ఉపయోగింపనిరాకరింతురు, తమ బుద్ధిబలముచే తమ శక్తి సంపదచేతను జీవించ ఆశించురు. తాను జయశీలి అగుటకే ఆతడు గాఢముగ కోరును. శిఖరములను ఆతడు అందుకొనలేక పోవచ్చును. అయితే అంతమాత్రమున అట్లయడుగపడియుండు నక్కలలేదు. ప్రయోజకుడు, మర్యాదస్తుడునగు పౌరుడై; భగవంతునకు భయపడుచు; రాజును గౌరవించుచు; జీవితసారస్యమును గ్రహించి ఆనందింపగల సమర్థుడగుచు, గృహమునుపొంది దానివలన రాగల ఆనందములను అనుభవించి బౌద్ధ్యతలను నిర్వహింపగలవాడై యున్న

చాలను. సమమైన ఆలోచనగల ఏమానవుడును తాను బీద

ఈ వాంఛలను ఈ శీర్ష్యకొనుటకును, ఈ స్వప్నములను నిజము లొనర్చుకొనుటకును ఆతడు తనకు పాటుపడవలసియున్నది. ఆ పాటుపడుట ఉద్దేశపూర్వకమైయుండవలయును. ఇక ఆ ఉద్దేశము ఎట్టిదై యుండవలయును? తాను ఏర్పఱచుకొనిన పద్ధతులను నిర్వహించు తనకు శక్తినిచ్చుటకై తన ఆదాయమునుండి కొంత మిగుల్చుకొను మనోనిశ్చయమైయుండవలయును. ఈ మనోనిశ్చయము ఫలాదయాంత మగుటకు సహకారియైనవానిలో జీవితభీమా ఆదర్శపాఠ్యమైనది, నిరుపమానమైనది అగుచున్నది. యావన కాలముననే—అనగా తనజీవితమును భీమాచేయగల తరుణము దాటిపోకుండగ నే—భీమాను కొని దానివలన పొందుగల పూర్తి లాభములను పొందుట ఈ వాంఛాపరిపూర్తికి నవ్యసయిన మార్గము.

జీవితభీమా ఆర్థికరక్షణకు రావబాటు. అది ఒక జాతివారి పత్యేకహక్కు కాదు. అది అందఱికిని స్వాగతము చేయును. పేదవారు, ధనికులు దాని ఆహ్వానము నందుదురు.

రాబడి తక్కువగా నున్నవానికి జీవితభీమా అత్యవసరమగుచున్నది. భౌవికాలమున రక్షణపొందుటకును, తనపై ఆధారపడియున్న వారిని పరిరక్షించుటకును అది ఆతనికి కావలసియున్నది. కొద్దియో గొప్పయో ఆర్జించువారిలో తమ ఆర్జనలో కొద్ది మొత్తమునైన మిగిల్చి దానితో భీమాను కొనజాలనివారు చాలతక్కువగా

సు భా షి త ము

౧౯

అనిశ్చయములను నిశ్చయములుగాను, అసమములను సమములుగాను చేయుటకు నేడు మానవుడవలసించు క్రొత్తనద్ధతికే భీమా అని పేరు. ప్రతిభీమాపట్టాయు నొక స్వాతంత్ర్యప్రకటనము; ఆర్థిక స్వేచ్ఛాపత్రము. భీమాపట్టాకలవాడు దారిద్ర్యమును జయించినవాడు. పోడిమి అను పునాదియే భీమాయొక్క ఆశయమునకు జనిస్థానము. సంయమమువై కూడబెట్టు శక్తి ప్రధానముగా ఆధారపడియుండును. కూడబెట్టుశక్తి మానవుని సుఖములలో అతిముఖ్యమైనది. ప్రతి పౌరుడును తాను ఆదర్శకుడు అగుటకు అభిలషించుచో ఈ శక్తిని బాగుగా కలిగియుండవలయును. జీవితభీమాపట్టాను అమ్ము ప్రతివాడును మానవస్వభావవిషయకమగు నొక యోగ్యతాపత్రమును ఆమ్ముచున్నాడన్నమాట. భీమాపట్టాకలిగియుండుట మంచిపాఠుడనుటకు గుఱుతు, స్వపరిపాలనస్వత్వము నందుటకు నిరాశేషణీయమైన హక్కుగలదనుటకు చిహ్నము —

— కా ల్వి న్ కూ లి ఙ్గి.

ఆర్థికక్షేత్రములకు దూరముచేసి ధనవిషయమున మానవునకు స్వాతంత్ర్యమును ప్రసాదించుచున్నదనియు మనము తెలిసికొనవలసియున్నది. తెలిసికొని దాని లాభమును పొందుటకు ప్రజలు విశేషముగా ప్రయత్నించు క్షేత్రము త్వరలో ముందుకు రాగలదు.

నందురు. ఇక తనఆక్రమకుమీరిన రాబడిగల వ్యక్తికి జీవితభీమా ఒక గొప్ప స్నేహితుడే. కొంత మూలధనమును కూర్చుటకును, దానిని ఉపయోగించుకొనుటలో ఆర్జనస్వాతంత్ర్యమును పొందుటకును ఆతని ఆర్థికస్థితిని సునిశ్చయమొనర్చుటకును ఆతనికి జీవితభీమా ఎంతయో అక్కఱకు వచ్చును.

ఆర్థికముగ ఎట్టి చిక్కులును పడకుండగ నే ఇప్పటికంటె ఇంకను మోచుచుండి భీమాలను కొనుటకును, ఇది వఱకే భీమాచేయియున్నవారు ఇంకను పెద్ద మొత్తములకు భీమాచేయుటకును అవకాశముగలదని నిరభ్యంతరముగ చెప్పవచ్చును. ఇట్లు భీమాచేయించుట ఆచరణ సాధ్యమైనదే. భీమాయొక్క నిలువను మనము పూర్తిగ గ్రహించినపు డిది సులభముగ నెఱవేరును. బారీచేయబడిన ప్రతిపట్టాయు, చెల్లింపబడిన ప్రతి క్లెయిమును ఒక్క వ్యక్తిని మాత్రమే కాపాడి ఆతనికిమాత్రమే లాభము కలిగింపదనియు అది దేశమున కంతటికిని లాభకరమైనదనియు, వ్యక్తి సంపదను పెంపొందించుట తోబాటు దేశ సంపదను కూడ పెంపొందించుననియు,

“ఆంధ్రభూమి” పుస్తకపేర్లము

౫౨. తురుష్కప్రజాస్వామికము

నైంది స్వాతంత్ర్యవిజయమును, అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్ర స్వాతంత్ర్య విజయమును రచించి ప్రచురించి ఆంధ్రనాజ్యయమును రాజకీయశాఖలో పరిపుష్టి నొందించుచున్న దేశసేవార్థపురులు శ్రీ అయ్య దేశవర కాశీశ్రీరరావుగారు రచించిన గ్రంథమీ తురుష్కప్రజాస్వామికము. ‘మనప్రక్కదేశముల వారు తమజాతీయసమస్యల నెట్లు పరిష్కరించుకొనుచున్నారో తెలిసికొనుట చాల లాభకారి. అట్టి యుద్దేశ్యముతో మనామ్మడిజాతులలో మిగుల ప్రఖ్యాతమగు తురక (తురుష్క) జాతిచరిత్ర వ్రాసినారు’ అని శ్రీరారావుగారు తొలిపలుకులో తెలుపుచున్నారు. సుప్రసిద్ధప్రతిభాశాలరగు శ్రీకట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారు ఈగ్రంథమున కొక చక్కనిపీఠికను వ్రాసినారు. ‘అత్యంతప్రతిభాశాలియగు ముస్లిమా కేహల్ పాపాయొక్క ఉత్తేజకనాయకత్వమున తురుష్కులెంత శౌర్యముతోను, ఎంత పట్టుదలతోను, తమజన్మభూమి స్వాతంత్ర్యమును సారతంత్ర్యదంష్ట్రులనుండి కాపాడుకొనినారో, తరువాతనాస్వాతంత్ర్యమును నిలువజెట్టుకొనుటకును-తమజాతిని రాష్ట్రమునకును ప్రపంచమునందు శాశ్వతగౌరవమును ప్రతిష్ఠించి దానిని నిలుపుకొనుటకును రాజకీయ సాంఘిక ఆర్థిక విషయములందు ప్రజాజీవనములో అన్ని విషయములందును, నవీనపద్ధతుల నెట్లుకలంబించినారో ఆచరిత్ర మిందుకలదు. పాశ్చాత్య సామ్రాజ్యతత్వమునకును, తురుష్కజాతీయోద్యమమునకును జరిగిన గొప్పపోరాట మిందు విఫలముగ వర్ణింపబడినది.’ అని వీరికాకారులు. పలుగ్రంథములు పరిశోధించి వ్రాసిన ఈ అమూల్యగ్రంథరత్నమును ఆంధ్రులెల్లరును శ్రద్ధతో జదివి తమ విజ్ఞానమును పెంపొందించుకొనగలరని నమ్ముచున్నాము. క్రొను నైజాన 880 పుటలుగల ఈ గ్రంథమూల్యము ఒక రూపాయి

మాత్రమే. ఈ ‘తురుష్కప్రజాస్వామికము’ విజ్ఞానచంద్రికాగ్రంథమాలలో 89-వ పుష్పముగ ప్రచురితమైనది. క్యా లి కో లైండు. ప్రతి చందాదారులకు రు 1-8-0; ఇతరులకు 1-12-0. ప్రతులు వలయువారు బెజవాడయందలి విజ్ఞానచంద్రికాగ్రంథమండలి కార్యస్థానమునకు వ్రాయునది.

౫౩. వ్యాసభాషాంతరీకరణచంద్రిక

ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయమునందును, మదరాసు విశ్వవిద్యాలయమునందును స్కూలులపైసలు పరీక్షకు చదువు ఆంధ్రవిద్యార్థుల ఉపయోగార్థము ఈ వ్యాసభాషాంతరీకరణచంద్రిక రచింపబడినది. మదరాసునందలి యల్ యమ్. బెన్ టిక్ వైస్కూలునందు సీనియరు తెలుగుపండితులు గానున్న విద్వాన్ యమ్. శ్రీపతి శాస్త్రిగారు దీనిరచయితలు. ఈగ్రంథమున రెండు ప్రకరణములు కలవు. ప్రథమప్రకరణమున భాషాంతరీకరణమును గావించునపుడు గమనింపవలసిన కొన్ని ముఖ్యాంశములు వివరింపబడి దృష్టాంతమునకై పదునైదు తర్జుమాలు ఈయబడినవి. ద్వితీయప్రకరణమున వ్యాసములు వ్రాయబడునపుడు గమనింపవలసిన ముఖ్య విషయములు వివరింపబడి దృష్టాంతముగా ఏనుగు, నేల బొగ్గు, కలరా, ఆకాశవిమానములు, వార్తాపత్రికలు మొదలగు పలువిషయములనుగూర్చి వ్యాసములు ప్రస్తరింపబడినవి. దీనిని చదువు స్కూలులపైసలు విద్యార్థులకు వ్యాసభాషాంతరీకరణ విషయమున జయము సులభము. క్రొనునైజాన 72 పుటలు. వెల రు. 0-5-0 అణాలు. దొరకువోటు : డి లిటిల్ ఫ్లవర్ కో, 817, లింగి శెట్టివీధి, జి. టి, మదరాసు.

౫౪. కరుణలేని కమతము

కార్మికసంఘ ప్రచురణము ౧. శ్రీ స్వామి తత్వై నంద ప్రణీతము. ప్రకాశకులు ధూళినాళ్ళ కోటయ్య

గారు, అంతవరము, తెనాలి తాలూకా. జానకయ్య, సుందరమర్రి, లక్ష్మి, కోటడు సాత్రలమూలమున 'కరుణలేనిక మతము'లో చూపబడిన నీతిసాతము ఎంతయు గ్రహింపదగినదైయున్నది. ఇట్టి యుత్తమగ్రంథమును ప్రచురించి దానిని పాఠకులకు ఉచితముగానిచ్చుచున్న ధూళి పాళ్ళ కోటయ్యగారి దేశసేవ యొంతయు కొనియాడదగియున్నది. ఆంధ్రుల ప్రేమచరణమును అర్పణప్రచారమునకు తెచ్చి శ్రీ కోటయ్యగారి కృషిని సఫలమొనర్చురుగాక యని కోరదము. క్రానుసైజున 16 పుటలు.

౫౫. భక్తరామోపాఖ్యానము

రచయిత బాలకవి పాన్నూరు బాపయ్యగారు. కోలాటకీర్తనలు. 'నంపనంపనుని నందితచరిత్రానందభరితులైన'వలెనను పల్లవి. ఇది బాలుర కుదివ్వుమైనదగుట గులభవై లిలో ఒప్పుచున్నది. ఈ బాలకవి భావికాలమున ఉత్కలప్రగ్రంథరచనముచే ఆంధ్రభాషాభివృద్ధిని భవ్యరీతిని సేవించుగాక యని కోరదము. చిన్నసైజు చక్కని అచ్చు. 16 పుటలు. వెల రు. 0—1—0.

౫౬. భక్తజీవనము

పరిక్షిద్విలాసము, భక్తవృద్ధయము అను ఉత్తమ గ్రంథములను తెనుగుతల్లి పాదపంకేరుహములను సమర్పించిన సారస్వతార్చకులు శ్రీయత పుతుంబాక శ్రీ కృష్ణయ్యగారిచే రచియింపబడిన ఈ గ్రంథము ఆమూలాగ్రముగ చదివి అమితానందము నందితిమి. వెంకటేశ్వరవచనములు, భవానీ శంకరవిన్నపములు మొదలగు వానిని రచియించిన కవులవలె 'భక్తజీవన' గ్రంథకారులకూడ భగవదానందములో తన్మయులై పరవశులగుచుండుటను ఈ గ్రంథమునందలి ప్రతీయక్షరమును ప్రస్ఫుటముచేయుచున్నది. భక్తుడగు ఈకవి ఈ గ్రంథమున భక్తిరసపిచ్చిలమగు ప్రాధగద్యకవితను జాలువార్చియున్నాడు. ప్రార్థనావసరమున నిత్యము పారాయణచేయదగి ఈ గ్రంథము క్రాలుచున్నది. నిదర్శనముగా ఒక ఘట్టమును ఎత్తిచూపుచున్నాము... "బంధవిరామా! పాదములబట్టి బహుభంగుల బ్రార్థించితిని. దీనుడనై మొక్కితిని; దీనజనబాంధవుడవని నమ్మితిని; పతితపావనుడవని పజ్జను. జేర్చుకొనుచుంటిని; అనాధ

నాధుడవని యాశ్రయించితిని; సకల సౌఖ్యదాయివని సాష్టాంగపడితిని; కరుణాస్వరూపుడవగు నీవు నావాడవని నమ్మితిని; నిన్ను బ్రార్థించుటకు నాహృదయము నుండి వెలువడగల భావముల నన్నియు నుపయోగించితిని; నాచేతనైన భాషనంతయు వినియోగపరచితివి. ఇంక నేనేయగలిగినదేమున్నది? కింకర్తవ్యతామూఢుడనై యూరసుండుచేగదా? అక్కటా! మొక్కిన నాడు లేనిమురిపెము, యాచించిననాడు లేనియాతురత, బ్రతిమాలిన నాడు లేనిపరమదయ, చాతాకుడనై చేతులు ముడిచికొని మూగవలె కూర్చుండిననాడు కలుగునా? యోమా యెట్లు జేసెదవో? నీ లీలలను నేనెట్లు గుర్తింపగలను? నమో నమశ్శ్రీమన్నారాయణా!" గ్రంథముద్రణముకూడ చాల ఆకర్షణీయముగ నున్నది. జేబునందిముడు చిన్నసైజు. దేశసరితెల్లకాగితములు. ఆంటికోటైపు. 74 పుటలు. వెల 0—5—0 అణాలు. పట్టిమర్చు: సేవాశ్రయము, పెదపాలెము. ప్రతి ఒక్కరి దగ్గరను ఉండదగిన భగవద్గీతవంటి ఉత్తమగ్రంథము.

౫౭. వయోజనవిద్య

పశ్చిమగోదావరిజిల్లా, కొవ్వూరునందలి వయోజన విజ్ఞాన గ్రంథమాలలో రెండవకుసుము. దేశసేవకులగు శనివారపు సుబ్బారావుగారిచే రచియింపబడినది. వయోజనవిద్యాప్రాధాన్యము గుర్తింపబడుచున్న ఈ దినములలో ఈ గ్రంథ మొంతయు వరణీయమైనది.

క్రొత్త పత్రికలు

౧౦. ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్ కళాశాల

తెనుగు సంఘపత్రిక

తెనుగు కైతకు కొత్త తెన్నులుమాపన తొలకరికవులలో నొకరగు శ్రీ పింగళి లక్ష్మీకాంతముగారు, ఎమ్.ఏ, ఈ పత్రిక సంపాదకులు. దసరా సంచికగలెలవడిన రెండవసంపుటపు ఈ తొలిసంచికలో శ్రీ దివాకర్ల వెంకటాచార్యగారి 'రసములెన్ని? శాంతమునకు స్థాయియేది?' అనునది పూజ్యస్థానమునందియున్నది. శాంతమునుగూర్చి వివిధరసవేత్తల నిర్ణయమును వివరించి పిమ్మట శ్రీ అవధానిగారు ఈ వ్యాసమున శాంతరస

మునకు తత్త్వజ్ఞానపర్యాయ మైనశమమే స్థాయిభావ పుగుట నిరూపించియున్నారు. ప్రతాపరుద్రీయము కాక ఆయాంధ్రసామ్రాజ్యచరిత్రను పరిశోధింపవలంబువారికి ఎట్లుపకరించునో శ్రీవడ్డాది శ్రీరామచంద్రమూర్తిగారు ప్రతాపరుద్రీయచారిత్రకప్రాధాన్యము' అను వ్యాసమున వివరించిరి. శ్రీ గొడవర్తి నూర్యనారాయణరావు గారి 'తెనుగు చాటుపులు' చదువరిగియున్నది. శ్రీ హటిబండ మాధవశర్మగారి 'ఎఱ్ఱఱు: సోముడు' అను నది చక్కని విమర్శకవ్యాసము. బెల్జియము దేశపు షేస్సనీయరు మేతరులింట్ నాటకములను గూర్చి 'శాస్త్రీ' అనువారు దిక్షాత్ముగ వ్రాసిరి. శ్రీచెళ్ళ పిళ్ళ వెంకటశాస్త్రీగారి వ్యక్తిపూర్తివిగూర్చి సంపాదకీయము. శ్రీ దేవరాజు వెంకటసత్యనారాయణమూర్తి గారి 'వివాదాంతనాటకములు' అను వ్యాసము పఠనార్హమైయున్నది. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయమువారిచే స్వయముగ నడుపబడుచున్న కళాశాలలో ఆంధ్రకావ్యము చెందిన ఆంధ్రయువకుల నవనవోన్మేషమును మేధావిధసారస్వతకాఖలలోనెట్లు పరుగులువాటుచున్నదో ఈ సంచిక నిదర్శనమిచ్చుచున్నది. సంవత్సరమునకు యాడు సందికలు. సాలు చందా ఒకరూపాయి. విడిపత్రిక 0—6—0.

౧౧. ప్రబుద్ధాంధ్ర

రాజమండ్రి కలాభివర్ధనీపరిషత్తుపక్షమున ప్రకటింపబడు మాసపత్రిక. రాయల్ నైజా. 40 పుటలు. సంవత్సరపుచందా రూపాయి. విడిసంచిక అణానర. సంపాదకులు శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రీగారు. రూపాయి ప్రకటన తెనుగున శ్రీ శాస్త్రీగారే ఆద్యబ్రహ్మలు. తరువాత అట్టి రూపాయిపత్రికలు తెనుగున పదింటికి పైగా వెల్లసినవి. రెండు మూడు నేడును జీవించియున్నవి. దాదాపు పదిసంవత్సరములకు పూర్వము ప్రబుద్ధాంధ్ర సంపాదకులఅనారోగ్యకారణమున నిలిచిపోయినది. నిలిచిపోవునరికి దాని చందాదారులసంఖ్య 2700. నేడు'విన్నోదినీ'ని తప్పించినచో అందఱు చందాదారులుగల మాసపత్రిక మఱియొకటిలేదు. అట్టి ప్రబుద్ధాంధ్రపునరుద్ధరింపబడి తెలుగువారి ఆకస్యభయ అన

దగిన రాజమహేంద్రవరపుక్షీర్ణిని విస్తరింపజేయునుండుట యెంతయు సంతోషింపదగినది. రచయిత, స్వాను దారుడు ఒక్కడే అయిన సంపాదకునకు నోచివుట్టిన తెనుగు మాసపత్రికలలో ప్రబుద్ధాంధ్రయొకటి. జనవరి మాసమున వెలువడిన ఐదవసంపుటపు తొలిసంచికలో 'జాగ్రత్తపడవలసిన ఘట్టాలు' అను సంపాదకులు వ్రాసిన సాంసారిక ధావ్యాసము గొప్పనీతిని బోధించుచున్నది ప్రఖ్యాతాంధ్రకథకులగు శ్రీ చింతాదీక్షితులుగారు వ్రాసిన 'ఈ మాటనిజం' చమత్కారముగ నున్నది. శ్రీకొడవటిగంటి కుటుంబరావు గారి 'సుస్వాగతం' అను కథావ్యాసమున ప్రతి అక్షరమును పాత్ర పోషణగుణంపన్నమై తెలుగువారి స్వతంత్రకథా వ్యాసములలో అత్యున్నతస్థాన మందజాలియున్నది. డాక్టర్ చిలుకూరి నారాయణరావుగారు, (ఎం.ఏ.) జయంతి రామయ్యపంతులుగారి ఉత్తరరామచరిత్రముపై విమర్శకవ్యాసమును; శ్రీ టేనుమళ్ళ కామేశ్వరరావు గారు, బి.ఏ., 1872 లో ప్రచురింపబడిన నరహరి గోపాలకృష్ణమసెట్టిగారి 'శ్రీరంగరాజుచరిత్ర' అను నవల 1878 లో ప్రచురింపబడిన వీరేశలింగముపంతులు గారి 'రాజశేఖరచరిత్ర' రచనను ఎంతవఱకు తోడుపడినదోచూపు పరిశోధకవ్యాసమును, శ్రీ మారేమండ రామారావుగారు (ఎం.ఏ.) 'ప్రాచీనకాలపు జనాభా లెఖలు' అను విజ్ఞానవ్యాసమును రచించి ఈ సంచిక విలువను పెంచియున్నారు.

౧౨ పశుసంరక్షణ

వైయమాసపత్రిక. సంవత్సరపుచందా ఒకరూపాయి. సంపాదకులు డాక్టర్ యేజెళ్ళ శ్రీరాములుచౌదరిగారు జనవరిమాసమున వెలువడిన రెండవసంపుటపు తొలి సంచికలో 'ఎటుంటి వృషభములు మంచివికావు', 'గోసంరక్షణోద్బోధము', 'పాలలోని వాసనలు', 'పశుపోషణ', 'కాలుగొట్టు', 'పశు వ్యాధి: గర్భవారము', 'భారతదేశము: పశుపులు', 'కాలుమాద' మొదలగు మంచి వ్యాసములుగలవు. రైతులకెంతయు నుపయోగకారిగనుండగల దీపత్రిక. చిరునామా : పశుసంరక్షణ, అంగలూరు, కృష్ణాజిల్లా.

సంపాదకీయ సమాలోచన

పులిగడ్డ ఆక్విడక్టు:—

గోదావరిపాయలలో రెండింటిపై ఆక్విడక్టులుకట్టబడి తూర్పుగోదావరిమండలమున మాగాణిభూముల విస్తీర్ణమును పెంచినవి. ఇప్పుడు కృష్ణానదిపాయలలో నొకదానిపై ఆక్విడక్టుకట్టుటకు కాంబెల్ దొరవారు శంకు స్థాపనగావించిరి. దివిచెంతగల పంపింగు విధానము దివియందలి పల్లపుసాగుకు సరిపోవు నీటిని సరఫరా చేయజాలకుండెను. నీటి సరఫరా తృప్తికరముగ చేయుటకు ఆక్విడక్టు నిర్మాణముతప్ప గత్యంతరము లేకపోయెను. బందరుకాలువనుండి ఒక బ్రాంచికాలువ ఈ ఆక్విడక్టుద్వారా కొనిపోపడి దివిసీమకు నూతనచైతన్యమును ప్రసాదించును. పంపింగు ప్రాజెక్టువలన ఈవఱకు నలుబదిరెండు వేల యకరములు మాగాణిసాగు అగుచున్నది. ఈ ఆక్విడక్టు నిర్మాణమువలన మాగాణిసాగు అగు ఈ విస్తీర్ణము రెండింతలు కాగలదు. క్రొత్తగా త్రవ్వించబడు కాలువ నలుబదిమైళ్ళ పొడవుండును. దీనినుండి పలు ముఖముల పంటకాలువలు సాగగలవు. పెద్ద కాలువగట్టుననే చక్కని కంకరరోడ్డు నిర్మింపబడును. వ్యాపారసౌకర్యము, క్రయాణ సౌలభ్యము కలిగించు రహదారిపడవల, మోటారుకారుల సౌభాగ్యము దివిసీమకు పట్టగలదు. జలసమృద్ధి, సస్యసమృద్ధి పెంపొందగా దివిసీమ కృష్ణామండలపుకోసనీమ కాగలదు. ధాన్యముధర మూడువంతులు పడిపోయియున్న ఈ దినములలో ఈ ఆయకట్టు పెరుగుదల అనుకున్నంత ఉత్సాహమును రైతుజనులలో కలిగింపకున్నను రాగలకాలము దీనిలాభమును ప్రజలకు చూపగలదు. ఆక్విడక్టుతో బాటు ఇచట కృష్ణపాయపై వంతెన నిర్మింపదలచిన కృష్ణాజిల్లా బోర్డువారి ప్రజాసేవాభిలాష ప్రస్తుతింపనగియున్నది. తెలుగువారి జీవనదులగు గోదావరి కృష్ణానదులపాయలపై ఇంతవఱకు ఒక్కదానిమీదకూడ వంతెనలు నిర్మింపబడలేదు. పులిగడ్డపాయమీది వంతెనయే అట్టి వంతెనలకు తొలుతటిదికాగలదు. ఈవంతెన నిర్మాణవిషయమున విశేషశ్రద్ధ చూపుచున్న కృష్ణాజిల్లాబోర్డు అధ్యక్షులు శ్రీ చల్లపల్లి రాజాగారు కృష్ణాజిల్లావాసుల కృతజ్ఞతకు విశేషముగ సాత్రులుకాదగియున్నారు.

మును రైతుజనులలో కలిగింపకున్నను రాగలకాలము దీనిలాభమును ప్రజలకు చూపగలదు. ఆక్విడక్టుతో బాటు ఇచట కృష్ణపాయపై వంతెన నిర్మింపదలచిన కృష్ణాజిల్లా బోర్డువారి ప్రజాసేవాభిలాష ప్రస్తుతింపనగియున్నది. తెలుగువారి జీవనదులగు గోదావరి కృష్ణానదులపాయలపై ఇంతవఱకు ఒక్కదానిమీదకూడ వంతెనలు నిర్మింపబడలేదు. పులిగడ్డపాయమీది వంతెనయే అట్టి వంతెనలకు తొలుతటిదికాగలదు. ఈవంతెన నిర్మాణవిషయమున విశేషశ్రద్ధ చూపుచున్న కృష్ణాజిల్లాబోర్డు అధ్యక్షులు శ్రీ చల్లపల్లి రాజాగారు కృష్ణాజిల్లావాసుల కృతజ్ఞతకు విశేషముగ సాత్రులుకాదగియున్నారు.

కీ. శే. ప్రాసెనరు దేవులపల్లి

అప్పల నరసింహముగారు:—

కుంభకోణమునందలి ప్రభుత్వకళాశాలలో ఆంగ్లశాఖాధికారిగానుండి ఆంధ్రకీర్తిని వెలయించుచున్న శ్రీ దేవులపల్లి అప్పలనరసింహముగారు (ఎం.ఎ) జనవరి 15-వ తేదీ మధ్యాహ్నము రెండుగంటలకు దివంగతులైరని తెలుపుటకు విచారించుచున్నాము. చనిపోవునరికి వారికి ఏబదిరెండువత్సరములు. రాజమహేంద్రవరమునందలి ప్రభుత్వకళాశాలలో వీరు పలువత్సరములు ఆంగ్లభాషోపన్యాసకులుగ నుండిరి. కోడితో మేల్కొని గోదావరిలంకభూములకు పి.కారు పోయినానముచేసి నూర్వోదయముకాకుండ తిరిగి ఇంటికివచ్చువారు. గొప్ప ఆస్తికులు. రాజమండ్రయిండుండగా జామాతను గోలుపో

యిరి. పదివళ్ళగములుగ కుంభకోణమున ఉద్యోగరీత్యా ఉండుచుండిరి. తెలుగు దేశముననున్నను, అరవ దేశముననున్నను ఈ అధ్యాపకుడు విద్యార్థుల విశేషాభిమానమును చూఱగొనుచుండెను. ఆంగ్లవిద్యాధికులగు ఆంధ్రుల కొండఱివలె వీరు ఆంధ్రభాషను ఈసడింపలేదు. అందు కుశలప్రవేశమును సంపాదించిరి. సంస్కృతమున పెక్కుకావ్యనాటకమాలను వఱించిరి. 'భారతి' తొలి సంపుటమున ఆంధ్రమునందు వీరు రచించినకొన్ని విమర్శకవ్యాసములు ప్రచురితములై యున్నవి. ఆంధ్రభక్తకవిశిఖామణి పోతనామాత్యునిగూర్చి వీరు ఆంగ్లమున నొకచక్కని విమర్శకగ్రంథమును రచించి ప్రచురించిరి. ఆంధ్రమునగల భక్తికవితను గూర్చి తెలిసికొనగోరు ఆంధ్రేతరుల కది యెంతయు నుపకరింపగలదు. ఇట్లు తమ ఆంగ్లభాషాపాండిత్యమును ఆంధ్రసారస్వతప్రతిభను వ్యక్తీకరింప నుపయోగించి ధన్యజీవనముడైన ఈ ఆంధ్రపుత్రుని పవిత్రాత్మ శాంతిభామమున నెలకొనునుగాక!

కీ శే. చల్లా శేషగిరిరావుపంతులుగారు బి.వి.

ఆంధ్రుల ఏకైకదినపత్రికయగు ఆంధ్రపత్రికకు 1918 నుండి 1933 వఱంబకు 14-వ తేదీవఱకు ప్రధానసంపాదకులుగనుండిన శ్రీ చల్లా శేషగిరిరావుపంతులుగారు జనవరి 16-వ తేదీ తెల్లవారుజామున నరసారావుపేటలో దివంగతులైరి. చనిపోవునఱకి వారికి నలుబదియారు వత్సరములు. ప్రధానసంపాదకులుగనున్న పదునైదువత్సరములును ఆంధ్రపత్రికయే వారిలోకము. ఫిలాడెల్ఫియా నుండి ప్రచురింపబడు 'లేడీస్ హోమ్ జర్నలు'నకు సంపాదకుడై దాని విశేషప్రచారమునకు తోడుపడిన సుప్రసిద్ధుడు ఎడ్వర్డు

బాక్ వలెనే శ్రీ శేషగిరిరావుగారును సంపాదకకార్యనిర్వహణమున ఎన్నడును గడియారమును చూడలేదు. ప్రతిదినమును కార్యాలయమునకు వచ్చుటలో వారు ప్రథములు; వీడుటలో వారు కడపటివారు. చెప్పిచేయించుకొను నేర్పులేకపోవచ్చును కాని సర్వముతానే చేసికొనగల ఓర్పు ఉండినది. సంపాదకకార్యనిర్వహణమున వీరు పూర్తిగ ఐక్యమైయుండిరిని చెప్పటకు ఎంతమాత్రమును సందేహములేదు. లండనులో డెయిలీమెయిలుపత్రిక పెట్టినప్పుడు దాని స్వానుదారుడు లార్డునార్తుక్లిఫ్ మొదటి రెండు రోజులును రెండురాత్రులును ఆఫీసువదలి బయటకురా లేదు, రాత్రులయందు నిద్రించలేదు. విధినిర్వహణమున సంపాదకుల కట్టిడియిండిననే పత్రికలుసాగును. శ్రీ శేషగిరిరావుగారి విధినిర్వహణబుద్ధియు అట్టి ఉత్తమ శ్రేణికి చెందినదేయని చెప్పితిరవలయును. వీరికిపూర్వము ఆంధ్రపత్రికకు ప్రధానసంపాదకులుగనుండిన శ్రీ గాడిచర్ల హరిసర్వోత్తమరావుగారి భావములకుగల ఉద్రేకము, భాషకుగల ఉత్తేజము వీరిభావములకు, భాషకు లేకపోవచ్చును. కాని—శ్రీ ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణగారు చెప్పినటుల—“శేషగిరిరావుగారి కర్ణధారత్వనైపుణ్య మేమియోకాని ఆంధ్రపత్రికానాక గడ్డపట్టలేదు. కయ్యలలో ముణగలేదు. ఒడ్డుకొట్టుకోలేదు. ఒడుదుడుకులు లేనిభావములు, మృదువైనశైలి. మెల్లగ వెన్నెలవలె ప్రవహించి అమృతప్రాయముగ ఆంధ్రులకు ఆమెత లొసంగినది.” ఆరోగ్యమును తుదకు ఆయుర్దాయమును ఆంధ్రపత్రికకు ధారపోసి ఆంధ్రులను సేవించిన ఈ ఆంధ్రసంపాదకమహాశయుని పవిత్రాత్మ ఈశ్వరసాయుజ్యము నందుగాక!

మహాత్ముని హరిజనయాత్ర : ఆంధ్ర దేశము

హరిజనయాత్ర సందర్భమున మహాత్ముడు ఆంధ్ర దేశమున 1708 మైళ్ళు సంచరించెనని తెలుపబడినది. ఈ మైళ్లలో పోయిన మార్గముననే పోవుటచేత పెరిగిన మైళ్ళు ఎన్నిగలవు? మహాత్ముని ఆంధ్ర దేశ సంచారకార్యక్రమమును ఎవరు నిర్ణయించికోకాని వాగు ఆంధ్ర దేశ భూగోళమును మనస్సునందుంచుకొని మాత్రము నిర్ణయించలేదని నిస్సందేహముగ చెప్పవచ్చును. అనలు మహాత్ముడు ముందెప్పుడో కలకత్తా మీదుగ ఆంధ్ర దేశ సంచారమునకు వత్తునని తెలిపెనట. కాని మదరాసు వారు మహాత్ముడు క్రిష్ణమునలోపుననే వచ్చి ఖాదీ ప్రదర్శనమును జరుప వట్టుబట్టుటచే 'సింగి పెళ్ళిలో పోలిగానికి ఒకపోష' అను సామెతగ వారి మదరాసురాజు ననుసరించి ఆంధ్ర దేశయాత్ర నిర్ణయింపబడినది. ఇట్లు నిర్ణయింపబడిన తరువాతనైనను వారి సంచార కార్యక్రమము భూగోళ శాస్త్రము ననుసరించి ఏర్పరుపబడినదా? ఏలూరు వారు ముక్కోటి నాడు వచ్చినగాని మహాత్ముని మాచుటకు అంగీకరింపలేదు. వారి అభిలాష ఈడేర్చుటకుగాను మహాత్మునిచే తెలుగు జిల్లాలు రెండుమూడింటిపై కప్పదాల్లు వేయించిరి. విలువగల మహాత్ముని కాలమును ఎంతయో వ్యర్థపఱచిరి. ప్రయాణావసరమున కలిగిన ఇంతటి అసౌకర్యమునకు, కాలము వ్యర్థమైపోవుటకు నైనను సహించి మహాత్ముని సరిగా ముక్కోటి నాటికి ఏలూరు తీసికొనివచ్చుటకు అతిశ్రద్ధచూపిన ఆంధ్రమహాసీయులు పొన్నమండల హరిజన సేవకుడు నిరశనవ్రతదీక్షి పూనినను కోస సీమకు మహాత్ముని పాదస్పర్శ లేకుండ

చేసిరి. ఈ ఆంధ్ర దేశ సంచారమున మహాత్ముడు కన్నులు గంజాము జిల్లాలు చూడలేదు కన్నులు, చూడకపోవుటచే గలుగగల ప్రత్యేకనష్ట మేమియు లేదుగాని గంజామును విడనాడుటచే మాత్రము ప్రస్తుత స్థితిలో ఆంధ్రులకు గొప్ప అన్యాయము జరిగినదని అనక తప్పదు. గంజాము జిల్లా ఆంధ్రులదా? ఉత్కళులదా అను సమస్య నేడు తీవ్రతరమై యున్నది. ప్రభుత్వమువారి దృష్టిలో అది ఉత్కళులదిగానే లెక్కింపబడు నూచనలు గాన్పించుచున్నవి. ప్రభుత్వము వారు ఇట్లు లెక్కింపకుండ చేయుటకు గంజాంజిల్లా ఆంధ్రులు చేసిన విశేషాందోళనమునకు ఉత్తరసర్కారుల ఆంధ్రులు వీనమంలేని సాయము చేయలేదు. ప్రభుత్వములో పలుకుబడిలేదు కావున సాయము చేయలేక పోతిమని వారు చెప్పవచ్చును. కాని కాంగ్రెసులో మాకెంతయో పలుకుబడిగలదని చెప్పుకొనుచు ఇప్పు డిట్లు కాంగ్రెసువారి చేతనే గంజాంజిల్లా ఉత్కళములో జమకట్టించిన ఈ ఉత్తరసర్కారుల కాంగ్రెసు నాయకుల నేమనవలయునో తెలియకున్నది. గంజాంజిల్లా చూడ ఈ ఆంధ్ర దేశ యాత్రలో చేర్పింప అచటి ఆంధ్రనాయకులు చేసిన విశేషకృషికి ఇతర ఆంధ్రనాయకులు తోడు పడకపోగా ఉత్కళ యాత్రలో మహాత్ముడు మీజిల్లాను చూడగలడని చెప్పినై చిరి. ఉత్కళ యాత్రలో కలిపిచూచిన కాంగ్రెసు దృష్టిలో కూడ గంజాము జిల్లా ఉత్కళులదైనట్లే అని చెప్పికొని ఉత్కళులు గంజాము ఆంధ్రులను ఉడికించుట కెంలేని అవకాశ మేర్పడినదికదా! గంజాము ఆంధ్రులకు గలిగిన ఈ ఘోరమైన అన్యాయము ఇంతటంతట తొలగినదికాదు. ఇన్నిరీతుల ఆంధ్రుల అస

మర్థత గాంధీగారి ఈ హరిజనయూత్రలో ప్రస్ఫుటమైనది

అభినవాంధ్రకవిపండిత సభ .—

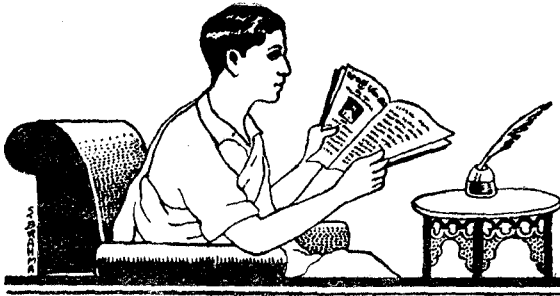
అభినవాంధ్రకవిపండితసభవారి ద్వితీయసమావేశము రాజసుహేంద్రవరమున జయప్రదముగ జరిగినందుల కెంతయు సంతోషముగనున్నది. సభలో కొందఱు కవులు తమరచనములను పఠించిరి. అందు కొన్ని ఈవఱకు ప్రచురింపబడినవే. సమావేశమైన వారు చదువెఱిగిన పెద్దలు - అందును వారు అభినవాంధ్రకవిపండితులు. శ్రోతృరచనములను మక్కువతో చదువు సారస్వతప్రియులు. అట్టివారి సమక్షమున - ఈవఱకు ప్రచురణభాగ్యమునందుటచే ప్రాబడిన రచనములను చదివి వినిపించుటలో గల సారస్వము మాకు బోధపడుటలేదు. ఆంధ్రుల వర్ణనర్థు అని కూల్లేదొరచే ప్రశంసినంపబడిన శ్రీకవికొండల వెంకటరావుగారి కవిత్యములోని మంజులభావములను వారి పదములను, పాటలను పఠించువిధానము తెలియకపోవుటచే గ్రహింపజాలకున్నారమని అభినవాంధ్రకవులే పలువురు చెప్పుచుండగా మేము వినియున్నాము. అట్టి సందర్భమున ఈ అభినవాంధ్రకవిపండిత సమావేశమున శ్రీవెంకటరావుగారిచే వారి పదములను, పాటలను పాఠించుటకు ఏర్పాటు గావించిన దెంతయు సముచితముగను, సంస్తవనీయముగను ఉన్నది. కాని శ్రీవాకు పాడుటకీచ్చిన గడువు మధ్యమున చాలింపుడను మాటలు అభినవాంధ్రపండిత సమావేశమునుండి వెడలుట ఆ సమావేశమున కెంతమాత్రమును గౌరవప్రదమై యుండలేదని మనవిచేయుచున్నాము. పాడిన వినరు - పాడవలసిన పద్ధతిమాత్రము తెలియదని

చెప్పుదురు. ఈ అభినవాంధ్రకవిపండితసభలో శ్రీమతి దేశబాంధవి దువ్వూరి సుబ్బయ్యగారు ఉపన్యసించి పాల్గొనిరి. ఈ దేశబాంధవి భాషాబాంధవికూడ ఎప్పుడైనది? ఈ పూర్వసువాసిని అభినవాంధ్రకవయిత్రికూడ ఎప్పుడైనది? అభినవాంధ్రకవిపండితసభవారి తృతీయసమావేశమున ఇట్టి చిల్లరలోపములుండకుండ సమావేశకర్తలు జాగరూకులై యుండరని సమ్ముచున్నాము.

నరసాపురము తాలూకాభివృద్ధి సంఘము :

ఆంధ్రస్త్రీల పోటీపరీక్షా ఫలితములు: —

నరసాపురము తాలూకాభివృద్ధిసంఘము వారు ఆంధ్రస్త్రీలకు పోటీపరీక్షలు జరిపి వారిలో విశేషవిద్యావ్యాప్తికి ఎట్లు తోడుపడుచున్నారో ఆంధ్రభూమి పాఠకులకు తెలిసినవిషయమే. 1933 డిసెంబరులో జరిగిన స్త్రీల పోటీపరీక్ష ఫలితములు ఇప్పుడు ప్రచురితములైనవి. శ్రీమతి కిళాంబి సీతమ్మగారు (భీమవరము) పరీక్షయందు మొదటివారుగ కృతార్థత నొంది శ్రీయుత యర్రమిల్లి నారాయణమూర్తిగారు తమభార్య కీ. శే. శకుంతలాబాయిగారి జ్ఞాపకాంఘ్రి ఇచ్చుచున్న బంగారుపతకమును; శ్రీమతి నయయమంత్రి రాజ్యలక్ష్మమ్మగారు (నర్సాపురము) రెండవవారుగ జయముగాంచి మొగల్గుర్రు భూస్వాములు శ్రీయుత తివారీ యజ్ఞప్రసాదుగారు తమసతీమణి శ్రీమతి దేవకీ బాయిగారి పేర ఈయనంగీకరించిన బంగారు పతకమును పొందిరని తెలుపుటకు ఆనందముగనున్నది. ఈసంఘమునకు కార్యద్రవ్యలై యధాశక్తిని దేశసేవ గావించుచున్న ఆంధ్రపుత్రులు శ్రీ అద్దంకి బిందుమాధవరావుగారికి మా అభివాదములు.

డిసెంబరు, ౧౯౩౩.

- ౧౦:—మదరాసు. మహాత్మునిరాక.
- ౧౧:—చెన్నపురి. ఆంధ్రమహాసభయందు శ్రీ దేశోద్ధారక కాశీనాధుని నాగేశ్వరరావుగారి చిత్రపటము గాంధీమహాత్మునిచే ప్రతిష్ఠింపబడుట.
- ౧౩:—బరంపురము. ఆంధ్రవిద్యార్థి మహాసభ 12-వ సమావేశము డాక్టరు లంక సుందరంగారి అధ్యక్షతను జరిగెను.
- ౧౪:—రాజమండ్రి. ఆంధ్రాస్థికమహాసభ.
:—చెన్నపురి. తృతీయ ఆంధ్రనాటక కళాపరిషత్తు. శ్రీ టి. రాఘవాచారిగారి అధ్యక్షత.
- ౧౬:—ఎలమంచిలి. ఆంధ్రావలి సమాజమువారు సభ చేసి శ్రీగిడుగు వేంకటరామమూర్తి పంతులు గారిని పౌరులపక్షమున సన్మానించిరి.
- ౧౭:—రాజమండ్రి. శ్రీచిత్రపు వెంకటాచలంపంతులు గారు దివంగతులయిరి.
:—రాజమండ్రి. రావుసాహెబు మహాపాధ్యాయ గిడుగు వేంకటరామమూర్తి పంతులుగారి డెబ్బదవ జన్మదినోత్సవము. శ్రీ జయంతి గంగన్నగారు అధ్యక్షులు.
- ౧౮:—బెజవాడ. 6-వ రాష్ట్రీయ మునిసిపల్ ఉద్యోగుల సభ.
:—రాజమండ్రి. అభినవాంధ్రకవిపండితసభ ద్వితీయ సమావేశము. ఆచార్య రాజుప్రోలు సుబ్బారావుగారు అధ్యక్షులు
- ౧౯:—విజయనగరము. టి. ప్రకాశంపంతులుగారు స్వ దేశవస్తు ప్రదర్శనమును తెలిచిరి.
- జనవరి, ౧౯౩౪.
౧:—గుంటూరు. సుప్రసిద్ధ న్యాయవాది దమ్మవరం వెంకటేశ్వరరావుగారి మరణము.

- ౩:—చూజవీడు. కీ. కే. రాజా శోభనాద్రి అప్పారావు బహుద్దరు నూజవీడు రాజాగారి ఏక పుత్రిక శ్రీరంగాయమ్మ రావుబహుద్దరు గారు మరణించిరి.
- ౪:—కాకినాడ. సవితాల సుబ్రహ్మణ్యంగారు, ఎం.వి.బి.ఎల్. (వకీలు) మరణించిరి.
:—శ్రీకాకుళము. రావుసాహెబు కత్తిశెట్టి వెంకటనరసయ్య నాయుడుగారి మరణము.
- ౬:—తాలూకాబోర్డలను ఎత్తివేయుటను గూర్చి ప్రభుత్వమువారి నూచనలు గెజిట్టులో ప్రచురింపబడుట.
- ౮:—కలకత్తా. ఆంధ్రవిద్యార్థులు మేజరు నాయుడు గారికి ఆతిథ్యమొసంగుట.
- ౧౦:—సుప్రసిద్ధ ఆంధ్రచిత్రకారులు శ్రీకవుతా ఆనంద మోహనశాస్త్రిగారి చిత్రకళాకాళలమును ఫ్రాంసుపత్రిక ప్రకాశించుట.
- ౧౧:—గుంటూరు. మధ్య శ్రీ ఆవధానశిరోమణి శ్రీ పండిత కాశీ కృష్ణాచార్యులవారు వ్రాసిన సంస్కృత గ్రంథములను జర్మనుభాషలోని కను వదించుటకు అనుమతినయ్యవలెనని జర్మను పండితులు కోరుట.
- ౧౨:—కృష్ణానది పాయకు పులిగెడ్డవద్ద కట్టనున్న ఆక్విడక్టుకును, వంతెనకును సర్ ఆర్కిబాల్డు కాంటెలుగారు పునాది రాయవైచిరి.
- ౧౪:—పగలు 2-30 గంటలవేళ హిందూ దేశమునందంతటను ప్రచండభూకంపము.
:—మంధళకోణము. ప్రాథెనర్ దేవులపల్లి అప్పల నరసింహంగారు కాలేజీ ఆంగ్లశాఖాధికారులు, ఆంధ్రులు మరణించిరి.
- ౧౬:—నరసారావుపేట. ఆంధ్రపత్రిక సంపాదకులు శ్రీచల్లా శేషగిరిరావు పంతులుగారి మరణము.

